

Déliháb

2. SZÁM

20
ALLÉR

ngő
rért

t,
állítunk

európai
dramath
: Lerne
dözött :
ó átku ;
galány:

dapest
stevéllet

etét di-
9 pengő
den hő-
öny vért
összesen

alkozás
t ajtó
ha'ó aláírása

Bulla Elma
„SZERELEMEL
VÁDOLLAK”
mű első filmjében.
Tátssza: **RADIUS**
Phöbus film
(Foto Várkonyi Stúdió)

100

OLDAL

RÁDIÓMŰSOR
JANUÁR 5—11-IG

Az egész város olvassa!

a Világkönyvtár tizenkettedik kötetét:

Spencer Walls: AKIT ÜLDÖZNEK A NŐK című regényét.

A Világkönyvtár egy-egy elegáns kiállítású kötetének kedvezményes ára:

Budapesten 48 fillér, vidéken 58 fillér

A világirodalom legkitünőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én. **Diszes kötésben egy-egy kötet 288 oldal.**

A **Déli báb** egyedülálló kedvezménye előfizetői és olvasói részére. Vágja ki lapunk 96-ik oldalán lévő szelvényt és minden újságárusnál, minden dohánytőzsdében átveheti fenti kedvezményes áron a **Világkönyvtár** egy kötetét.

Eddig megjelent kötetek:

1. Kellermann: A Schellenberg testvérek (Kifogyott)	6. Atherton: Mikor a köd eloszlik
2. Maurice Level: A tolvajok városa (Kifogyott)	7. Claude Farrère: A titkárkisasszony
3. Karin Michaelis: Az ügyvéd úr családja	8. Strelisker: A felelőtlen ember
4. Ph. Oppenheim: A fekete pásztor	9. Csehov: A vizsgálóbíró
5. Wodehouse: Forduljon Psmithhez	10. Frondaie: A fejedelmi autó
	11. Goodwin: A nagyhercegnő.

Közelebbi felvilágosítással szívesen szolgál lapunk kiadóhivatala
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE:

A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét portómentesen küldi meg (ha az újságárusnál nem volna kapható) **ROMÁNIABAN: 20 LEI-ÉRT, SLOVA S. A. de Colp. ORADEA Bulv. Reg. Ferdinand 46. CSEHSZLOVÁKIÁBAN: 5 KC-ÉRT „Lipa“ Újságiroda, Bratislava, Rózsa u. 8.**
(AZ ÖSSZEG MINDKÉT HELYRE BÉLYEGBEN IS BEKÜLDHETŐ)

Párizsban bármely kötet ára Frs.3.-Kapható: Messageries Parisiennes, Paris 10 e28 Rue Quentin

FÉLBŐRKÖTÉSŰ REGÉNYSOROZAT

A MAGYAR KÖNYVTERMÉS SZENZÁCIÓJA!

A világirodalom legjelesebb művei jelentek már meg eddig is ebben a sorozatban. Ezek a művek kiállításuknál és tartalmuknál fogva a legértékesebb könyvtárnak is díszere válnak.

Dickens: Két város története	Dale Collins: Istenítélet
Lakatos László: Egy éjszaka története	Ligeti Ernő: A kék barlang
Karin Michaelis: Az ügyvéd úr családja	Marthe Bibesco hercegnő: Párizs ölében

Egy-egy ilyen félbőr-kötésű, 320 oldalas regény ára bérmentve 2 pengő 90 fillér, utánvétellel 75 fillérrel drágább. Bármelyik kötet külön is kapható! Beszerezhető a **Déli báb** kiadóhivatalánál, Budapest VII, Dohány ucca 12. szám.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

A „Déli báb“ az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi arakkal fizethető elő.
ROMÁNIABAN: . . . 1/4 évre 100 lei, FŐELÁRUSÍTÓ: „Slova“ S. A. de Colp. Oradea Bul. Reg. Ferdinand 46.
CSEHSZLOVÁKIÁBAN: 1/3 évre 23 Kc., FŐELÁRUSÍTÓ: Lipa Novinarstvo, Bratislava, Ruzová ul. 8.
JUGOSLAVIÁBAN: 1/3 évre 48 dinár. Putnik Hirlapiroda, Novisad Kralja Alexandra 21. (Csekk-számlaszám: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55.646.)
A kiadásunkban megjelenő művek csak a fenti cégeknek szerezhetők be.
(Közvetlen nem szállíthatunk.)
BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000, Déli báb irodája: Sao Paulo Av. Sao Joao 247.

X. évfolyam

Budapest, 1936 január 4

2. szám

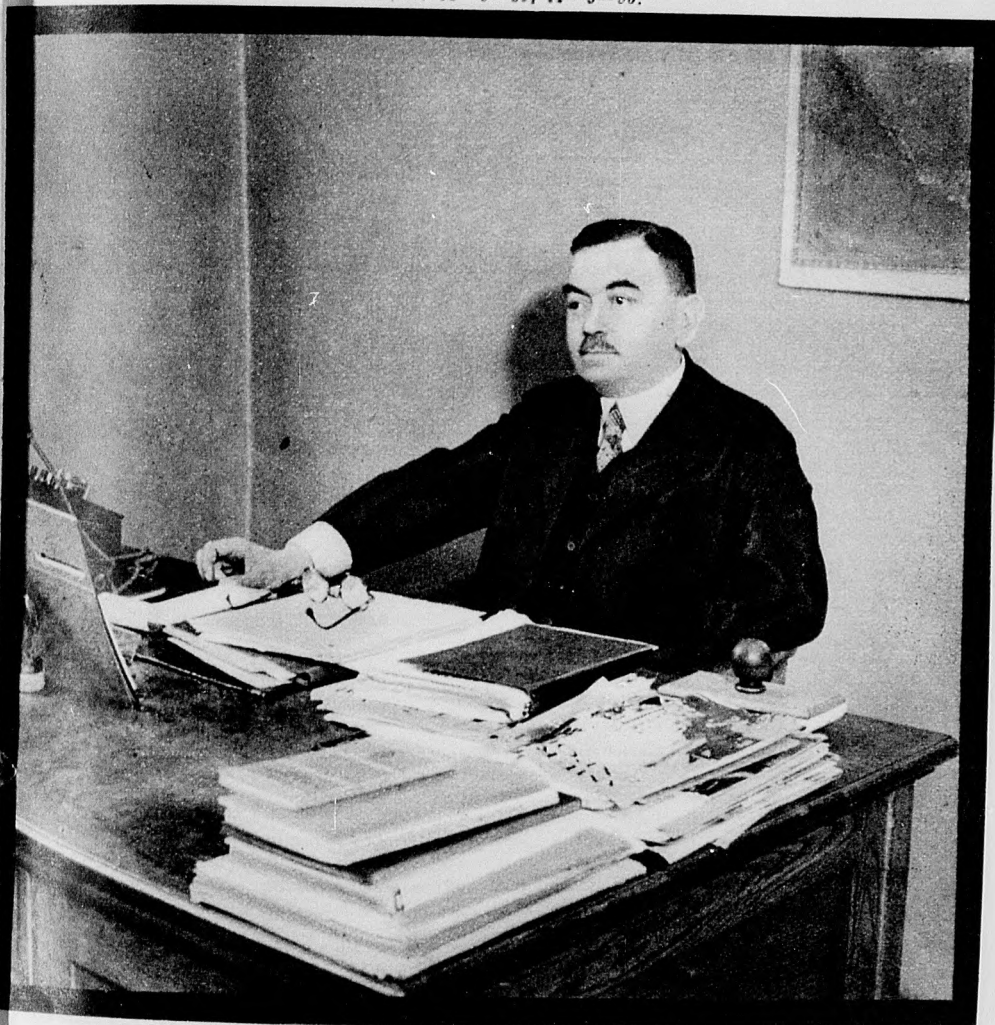
20
FILLÉR

Délibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 P 42 fill., félévre 6 P 84 fill., egy hóra 1 P 14 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 8 lei Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 42—3—39, 42—3—50.

Dr. REISS JENŐ

DR REISS JENŐ HALÁLA

Elárvult az íróasztal, amely mellett annyi éven át dolgozott és irányított. Munkatársai könnyes szemmel állnak szobájának ajtaja előtt és a kilincs felé tétovázik a kezük, mert hiszen olyan nehéz elhinni, hogy már nem ül ott megszokott helyén, amelyet minden nap korán reggel elfoglalt. Nehéz elhinni, hogy soha többé nem halljuk kedves, csendes, udvarias szavait és nem látjuk nemes gesztusait. Elment, elhagyott bennünket, megdöbbenő váratlansággal húnyt el dr Reiss Jenő vezérigazgató. A Délibábnát mindenkinek csak „a vezér” volt. Mindenkihez voltak kedves szavai, mindenkit szeretett és mindenki szerette őt. Zseniális ember, szorgalmas munkás, igazi úr volt. Nagy, fényes mult volt mögötte és nagy jövő előtt állott. És akkor, amikor talán a legegészségesebbnek érezte magát, nemes szíve egyszerre megszűnt dobogni. Megrendülten, összeszoruló szívvel, könnyes szemmel búcsúzunk tőle, de szelleme — érezzük — még sokáig, nagyon sokáig közöttünk marad. Nyugodjon békében — nem fogjuk elfelejteni.

Újévi mozaik * Itta: Orbók Attila

Minden ünnepi alkalom: az emberismeret iskolája. Ünnepélyes alkalmakkor az emberek, akarva, nem akarva, megnyilatkoznak embertársaik előtt. Az új esztendőnek mindig örülni szoktam, de nem a jókívánságokért, melyeknek beteljesedése nem földi hatalmasságokon, vagy jóbarátok szándékain múlik, hanem azért, mert egy csomó elménnyel gazdagszom, ami igazán megéri azt a deficitet, amit a jókívánságok viszonzása idéz elő háztartásomban.

Van egy kiváló nyelvész barátom. Az Akadémia levelező tagja. Igazi tudós ember. Megingathatatlan elvei vannak. Pedáns, pontos és precíz. Nyomatott névjegyen gratulált. A név alatt ez a három betű állt:

BUK

Gondoltam, hogy sajtóhiba az É betű hiánya. De nem... A vér nem válik vízzé.

Találkoztam nyelvész barátommal és figyelmeztettem a sajtóhibára. Tiltakozott:

— Szó sincs róla... Elég szegény, hogy vannak még emberek, akik azt nyomatják a névjegyükre: *BUÉK*. Az Akadémia szabályai szerint *egy fogalmat* egy szóban kell kifejezni s ha két szó fejez ki egy fogalmat, azt a két szót össze kell írni. Még kötőjelnek sincsen helye! Az *újév* kétségtelenül egy fogalom s egy szóban kell kifejezni. Ha pedig röviden jelezzük, akkor egy *U*-val kell kifejeznünk, mint ahogy a boldogot is egy *B*-vel jelezzük. Tehát helytelen azt írni, hogy *BUÉK*.

— De mégis csak szebb, ha *BUÉK*-ot ír az ember, mint *BUK*-ot — mondtam neki. — A *BUK* a színpadi szerződésben, a diákban, a kereskedőben, iparosban és vállalkozóban kellemetlen benyomást kelt...

A kiváló nyelvész megvetően nézett végig és kimondta a korszakalkotó megállapítást:

— *Ami szabályellenes, az nem lehet szép...*

Azóta meglehetősen zavaros érzéssel veszem a kezembe *A velencei kalmárt*, vagy *Villon, Rimbeaud s Ady* verseit...

Újév reggelén (délután négykor) törzskávéházamban Jenő, a pincér nagyon szívélyesen kívánt boldog újévet. Ez a Jenő rendkívül jó, előzékeny, de kissé nehézkes fiatalember. Tiszaföldváron született, ott élte le gyermekkorát s mindig visszavágyik a falujába. Hiába, aki a Tisza vizét issza...

— Boldog újévet kívánok, szerkesztő úr! — mondta lelkesen és hangosan, amikor elem tette a kávé. Aztán végtelen jóindulattal, halkán, fontoskodva a fülembé súgta.

— De nagyon tessék vigyázni az újévben, mert a mult éjszaka furcsa álmom volt... Azt álmodtam, hogy a szerkesztő urat *felakasztották az Oktogon tér közepén*... Ott volt egy csomó színész és röhögtek... Nagyon, de nagyon tessék vigyázni egész évben!...

A levélhordó így gratulált:

— Boldog újéztendőt kívánok... Megint

DÉLIBÁB

Január
(Dorjy)

DÉL

van egy csomó levele a szerkesztő úrnak...
Tessék elhinni, hogy ebben az óriási házban
a szerkesztő úr kapja a legtöbb levelet...

*

A házfelügyelő úr már sokkal nagyobb
diplomata. Ő így köszöntött be:

— Rendben van kérem a meleg csap a
fürdőszobában?

— Miért? Valami baj volt vele?

— Hát nem tetszik tudni? Persze, a
szerkesztő úr soha sincsen itthon... Három-
szor is meg kellett csinálnom... De most
már rendben lesz... Egyébként: boldog új
esztendőt kívánok...

*

A villamoson hallottam ezt a párbeszédet,
amely egy fiatal házaspár között folyt le.

A férfi: Most jut eszembe, nem gratulál-
tam X. cégvezető úrnak...

A nő: Csak nem fogsz boldog új évet
kívánni annak — a gazembernek...? !
Te mondtad, hogy miatta nem kaptál az
idén remunerációt...

A férfi: Lehet, hogy azért nem kaptam,
mert tavaly sem gratuláltam neki...
Esetleg éppen azért haragudott meg...

A nő: Hát aki egy ilyen csekélységért
képes megbosszulni magát, az megérdemli,
hogy a villamos vágja le a lábát... Mind a ket-
tőt tőből... (Egy kis gondolkodás után.)
Okvetlenül gratulálj neki... De ne név-
jegyen... Hanem írj neki levelet és szívből
jövő, meleg hangon kívánj neki minden jót...

*

Nincs szebb dolog az újesztendőnél.
Ilyenkor megnyílnak az emberi szívek és
beléjük lát az ember... Megéri a pénzt,
a figyelmet, a társaságot a nagyszerű lát-
vány...

Januárban...
(Dorvnye felv.)

DÉCIBÁB

A hidegkúti kuriában gróf Klebelsberg Kunónénál

Száguldva rohan az autobusz a hidegkúti országúton. Még egy-két kanyar s megérkezünk a hegyek katlanjában megbúvó Pest-hidegkútra. Budapest közvetlen közelségében érdekes színfolt ez a kisközség, amely arról nevezetes, hogy ott lakott a magyar kultúra nemrég elhunyt halhatatlanja: gróf Klebelsberg Kuno.

A kis uccákon mélységes csend. Hőborította nagy fák fehéren csilognak a keskeny út ösvényén.

A templom melletti kis kövezetlen úton jelzőtáblára leszek figyelmes. A behavazott táblán nehezen betűzöm az írást: Gróf Klebelsberg Kunó út.

Szemben a templommal nagy kökerítés húzódik. A zöldre mázolt kapun csillog a dér. Ez már a Klebelsberg-villa. Balkézről az udvaron a csendőrség hangulatos épülete. Beljebb, a bejáratnál szemközt, kötornác, magyaros építkezés: a halott miniszter elárvult hajléka. Valóban végtelenül szerény és egyszerű kis kúria a sokat emlegetett és még többet támadott Klebelsberg-villa. Keresem a nyomát a fantasztikus építkezésnek, de nem találok.

A kis hallban várakozom. Templomi csend terpszkedik mindenfelé, csupán a nagy állóóra ütemes ketyegése jelent élénkséget a grófi lakban. Alig mult két éve, hogy a ház ura tragikus hirtelenséggel leköltözött a szegedi pantheonba. Mintha távozásával meg lenne fosztva a ház derűjétől, mosolyától, mozgalmasságától. — magától az élettől.

A hall csendjét hirtelen halk lépések törik meg.

Az emeleti tölgyfalépcsőkről középmagas, igen finom arcú hölgy közeledik lassan felém: gróf Klebelsberg Kunóné, a nagy miniszter özvegye. Az ezüstös hajsátor nagyon fiatalos arcot koronáz. A magasan csukott fekete gyászruha komorságának kiáltó ellentéte a kegyelmes asszony úde arca, pedig mennyi fájdalom és keserűség bujhatik meg a derűs vonások mögött. Bámulatos az a szuggesztivitás, amellyel leplezi és lelke mélyére zárja mély gyászát. Mintha féltene a nagy nyilvánosságtól.

— Ne írja meg, hogy milyen egyedül vagyok — mondja gróf Klebelsberg Kunóné. — Rajtam ne szánakozzék senki.

Leülünk a nagy szalonban. A szemben lévő fehér kandallón a nagy miniszter ismert fényképe néz velünk szembe. A kegyelmes asszony felettekint a képmásra.

(Gárdonyi
[elt.])

— Hihetetlen volt szegény férjem munkabírása — mondja. — Ügyszólván utolsó leheletéig dolgozott. Hiszen, sajnos, ennek a túleröltetett hajszának lett az áldozata is. Férjem főjellemonása, hogy minden iránt egyformán érdeklődött és mindent a legnagyobb alaposággal tanult meg. Ez a részletek iránt való érdeklődés igen ritka jelenség az olyan nagyvonalú embereknél, amilyen ő volt. Azt tartotta, hogy minden ügy egész embert igényel. Csak magával szemben nem volt hajlandó ezt a tételt elfogadni. Száz helyett is dolgozott.

— Szokott volt a kegyelmes úr itthon politikáról beszélni?

— Soha nem politizált, ha hazajött. Amint átlépte a ház küszöbét, mintha kicserélték volna. Fegyelmezett lélek volt és a politizálást — ha hazajött — úgy le tudta vetni.

akár csak más ember a ruháját. Az utóbbi időkben rengeteget támadták szegényt merész koncepciójú kultúrpolitikája miatt, de máris beigazolódtott, hogy milyen elengedhetetlen kultúrzsükségletek lettek azok, amelyeket az ő erős akarata valósított meg. Mindig kérhőztatta a férjem — folytatja a grófné, — hogy az idevetődő idegeneknek nem mutatnak mást, mint a Hortobágyot, Bugacot és a méneseket, melynek folytán a legképtelenebb fogalmak alakultak ki az idegenekben a magyarság műveltségéről. Ellenben büszkén szokta mesélni, hogy milyen elragadtatással beszélt ez és ez az előkelő idegen, például, az ugyancsak sokat támadott tihanyi biológiai intézetről, az új klinikáról, vagy a nagyszerű szegedi Dóm térről. Szinte máról-holnapra nőtt ki ötezer tanyai

isko
férje
be

A
hatal
más
kegy
men
külfö
dotta
más
magá
mes
zott
valób
lyese
velés
szeml
maga
majd.
a m
hivta
gyűlt
beli n
a Ner
mára.
Elkes
terve
Uészé

A s
nyait.
— J
kértje
a gró
tartó
A s
jutunk
tartó
teni k
minden
az ő
A legn
pásra
került
La
árvult
ellenség
— Ke
ság —
szer e
azzal
ságos
és a
kértész
A ke
ahol e
könyvt
sokoldal
kásságá
A ro
merős
merész
árkolt,

iskola és sok más kultúr intézmény, mert férjem nem álmodozó, hanem gyakorlati ember volt.

A fővárosért

A beszélgetés nyomán felelevenednek a hatalmas művelődéspolitikai koncepciók állomásai a tanyák világától a fővárosig. A kegyelmes asszony megemlíti, hogy férje mennyire imádta Budapestet. Bármelyik külföldi úttjáról visszatérve, mindig azt mondta, hogy: „Budapest azért mégis csak más.” Ő csak Budapesten érezte igazán jól magát. Szoktam hallani — mondja a kegyelmes asszony, — hogy a férjem többet áldozott a vidékéért, mint a fővárosért. Ha ez valóban így volna is, én akkor is csak helyeselelném törekvéseit. Az általános népművelés és a magasabb kultúra nem állíthatók szembe egymással. A népoktatás hiánya a magasabb városi kultúrát is veszélyezteti majd. Budapesten elsősorban a tudomány és a művészetek intézményeit támogatta és hívta életre. A Szépművészeti Múzeumnak új gyűjteményt szerez be a huszadik századbeli magyar festők műveiből. Palotát vásárol a Nemzeti Múzeum egyes gyűjteményei számára. A Néprajzi Múzeum saját otthont kap. Elkészíti a légymányosi tudományos telep terveit. És végül ő valósítja meg a Nemzeti Úszócsarnokot, a fedett uszodát is.

A botanikus Klebelsberg

A szalónban az alkony bontogatja szárnyait.

— Jöjjön, megmutatom a kertünket, az ő kertjét, még mielőtt beszétedik — mondja a grófné. — Az íróasztalán kívül a kertben tartózkodott a legszívesebben.

A szalónból kis terraszos amfiteátrumra jutunk. Ez volt az elhúnyt miniszter kedvenc tartózkodóhelye. Innen szokta volt áttekinteni kertjét, az ő kis birodalmát, amelyben minden fa, minden bokor, sőt minden fűszál az ő ültetése volt. Imádta a kertészkedést. A legnagyobb politikai izgalmak is egy csapásra eltűntek arcáról, ha ásó vagy kap került a kezébe.

Lassan körüljárjuk a nagy miniszter elárvelt kis birodalmát. A kis kert, amelyért ellenségei nem egy ízben annyit támadták.

— Képzelve, hogy mire képes az elvakultság — mondja a kegyelmes asszony. — Egyszer egy képviselő nyílt parlamenti ülésen azzal a képtelen, de alapjában véve mulatságos váddal illette férjemet, hogy a villán és a kerten négyszáz olasz műépítész és kertész dolgozott...

A kertből visszatérünk a könyvtárterembe, ahol egy példásan összeválogatott hatalmas könyvtár tanuskodik Klebelsberg ritka és sokoldalú érdeklődéséről és tudományos munkásságáról.

A roskadásig telt könyvvállvány előtt ismerős arcot látok. A határozott szabású merész orr mögött a szemüvegen át milyen árkoit, nyugodt pillantású szempár csillan:

hiszen ez ő maga, a házigazda: gróf Klebelsberg Kunó. Milyen stilszerű itt ez a szobor. A könyv, a betű minisztere odaáll a könyvei elé, mint ahogy életében is tette.

A „Magyar Pétör”

— Beszéljen el valami epizódot, kegyelmes asszonyom, boldogult férjéről.

— No jöjjön — mondja a grófné, — megmutatom magának az uram kedvenc-magyarját, a „Magyar Pétör”-t, akivel sok tréfás esete volt. — A falakon riportfévételek. Egyik képen a miniszter mosolyogva rázza az ősz harcsabajszú tanyai ember kezét.

A kegyelmes asszony arcán szelíd mosoly játszik.

— Ez a híres Magyar Pétör szegedi tanyai gazda — mutat a fotográfiára. — Írástudatlan az öreg. Vezetékeve hiányában csak úgy hívta mindenki a tanyák világában, hogy: „a Pétör”.

Az uram elé egyszer tanyai küldöttség járult és a szónok a Pétör volt. A kacskaringós beszéd után az uram elkeresztelte Magyar Pétörnek. Ez a név azóta is rajta ragadt. Szegény férjem sokat mulatott ezen a keménykötésű paraszton. A Magyar Pétör is nagyon megszerette az uramat és még a lakásunkra is el szokott jönni „fisztológni”. Ilyenkor órákig elhallgatta Magyar Pétör eredeti fejtegetéseit. Volt idő, amikor Pétör bácsi halálos bosszút fogadott az ellen, aki beereszti a „gőzparipát” a tanyák csendes világába. Azóta persze már Pétör bácsi revideálta az elveit — mosolyog a grófné.

— Hogyan él és mivel foglalkozik férje halála óta, kegyelmes asszonyom.

— Visszavonultan élek, kerülöm a társaságot. Még uram legszűkebb baráti környezetét is, mert a velük való érintkezés csak arra jó, hogy felszaggassa a sebeket. Legnagyobb megnyugvásom, ha elutazom hozzá Szegedre. Ha előtte állok, megkönnyebbül a lelkem.

A szép kék szempár könnyben úszik.

A kegyelmes asszony észreveszi ellágyulását és gyors lendülettel derűsebb dolgokról kezd beszélni.

Meg akarom nézni az elhúnyt nagy miniszter dolgozószobáját. A grófné felvezet az emeleten levő kis szobába.

A kis íróasztalon állólámpa és üres mappa van. Nem tornyosulnak a jegyzetek és nem sorakoznak egymás mellé a ceruzák. Minek? Ugy sem ül le ide senki. Egy iratszekerény és egy széles kerevet a szoba bútorzata. Ennyi az egész.

Ebben a szerzetesi egyszerűségben álmódta a nagy magyar kultúrpolitikus merész fantáziájú álmait. Ennél az íróasztalnál született meg az a gondolat, amely ötezer iskolát teremtett meg máról-holnapra a tanyavilág udvarába.

A kultúra ötezer hajtásának suhogása minden bizonnyal lehallatszik a nagy miniszterhez, aki ott pihen a maga alkotta grandiózus mű gránitkövei között.

Kornitzer Béla

Csortos Gyula birkózni tanul

Kárpáti birkózóbajnoktól

Érdekes „mérkőzés” színhelye volt az elmúlt napokban a Nemzeti Színház társalgója. Ahol máskor cigarettafüst közben annyi kedves színházi tréfa csattan, ott most komoly felek birkózása zajlott le. Félretolták a fotelket, a dohányzóasztalját kitétték a folyosóra és a két fél ingujjra vetkőzve nekigyűröztött a nagy meccsnek.

Az egyik fél Csortos Gyula volt.

A másik nem kevesebb, mint Magyarország többszörös birkózóbajnoka: Kárpáti Gyula.

Az eredmény, ahogy a színház bemfentesei mesélik, eldöntetlen maradt.

Igy írná meg a tényeket egy sporttudósító.

A színházi riporter azonban másképp látja és tudja az esetet.

Nem kell megijedni, nem komoly életre-halálra menő mérkőzések zajlottak le a színházi társalgóban, csak annyi történt, hogy egy színész lelkiismeretesen készül a szerepére. És a szerep, Franz Albrecht „VIII. Henrik” című drámájának címszerepe, sokat kíván alakítójától. Többek között a színész a nyíltszínen birkózik meg egy birkózóbajnokkal.

Ki ne emlékeznék a „VIII. Henrik” című grandiózus Korda-filmre, ahol Charles Laugh-

ton egy káprázatos, pompás vacsora után az udvari előkelőségek, de különösképp a felesége előtti henccegéből megbirkózik Anglia leg-erősebb emberével. A film sok trükköt alkalmazhat, bár jól látszott, hogy a hatalmas erejű színész minden erejét „belealaktítja” ebbe a jelenetbe. De a színpadon valóságot kell adni.

Mikor Csortos Gyula kézhezkapta a szerepet, nagyon megörült, mert rögtön tudta, hogy ez a szerep a hazai közönség előtt összehasonlításra ad alkalmat közte és Anglia egyik legnagyobb színésze között. Hozzáfogott a szerep történelmi háttérének tanulmányozásához, különböző történelmi forrásmunkák olvasásába kezdett és mikor ezekkel a tanulmányokkal elkészült, nekilátott a nagy szerep technikai részéhez.

A színésznek sok mindent kell tudni: lovalgolni, autótvezetni, vívni és ha a szerep úgy kívánja, mint pincérnek, tökéletesen kell tudni felszolgálni is. Uray Tivadar évekkézelőtt egy könyvesbolt segédjét alakította, nagyszerűen megrajzolva a figurát. Kiderült, hogy a szereptanulás közben gyakran ellátogatott egy könyvüzletbe, ahol órákon át figyelte a kiszolgálást és ilyen helyszíni szemlék után játszotta meg a szerepét. Ezért kérte be Csortos Gyula is a magyar birkózóbajnokot, hogy tőle elsajátíthassa a birkózás különböző fogásait.

Tehát ezek voltak azok a mérkőzések, amelyekről most sokat beszélnek a színházi világban. Megkérdeztük Csortos Gyulát, hogy izlett a birkózás?

— Hát bizony elővette az izmainkat a szokatlan erőfeszítés — mondotta nekünk, — de nem vagyok nagyon ijedős. Fiatalabb koromban jó erőben voltam, most is van még belőle elég.

— Örül a nagy szerepnek?

— Hogyne örülnék, mikor tudom, hogy életem egyik legnagyobb szerepe lesz a VIII. Henrik.

— Valamit a szerepről.

— Én nem szeretek nyilatkozni, majd nyilatkozom a színpadon. Amit ott produkálok, az lesz az én nyilatkozatom.

Már búcsúzik is, mert a társalgóból idehallatszik a hurcolkodás, tologatják a székeket és az asztalokat. Kárpáti birkózóbajnok meg felgyűrt ingujjban mosolyogva vár. Becsukódik utánuk az ajtó. Később egy puffanás hallatszik. Köszönöm szépen.

A színész így készül a nagy szerepre.

Csortos Gyula

(Streliszky felv.)

DÉCIBAB

noktól

ora után az
p a felesége
Anglia leg-
ükköt alkal-
a hatalmas
belealakítja"
n valóságot

ota a szere-
gton tudta
rönség előtt
te és Angli
ött. Hozzá-
ének tanul-
i forrásmun-
r ezekkel a
ott a nagy

tudni: lova-
szerep úgy
etesen kell
dar évekké-
alakitotta
át. Kiderült,
kran ellátó-
órákon át
n helyszíni
repét. Ezért
magyar bír-
assa a bír-

zések, ame-
nházi világ-
rulat, hogy

imat a szo-
künk, — de
abb korom-
még belőle

dom, hogy
lesz a VIII.

, majd nyi-
produkciók,

algóból ide-
k a széke-
rközöbajnok
a vár. Be-
gy puffanás

terepre.

iszky felv.

CIBAB

Milyen ruhát vegyek fel
a ma esti hára?
(Becker és Mont felv.)

TUDÓS MAMÁK

Irta: STELLA ADORJÁN

(Két elegáns dáma uzsonnázik a belyárosi cukrászdában. Az egyiket Violának hívják, a másikat Lenkének.)

Viola (folytatja a diskurzust)... kérlek, én nem is sejtettem, hogy az a latin olyan nehéz. Különböben nem adtam volna Magdust gimnáziumba...

Lenke: Nehezen tanulja?

Viola: Ő még csak megszokja valahogy, de nekem nagyon nehezen megy!

Lenke: Te szoktad átvenni Magdussal a leckét?

Viola: Természetesen. Miért, te talán nem tanulsz Pistikével?

Lenke (sóhajt): Dehogynem. Ő már harmadikos és képzeld, ma este meg kell, hogy csináljuk együtt a házi feladatot.

Viola: Miről szól?

Lenke: Német dolgozat. Borzasztóan szégyellem magam, már egészen elfelejtettem a németet, titokban órákat veszek egy német tanárnőtől, hogy Pistikénél ne blamáljam magam. Tudniillik a múlt héten történt egy kis baleset...

Viola: Ugyan

Lenke: Házi feladatot kellett csinálni a tél örömei címen. A tanár úr megmondta Pistikének, hogy szépen, őszintén írják meg, miféle örömeiket rejteget számunkra a tél. Persze együtt írtuk meg a gyerekekkel, úgy értem, hogy én diktáltam, ő írta, mire a legnagyobb botrány tört ki...

Viola: Miért?

Lenke: Én körülbelül azt diktáltam, hogy jómagam minék örülök ebben a korai télben és így érthetően meglepődött a tanár úr, amikor azt olvasta Pistike dolgozatában, hogy a tél örömei közé tartozik, hogy viselhetjük a háromnegyedes kosztümkabátot, amely úgyszólván minden nőnek jól áll...

Viola: És Pistike kikapott?

Lenke: Még engem is behívtak az iskolába! Ott aztán megmagyaráztam a tanárnak, hogy az egészen én vagyok az oka. Igen jól néztem ki, tudod, felvettem a necemet, már mint a tél öröme jelentem meg az iskolában és azt hazudtam, hogy Pistike ellesett egy beszélgetést és azt írta meg... (Szünet.) Magduskával még mit tanultok?

Viola: Ma átvettük a nyelvtant és a helyesírást. Jót tesz nekem egy kis gyakorlat, mert gyakran vagyok hadilábon a helyesírással. A számtant nem szeretem. Mi a csudának vannak ezek a törtszámok?

Lenke: Nagyon helyes! Tudják azok, mi a helyes, akik a tananyagot kitalálják. Például itt van egy gyakorlati példa. Nem mindenki játszik egész fillérben bridszet... van aki negyed fillérben vagy tízedben játszik. Mennyivel könnyebben ki tudja az ember számítani, ha megtanulta a negyedik elemi iskola anyagát?! Én kérlek, igen praktikusnak találom a tört számokat... Ti mit tanultok földrajzban?

Viola: Európa földrajzát. Persze, Magduska jobban szeretné az abesszín földrajzot, folyton mondja, az ujságok is csak Aksumról és Harrarról írnak, miért kell neki azt tudni, hogy Nagy-Britannia fővárosa London.

Lenke: Muszáj kérlek, azt még az olasz gyerekek is tudják, pedig őket még jobban érdekli Abesszínia. (Szünet.) Rajzolni tudsz?

Viola: Nem nagyon. Kézimunkázni sem. (Sóhajt.) Neked könnyű. Fiúnak a mamája vagy, nem kell kézimunkáznod. Nekem sok bajom van a kézimunkával és a rajzzal. Minek kell egy ilyen kislányt és egy ilyen kis mamát rajzolásal gyötörni? Mi szükség van Magduskának a rajzra? Ha férjhez megy, úgyis mindenki képet küld nászajándékba! Inkább nyelvekre tanítsák a gyerekeket!

Lenke: Éppen elég nyelvet kell magolni. (Büszkén.) Három esztendő mulva görögöt tanulok Pistikével. Már alig várom. Mindig vágytam arra, hogy egy kicsit belekóstoljak a görög nyelvbe és az ókori görög irodalomba. Az ember társaságban érzi, hogy egy kicsit el van maradva. No de én kipótolom. Hála Istennek, Pistike nem akar nálam nélkül tanulni egy szót se...

Viola: Bizony Magdusnak sem marad semmi a fejében. Nem baj! Majd megtanulja a leckéket, ha ő is mama lesz és a gyereke iskolába fog járni...

(Egy hölgy lép be a cukrászdába, biccent a hölgyek felé és leül egy asztalhoz.)

Lenke: Ki volt ez?

Viola: Olga! Nem ismerted meg?

Lenke: Nézz oda! Egészen megváltozott! Uglátszik, új fodrásza van. A múlt héten voltam vele együtt társaságban. (Elismeréssel.) Nagyon művelt asszony!

Viola (dühösen): Ezen csodálkozol? Nyolcadik gimnáziumba jár a fia! Mire Magduska eljut az érettségig, magam is művelt leszek.

Fleischer Antal, az olasz koronarend parancsnoki keresztjének tulajdonosa

Dolgozószoba: művészsztély. Ezt rögtön elárulják a babérkoszorúk, a színes selyemszalagok, világhírű zenemesterek és énekművészek dedikált fényképei, amelyek változatosságukban is egységes stílusban borítják a falakat. A szoba sarkában, a hatalmas íróasztalon kótakéziratok hevernek szerte...

Az íróasztal közepét egy aranyozott szegélyű barna bőrtok foglalja el, fedelén címer ékeskedik... az olasz királyi uralkodóház címe. És amikor a művészházigazda megilletődve felnyitja a bőrtokot, a türkizkék bársony belésről arany érdemkereszt káprázik elő: az olasz koronarend parancsnoki keresztje.

A magyar zenélet prominens tagja, Fleischer Antal, az Operaház kitűnő karnagya nyerte el néhány nap előtt ezt az érdemrendet, amellyel a „Commendatore”, azaz a parancsnoki cím jár. Az olasz koronarend parancsnoki keresztje magas művészköltés és a legnagyobb olasz művészek közül is csak alig egy-kettőnek jutott osztályrészül.

Az érdemrendet, az olasz király képviselőjében, a budapesti olasz követ, Colonna herceg nyújtotta át Fleischer Antalnak.

— Ugy történt — számol be a kiváló karmester, — hogy egy szép napon levelet kaptam az olasz propagandaügyi minisztériumtól...

Borítékot húz elő zsebéből, melyen, mint feladó ez a tekintélyes cím szerepel: Ministero Per La Stampa E La Propaganda.

— A minisztérium arról értesített — mondja közvetlenül Fleischer Antal, — hogy az olasz zene terén kifejtett működésemért öfelsege a parancsnoki keresztet és címet adományozta nekem.

Az ezüsthajú, fiatalarcú, csillogóan lelkes szemű karmester immár húsz esztendő óta egyik fő erőssége, jelentékeny oszlopa a magyar Operaháznak. Az ő dirigensi pálcájának lendületére honosodott és erősödött meg a magyar operaszerzőkkel párhuzamosan külföldi és köztük számos olasz antik és modern zeneszerző örökbeeső muzsikája. És Fleischer Antal egyike azoknak a művészeknek, akik túl a budapesti Operaház falain, külföldi metropólisok dobogóin a legszivhezszólóbban interpretálják a magyar muzsikát.

Mint ismeretes legutóbb 1935 áprilisában, Nápolyban, a San-Carlo koncertteremben a filharmónikusokat dirigálta, Dohnányi és Kodály művek szerepeltek műsorán. És két szerzeménye az azóta elhunyt Radnai direktornak.

Utána pedig ugyancsak Nápolyban, az előkelő Akadémia Realeban önálló zongoraestét adott, Bartok, Kodály és Liszt alkotásaiból.

Megkérdezzük, hogy az olasz zenei körök mikor és hogyan figyeltek fel rá?

— Tulajdonképpen régi vendég vagyok Itáliában. Évek sora óta újból és újból felkeresem Verdi és Puccini hazáját, ahol oly világnagyságokhoz, mint Mascagni és Respighi meleg emberi és művészi barátság fűz. De ez csak a magánkapcsolatom Olaszországgal. A zenei kapcsolat pedig az, hogy a pesti Operaházban színrekerülő olasz operákat többnyire én tanítom be. Így például 1927-ben a „Falstaff” budapesti premierjét én készítettem elő. Tavaly pedig Respighivel együtt „A láng” bemutatóját állítottam be, most meg alig három hete a Bellini centennárium alkalmával a „Norma” felújításánál működtem közre.

Az interjú során fényképet kérünk Fleischer karnagy úrtól. Olyan képet, amelyen frakkját a parancsnoki érdemrend díszíti.

Kedvesen megrázza ősz fejét:

Fleischer Antal
(Vajda M. Pál felv.)

— Nincs ilyen fényképem és nem is szándékozom csináltatni. Ugyan büszke vagyok, határtalanul büszke erre a magas kitüntetésre... azonban hitem és meggyőződésem, hogy a művész legyen alázatos, az elismeréssel ne hivatkozzék, a diadalait ne tűzze a frakkjára, hanem a frakkja mögött a szívében hordja.

Nézzük és hallgatjuk Fleischer Antalt. Egész lénye, egyénisége olyan harmónikus, mint maga a muzsika. Pedig a hajszás, szinte emberfeletti munka alaposan próbára teszi az idegeit. Elmeséli, hogy napról-napra, hétről-hétre, egészen addig, amíg nincs nyári szünet, délelőtt tíztől, sokszor ebédután két-háromig elfoglalják a próbák. Háromtól hatig a Nemzeti Zenedében oktat, ahol a karnagy-képző tanfolyamnak a vezetője. És legtöbbször este hét órakor, már újra ott van őrhelyén az Operaházban.

— És mikor szentel egy kis időt pihenésre, karnagy úr? — kérdezzük csodálkozva.

Mosolyogva felel:

— Azért nem bánik velem mostohán a sors és mindig juttat pár percet üdülésre, felfrissülésre. Például reggelenként a rádió

hangjára kelek fel és részveszek a torna-órán. Majd reggelizés közben átböngészem az újságokat. Aztán néha ebéd után is jut egy negyedóra arra, hogy egy jó könyvet kézbe vegyek, esetleg még arra is jut idő, hogy szunyokáljak egy keveset. De a legboldogabbnak, a legmegelégedettebbnek akkor érzem magamat, ha úgy estefelé, vagy este, amikor már hátam mögött van a napi penzum és tudom, hogy nincsenek elintézetlen, félbemaradt ügyek körülöttem, nyugodt lélekkel nekiülhetek... dolgozni. S ha a múza homlokon csókol, ilyenkor szoktam komponálni — fúzi hozzá halkán.

Fleischer Antal izig-vérig, tetőtől-talpig művész. A fenékölt egyszerűsége, a szerénysége csodálatos. Tudásából bőven juttat a tanítványainak és tehetsége nemesak hivatásának őrhelyét sugározza be, hanem messze világít maga körül. És Fleischer Antal karnagy, zongoraművész, zeneszerző és „commandatore” azért örül legjobban az olasz királyi érdemkeresztnek, mert az nemesak az ő művészetének az elismerése, hanem a magyar Operaház kitüntetése is.

Bogdán Ada

Kivül a vad világ

Irta: PETERDI ANDOR

Csukjuk be édes a kaput,
Maradjon kívül minden élet:
Városok, hegyek és faluk
S az áhitott kék messzeségek.
Játsszuk csak esőndesen belül,
Ugy kettesben az ispilángot,
Hallgassuk az idő mint repül,
Mert pillangók az évek és az álmok.

Csukjuk be édes a kaput
S lelkünk, ha tud még: muzsikáljon,
Ugyis olyan rövid az út
S fölötte eltűnik a lábnyom.
Az égen tovább él a Nap,
Medrében egyre zúg a tenger
S a végtelen, kék ég alatt
Tudjuk: csak vendég itt az árva ember.

Csukjuk be édes a kaput,
Virágozik úgy is a kis lészek,
Ha leengedjük a zsalut:
Szemünk tűzcsillagai égnek,
Szívünkől hajt ki itt a nyár
és körülöttünk délibábok,
Tündérek tarka raja száll
S nem halljuk a siklótó, vad világot!

Csukjuk be édes a kaput...

a torna-
bőngészem-
tán is jut
ó könyvet
is jut idő,
e a legbol-
nek akkor
vagy este,
napi pen-
litézetlen,
nyugodt
S ha a
szoktam

ötől-talpig
szerény-
juttat a
ak hivatá-
m messze
Antal Kar-
és „com-
az olasz
emesak az
em a ma-

gdán Ada

ok.

on,

ember.

rotl

IBÁB

A Délibáb megsúgja magának,

hogyan az a lélel: minden rosszban van valami jó, a színházaknál is bebizonyítást nyer.

— ? !

— Itt van most egy eset. A Belvárosi Színház és Andrásy úti Színház vesze-

úti viszont követelte a szerződés életbe-
léptetését. Végre is pompás megoldást
találtak. Rózsahegy a Belvárosiban
a második felvonásban játszik, viszont
az Andrásy útiiban az elsőben. Tehát
a kiváló színész mint színházi nyelven
mondják — pendlizni fog.

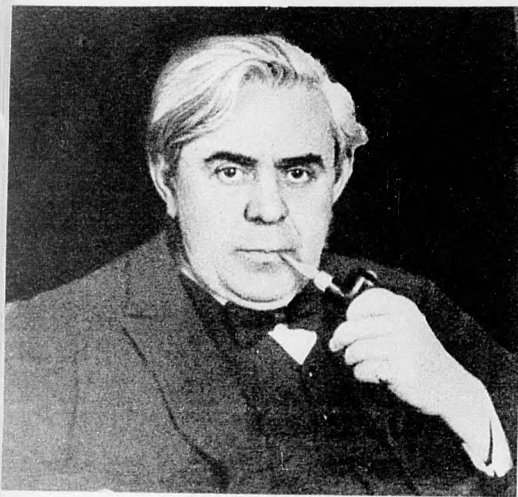
— Hiszen akkor rendben van a dolog.

Kamran Mirza Nobán perzsa heregy és felesége Lovassy Jolán magyar táncművész

kedett Rózsahegyért. Rózsahegy a nagy-
sikerű Zilahy-darabban lép fel, de már
előző szerződése őt az Andrásy úti
új műsorához költötte. A Belvárosi nem
akarta kiengedni a darabot, az Andrásy

Rózsahegyfi Kálmán
(Harsányi felv.)

— Csakhogy a Belvárosi 8-kor kezdi az előadásait, az Andrássy úti meg 9-kor, így hát az egyik színdarab második felvonásának játszási ideje összehesik a másik színdarab első felvonásának idejével.

— Tehát milyen megoldást találtak?

— Na, mit gondolt? Nagyon egyszerű. A legtermészetesebbet. Az Andrássy úti Színház ezentúl nem 9 órakor, hanem 8 órakor kezdi előadásait és így a felvonásdifferencia megoldódott.

— De még mindig nem értem, mi ebben a jó.

— Az, hogy kiderült a 8 órás kezdés a lehető legszerencsésebb. Az Andrássy úti éveken keresztül nem mert belevágni a korai kezdésbe. Most, hogy a körülmények erre kényszerítették, hát mert és — nyert.

— Kezden akkor maga is másvalamibe.

— Kedves esel történt a Vígszínház legutóbbi főpróbáján. A darab egyik fontos szereplője a trónörökös, akít a négyéves Szepes Ivánka „alakított”. A gyermekszínész óriási nyíltszíni tapsot kapott az egyik jelenetben. Az utolsó felvonásban nem játszott s akkor „civilbe” öltözött s lement a nézőtérre. Ez ugyan a színházi szabályba ütközik, hogy valaki a jelenése után lemeessen a nézőtérre, de hát egy négyéves színművész nem nagyon respektálja a színházi szabályrendeleteket. Szóval, a második felvonás végén a kis Szepes Iván

lement a nézőtérre és ünnepeltette magát. Egy színházi befentes megkérdezte tőle:

— Mit szólsz ahhoz, hogy nyíltszíni tapsot kapnál.

— Ezen igazán nem csodálkozom — mondotta a négyéves gyermek. — Viszont elismerem, hogy nem rossz érzés...

— Hiába, nincsenek már gyermekek. De meséljen tovább, azonban lehetőleg felnőttekről.

— A publikum nem is tudja, mennyi baja van egy szegény színpadi szerzőnek. Nem elég, hogy megírta a darabját és hogy előadásra elfogadják. Mindezekon felül még... No, de íme, egy példa a közelmúltból. A sikeres színpadi szerzőnek színtre akarták hozni legújabb darabját és már ki is osztották a szerepeket. Csakhogy a darabnak két drámai sztárja

ZSIGMONDI PÁL ZENESZERZŐ

Nagyszámú és előkelő közönség ünnepelte a kiváló fiatal zeneszerzőt a Beethoven Zene és Irodalmi Társaság által rendezett szerzői estjén. Másorán Petőfi, Ady és Helne verseire írt dalokat adták elő. Rajnoga Klára és Kishonti József hatásos énekszámokban tolmácsolták a szerző egyéni, művészi kompozitólát, de különösen nagy sikere volt annak a Trió-szerenádnek, amelyet három kitünő fiatal virtuóz, Pártos Ödön hegedű, Salgó Sándor brácsa- és Frank Lajos gordonkaművész pompás összjátékú harmassal mutatott be.

(Amatőr felv.)

EZ AZTÁN BOLDOG ÉLET
(Totisz Árpádné)
(Fischer felv.)

e magát.
ezte föle;
nyíltszini

ozom —
— Vi-
írzés ...
ermeket.
lehetőleg

mennyi
szőnek.
abját és
ndezeken
példa a
i szerző-
b darab-
erepeket.
i sztárja

5
elte a k-
e és Iro-
tjén. M-
irt dalait
őzset ha-
rú egyé-
nagy si-
amelyet
hegedű-
ordonka-
it: toll be-
ator felv.)

BAB

is volt. Mindegyik sztár követelte, hogy olyan körülmények között lépjen be a színpadra, amely esetleg nyíltszíni tapsra is adhasson alkalmat. Mikor kaphat az ember nyíltszíni tapsot? Ha a belépése alaposan elő van készítve. Tehát ha sokat beszélnek róla, mielőtt belép, hogy a publikum érdeklődése fel legyen csigázva. És mikor kap újból nyíltszíni tapsot. Ha hatásosan van előkészítve a színpadról való — kimenetele.

— Ez aztán gyönyörű dolog.

— Bizony, nem fogja elhinni, de mindkét sztár követelte, hogy a szerző hatásos belépést és hatásos kilépést írjon neki, mert különben lemondja szerepét, nem járunk a darabban.

— És mit csinált a szerző?

— Mit tehetett ilyenkor egy szegény szerző, aki évek óta vár darabja színrekerülésére. Elkeseredetten, de mégis teljesíti a színésznők kéréseit és ezzel esetleg meghamisítja a darabot, sőt kockáztatja a sikert, mint ahogy a jelen esetben is így történt.

— Mit mesél még?

— A szellemességéről híres színpadi író összetalálkozott legújabb darabja házi főpróbáján a kezdő íróval. A kezdő író áradozva beszélt a darabról.

— Gratulálók — mondotta, — csakúgy szípkázik a darab a szellemességeitől, (de aztán elkomorodva folytatta), csak hogy megint ne hogy ez legyen a baj.

A híres író megdöbbenve és savanyú arccal fogadta a kétes értékű bókot, a fiatal író pedig csodálkozott, hogy mi rosszal mondhatott... (Megfejtés: A szellemes író üldözte a balsors. A darabjai csak erkölcsi sikert arattak és nem anyagiakat, holott ő éppen az ellenkezőjét szeretne volna. A fiatal író pedig ezúttal is pont a legérzékenyebb oldalát érintette.)

— Ezek után valami izzó szerelmet kerek.

— A csinos és temperamentumos szubrett, aki a beltelken nem tudott karriért csinálni, tudvalehetőleg annál nagyobb karriért csinált a külső színházakban. De nemcsak a színpadról hódította meg a publikumot, hanem az egyik partnerét is meghódította. A hódítás most már házassággal fejeződik be. Minden akadályt elhárítottak a szerelmesek.

— Milyen akadályokról beszél?

— A két szerelmes szív akkor került össze, amikor már egyikük sem volt szabad. Ugy értjük, hivatalosan nem voltak szabadok, de érzelmileg igen.

— Még most sem értem.

— Pedig nagyon is érthető. A szubrettnak van udvarlója, akit már nem szeretett, a színésznek volt felesége, aki iránt már nem viselkedett gyöngéd érzelmekkel. Így érthető, hogy összekerült a két meg nem értett lélek. Érthető, hogy igyekeztek az „akadályokat” elhárítani. Még érthetőbb, hogy ez bizonyos idő múltán sikerült s most már mint említettük, a szerelmesek legközelebb házasságra lépnek.

— Szóval, azt is lehetne mondani erről a kis regényről, hogy amíg „két szív odáig eljut.”

Déliab-hiradó.

1. Nagy Margit az Operaház kiváló művésznője vendégszereplési ajánlatot kapott Barcelonába. A művésznő a bayreuthi együttessel megy ki. Vendégszereplése elé rendkívüli érdeklődéssel tekintenek. Bizonyos, hogy Nagy Margitot éppúgy ünnepelni fogják Barcelonában, mint nálunk minden egyes fellépése alkalmával. 2. Guthi Somának, a kiváló írónak emlékére estélyt rendeznek februárban a Zeneakadémián. Az estélyen a legnépszerűbb fővárosi színtársulat lépnek föl.

Befejezésül:

— A legérdekesebb történet. Lovassy Jolán, művésznően Jolika, egy fiatal, nagyon tehetséges táncosnő, három évvel ezelőtt anyja kíséretében külföldi körútra indult. Teheránban a szép táncosnő megismerkedett egy perzsa herceggel, névszerint Kamran Mirza Nobánnal, aki annyira beleszeretett, hogy — feleségül vette.

— Ez aztán karriér.

— Meghíszem azt. A herceg nagyon csinos ember. Mindössze 26 éves. Berlinben és Párizsban végezte tanulmányait.

— Nos és hogyan ismerkedett meg a magyar táncosnő a perzsa herceggel?

— A hercegnek vállalatai vannak. Többek között kabareje is van. Itt látta meg a magyar lányt, akit aztán a legnagyobb titokban feleségül vett. Az esküvő a mohamedán egyház szertartásai szerint ment végbe. Természetesen a magyar táncművésznő többé nyilbánsosan nem szerepelhet.

SZINPADI SZERZŐK, OH!

Ma mindenki darabot ír. Mussolinitől kezdve az édes kis társaságbeli asszonyon át a jóra való és igazán ügyes cipőfelsőrész-készítőig mindenki gyanús.

Koroda Pál egyszer a Petőfi Társaságban meglehetősen közderűre 40 ezer titkos drámaíróról beszélt. Hol vagyunk ma már ettől! Csak 40 ezer? Dehogy. Több. Mindenki. Én, te, ő; mi, ti, ők!

Világbetegség a színdarabírás, melyet nem gyógyít meg sikertelenség, szigorú lektor sem.

Ennek a világbetegségnek kórokozó bacillusa az, hogy a jó öreg Shakespeare-t nem számítva, soha a világon nem volt igazán világhírű szerző. Az utolsó évtizedek terméke a világhírű szerző, akihez csak úgy dől a nemes valuták tömkelege, akiért nem 7 város, mint Homerosért, hanem 7 ország, nemzet verseng és percenként izen a hollywoodi filmfejedelmeknek: csak hagyja fiatalember!

Egy darab és mint a tündérmesében a csoda, megtörténik: hír, dicsőség, pénz!

Egy darab... Igen, de milyen kevés a tömkelegben az a bizonyos Egy!

A tömeg csak ezt az Egyet látja és ír. Színdarabot, sokat. Rosszat.

Komor Gyula, a Vígszínház dramaturg-igazgatója közel 40 éve lektor. Döntött már világsiker sorsáról és főleg döntött az utolsó évtizedek majdnem minden magyar színdarabjának sorsáról. A Vígszínház a szerzők

Dr Komor Gyula

álma, Mekkája, ide eljut egyszer minden darab kézírata.

Komor Gyula ömeltóságával beszélgettem a színdarabírókról.

— Augusztus óta 188 darab „futott be” hozzám — kezdi Komor darab-pápa, — nagyrészt ismeretlen szerzőktől. Mindet alaposan végigolvastam. Pedig, pedig tudom, hogy hiába.

— Miért?

— Mert így, egyszerű benyújtás útján színpadra jutni lehetetlen. Elárulom ezt most a titkos drámaírók — ezreinek.

— Ez rémes. Hátha jó, sőt kitűnő a darab?

— Így van. Persze vannak égi tünevények, nagy szerencsék, ritka kivételek.

— Fendrik?

— Igen. Ő volt az, aki kihúzta a főnyereményt. Szerencséje volt.

A színház olyan szakma, ahol nem jön kívülről, hogy úgy mondjam: a frontarcos. Színpadi szerző csak olyan lehet (akad kivétel), aki vagy közel áll ehhez a világhoz, vagy a betűnek más fronton katonája. A színpadi szerzők legnagyobb része újságíró.

A skót hátról

(Centrum felv.)

— Szerző, már mint színrekerülő szerző, nem lehet „civil”?

— Nehezen. Egy esetre emlékszem. 35 éve ennek. Egy ügyvéd nyújtott be darabot hozzánk. Kuruc-darab volt, hisz akkor volt első nagy sikere egy ilyen darabnak, már pedig a siker műfajt teremt. Ezt a kuruc-darabot előadták. Fényes Samu volt a szerzője. Írt még egy jó darabot, a „Csöppiké”-t és eltűnt a színpadról.

— Ha benyújtás útján nem terem szerző, hát hogyan kell kezdeni? Hogy kezdték a világhírűek?

— Őszinte legyek? Hát itt van Fodor László. Zsurnaliszta volt és sakkozott az Otthonban. Ez már valami a starthoz. Megírta „Navarrai Margit” című első darabját. Hányódott-vetődött színháztól színházig, míg színre került.

Aztán írt egy egyfelvonásost. „Templom egere.” Beadta egy kabaréhoz, visszakérte, háromfelvonásost csinált belőle.

Templom egere! Világsiker lett.

A franciákról mondják, hogy nincs egyfelvonásosuk. Lassan nálunk sem lesz. Mert akinek már van egy épkezláb témája, ki nyújtja három felvonásra.

— Az ismeretlen szerző szóval elmondhatja a színház kapujában: aki ide belépsz, hagyj fel minden reménnyel?

Bartók Béla kapta meg a Kisfaludy Társaság Greguss-díját, amellyel a legutóbbi évek legértékesebb zeneművét jutalmazták

(Székely Aladár felvétele)

— Sok szerző mondja: miért nem jön az én darabom, hisz volt már ennél rosszabb is. Igaza van. De az a rosszabb legalább színpadra került.

— Nem értem.

— A színház és politikája nehezen érthető.

— Hány darabot olvasott eddig?

— Legalább 20 ezret.

— A színház elvágja a kezdő útját?

— Nem egészen. De a színház, éppen a Vígszínház az, amely megindította a magyar darabok külföldi exportját.

— Vallja be, méltóságos uram: tévedett már ebben a nagy munkájában?

— Nekem pl. a „Tajfun” nem kellett. Nem ajánlottam előadásra. És világsiker lett. Pedig jó orrom van. Hisz velem fordult elő, hogy mikor hozzám került a „Szerelem vására”, kijelentettem, ez nem angol darab. Mutassák meg az angol eredetét. Ez magyar szerző műve. Megéreztem. És tényleg ki derült, hogy Vajda írta.

— Siker, világhír...

— Mikor a Vígszínház alakult, még nem volt „divat” a világhír. Alig volt még 40 éve színpadi szerző, nem volt magyar színműirodalom sem. Emlékszem a Víg első éveire. Hát nyitottunk a világ legnagyobb bukásával, Jókai: „Barangol” című darabjával.

— Kik írtak akkor?

— Az akkori szerzők? A fiatal Beöthy László, Folinusz Aurél, Makkai Emil, Gerő Károly, Karniczky Antal, Thury Zoltán. Valljuk be, hamar letűntek a színpadról.

Aztán jött Guthi Soma és Rákosi Viktor egyeduralma. Ők voltak évekig a magyar színpad „biztos” szerzői.

— A titkos drámaírók?

— Épúgy megváltoztak, mint a híresek. Elpusztult a régi fajta. Az, amely tudás, műveltség nélkül, helyesírási hibákkal teli kézirattal árasztotta el a színházakat. Bár pl. iparos ma is elég ír darabot.

A gépirás új korszakot nyitott a titkos szerzőknél. A gépirás szelektálta őket, elűntette a helyesírási hibákat. A gépirás anyagi terhe is elriasztja a sok „szerzőt”

— Kik ma a titkosak?

— Mussolinitől kezdve a közlekedési rendőrig mindenki gyanús. De főleg ujságírók a szerzők. És nők. Azelőtt legalább női szerző nem volt. Szikra, Teleki grófné volt az egyetlen, aki kellő bukással egyszer a Nemzetiben színre került. Ma már világhírű női szerzők is vannak. Winsloe Christát, Hatvany Lilit említsem csak. Sok a női titkos szerző.

nem jön
rosszabb
legalább

ezen ért-

ig ?

útját ?

éppen a
magyar

tévedett

kellett.

világsiker

fordult

Szezelem

darab.

magyar

nyelg ki-

nég nem

olt még

magyar

Víg első

nagyobb

darab-

Beöthy

il, Gerő

Zoltán.

mpadról.

i Viktor

magyar

híresek.

ny tudás,

skal teli

at. Bár

a titkos

ket, el-

géprás

szerzőt"

— Milyen az átlag anyag ?

— Minden darabban van valami. Ma már minden szerző, aki benyújtja darabját, ad valami értéket. Az átlag jó, de, sajnos, egy sem akad, mely nagyszerű lenne. Bármelyik darabot át lehetne gyúrni színpadra. De egy sem jelentene valami „noch nie da gewesen”-t. Érti ?

— Értem. Hát mi az a siker, mi az a „noch nie da gewesen” ?

— Ezt nem lehet definiálni. Axioma : a színháznál mindenkinek igaza van. De a színháznál semmit sem lehet kiszámítani.

— Szegény titkos szerzők.
— Ne sajnálja őket. A legtöbbnek lelkileg elég, ha a darabját alaposan elolvassák. Tőlem egy sem megy el lógó orral.

— Emlékek ?

— Molnár Ferenc... 35 éve egy fiatal újságíró az Otthonban kéziratot adott át Faludi Miklósnak. És még aznap délután telefonáltam : remek a darab, holnap próba lesz. A „Doktor úr” volt a címe ennek a Molnár-darabnak. Csak a „Júliusi éjszaká”-val esett még meg, hogy benyújtás után rögtön próbára került a sor.

Pedig a „Júliusi éjszaka” körül volt sok bonyodalom. Pikáns volt, nem volt nagy primadonnaszerep benne. De a nyelve, az ereje úgy megkapta a színházat, hogy kihozta Szilveszter éjjel.

— Igaz, hogy előfordul, hogy egy darabot próbán abbahagynak ?

— Hogyne. Bródy Sándor „Tanítónő”-je abbamaradt a próbán. Nem mertük kihozni. Az volt a vélemény, nagy bukás lesz. Helyette a „Tatárjárás” került színpadra. Ez olyan sikert aratott, hogy a színház megköszöntött mégis egy bukást és másorra tűzte a „Tanítónő”-t. És milyen sikere volt!

— Mit izen méltóságos uram a titkos szerzőknek ?

— Az életet kell megfigyelni ! De nem a nyers életet megírni. Mert pl. tragikus, hogy egy hattagú család elpusztul. De nem tragédia. Életet kell szívből írni. Szív kell a jó színdarabíráshoz. Bár színházra nézve semmi szabály sincs.

Mióta színház van, egyik színigazgató sem tanult a másiktól. Ez az a tudás, mely sohasem öröklődik, amit nem lehet megtanulni. Talán csak kiki a saját bőrén. A közönség kiszámíthatatlan. Ez örök és állandó. Más minden változik a színháznál.

Komor Gyula legyint. Ő tudja. Negyven éve csinálja.

Sohase fogok darabot írni ! De mégis... Hátha én... én... Mert... hiába.... Mindenki gyanús !

Gyenes Rózsa dr

A közelmúltban zajlott le nagy sikerrel a Reform Tea, amelyet most 4-én követ a farsang első nagy eseménye, a Reform Bál. A Reform Tea egyik legünnepeltebb résztvevője Dorkó Magda volt

(Székely Aladár felv.)

ÁLDOTT JÓ FŐ

BESZÁMOLÓ ARRÓL

... mert ilyen főpróbaközönség nincs sehol a világon. Ilyen szigorú, kegyetlen, erős és ítélkező főpróbaközönség. Kezdjük az elején.

Főpróbát

rendszerint nem akar tartani a színház. Egyrészt azért, mert nem készülnek el idejében és nem akarnak éretlen darabot a közönség elé engedni. Másrészt azért, hogy az ellenség ne üljön a nézőterre és ne kritizáljon. Ettől függetlenül az utolsó pillanatban mégis elhatározzák, hogy megrendezik a főpróbát. Ilyenkor megindul a roham a főpróba-jegyért.

A főpróba-jegy

egész külön állatfaj. Található minden manikűröslány retiküljében. Megél a színészek szabójánál is és mindenkinél, akinek a legkevesebb köze van a színházhoz. Mert ha egy komoly színházi ember akar főpróbára menni, fiatal író, vagy idősebb színművész, akkor mindig azt felelik, jaj kérem, az utolsó pillanatban tetszett kérni és már mindet szétkapkodták a színház barátai. Barátai? Olyan kalandos emberek ülnek nagyrészt a főpróbakon, akiknek egyáltalában semmi közük nincs a színházhoz.

Tisztelet a kivételnek,

mert a kritikusokon kívül nagy ritkán egy-egy színésznőt és színészt is ott lehet látni a délelőtti főpróbakon. Este? Este játszanak a színészek, ilyenkor aztán nappali főpincér urak, ruhatárosok és jólöltözött ügynökök döntenek arról, sikert arasson-e a bemutatásra kerülő darab, vagy sem.

Színházi nyelven

„pénecelő”-nek hívják az olyan embert, aki már a darab előtti gyülekező szünetben savanyú arccal járkal. Ez már mindent tud arról, hogy zavar van a függöny mögött, meghúzták a darabot; a primadonnának nincs meg a második felvonásbeli ruhája és a zeneszerző most hangszereli a nagy finálét. Az ilyen „pénecelő” ember a maga részéről már levonta azt a következtetést, hogy ő semmiesetre sem fog mulatni és nem érzi jól magát a főpróbán.

A szellemes

főpróbalátogató nyomban viccet csinál a darab címéből. A Magyar Színház egyik főpróbáján kitalálták ezt a viccet: „Mindenki lépik egyet, csak a Magyar Színház nem halad”. Az „Ur katonái” főpróbáján, amely éppen a legnagyobb sikert indította el. A színházi vicc persze szájról-szájra jár és mire vége van a főpróbának az egész város tudja...

A szünet

sok mindennek az elrontója. Szünetben a büffében, vagy dohányzóban találkoznak az emberek.

DÉLIBAB

AMI C

Mi
bukik

Ez
Az
még so

főpróba
a hajás
ház bar
ha sike
arról le
esetben

hogya
Ez ren
a főpr
donnák
A szok
Annak
darabot
igazgat

ajánlot
A
az igaz
„L

főpróba
részeke
van egy
a bemu
csodák
közönsé

A
vagy se
szerint
Év
váltak
és mélt
M
Mert a
amely r

DÉLIBAB

DÉLIBAB

JÓ FŐPRÓBAKÖZÖNSÉG

AMI CSAK BUDAPESTEN LEHETSÉGES

— Nos, milyen volt? — kérdezi ilyenkor a színiigazgató.

Mit felel erre az ötletes főpróba-látogató, aki „tudja”, hogy megbukik a darab?

— Nem tudom, csak most jöttem...

Ezt lehet mondani a második felvonás szünetében is.

Az igazgató ilyenkor udvariasan mosolyog és barátaihoz szalad, akik még soha szebbet, jobbat, sikeresebbet nem láttak.

Zártkörű

főpróba is van. Ilyenre csak a színház barátait hívják meg. Az embernek a hajszála is az égnek áll. A főpróban zsúfolásig megtelik a nézőtér. A színház barátai? Mindenki rosszat mond a darabról! Senki sem akarja elhinni, ha siker van. A színház barátai bukás esetén mindig mosolyognak. A sikert arról lehet megismerni, hogy ha ezek a barátok szomorúak. Ebben az esetben nagy reménye van a darabnak.

Sokszor előfordult,

hogy a főpróban megbukott a darab és a bemutatón nagy sikert aratott. Ez rendszerint olyankor történik, ha más színházak női főszereplői ülnek a főpróba nézőtérén. Azoknak semmi sem jó. Különösen operettprimadonnák tudnak „fűrészelni” egy-egy darabot. Nem félnek senkitől a világon. A szókimondásban semmi sem akadályozza meg őket. Csak a szerző. Annak jót mondanak. Háttha nekik is fog írni valaha egy ilyen „rossz” darabot. A primadonna bátor nő. Megmondja véleményét még a színiigazgatónak is.

— Hogy tudtad ezt a szemetet előadni? Emiékszel, „én egész mást ajánlottam...”

A darab századik előadásánál a primadonnák egy sürgönnyel üdvözlik az igazgatót:

„Én már a főpróban megmondtam, milyen siker lesz...”

Mégis jó

főpróbara járni. Ha néha készületlen is a darab, de az ember azokat a részeket is láthatja, amelyeket később kihúznak. Ha a szubrettnak sikere van egy énekszámmal, a primadonna jól hallja a tapsot a főpróban. Mire a bemutatóra kerül a sor, már ő éneklő a szubrett számát. Történnék ilyen csodák. Előfordul az is, hogy törölnek valamit a darabból. A főpróba-közönség ezt a törölt részt is láthatja.

A főpróbaközönség? ... Hatalmas bíró, amely eldönti siker legyen-e vagy sem. Igaz, ha a darab igazi és nem műsikert arat a főpróban, rendszerint sok előadást ér meg.

Évek óta tart ez a főpróbarendszer Budapesten és nem is lehet megváltoztatni. A színész állandó kávéházának ujságosfiúja rossznéven venné és méltatlankodna.

Most már a színiigazgatók is belenyugodtak: *maradjon minden a régiben.* Mert a színészek mégis szeretik azt a gonosz, rossz főpróbaközönséget, amely nem kímél senkit, ha arról van szó, hogy rosszat mondjon a darabról.

Kristóf Károly.

DÉCIBAB

Maria Loseff beleszeretett Budapestbe

Ez már másokkal is megtörtént. Idejönnek világjáró művészek, akiknek a neveit a nagy külföldi metropolisokban emeletnyi transzparensz kiabálják bele az éjszakába és interjú közben a kérdésekre való fejelet helyett Budapestről áradoznak. Bizony jólesnek ezek a dicséretes és csak udvarias bókknak kellene elkönyvelnünk, ha közben nem látnánk idegenforgalmunk örvendetes emelkedését.

Nézzük csak, ki Budapest legújabb szerelmese?

Az orfeum színpadán esténként egy gyönyörű szöke asszony lép a rivalda elé. Három-négy dalt énekel csodálatos hangján. De nem csak a hangjával büvíli el a közönséget, hanem a szépségével is. Utána felzúg a taps és a pesti közönség, a nehezen felmelegedő pesti publikum ünnepel, alig akarja leengedni a színpadról új kedvencét: Maria Loseffet.

Az egyik nagyszálló lakosztályában beszélgettünk vele. Titkára tokaji palackot bont fel, így majd könnyebben megy a dolog. A poharazgatás, a koccintás fesztelenebbé teszi a beszélgetést.

— Már egyszer volt nálunk Budapesten, ha jól emlékszem tavaly.

— A Városi Színházban vendégszerepeltem akkor — mondja Maria Loseff, — de, sajnos, csak három napig voltam Budapesten és nem sokat láthattam, mert délelőtt, délután próbáltunk és este játszottunk. Most sokkal kényelmesebb és élvezetesebb az ittlétem, egész nap ráérek, így kedvemre barangolhatok ebben a szép városban.

— Térjünk a tárgyra, nagyságos asszonyom...

— Éppen ezt akarom mondani, hogy sok helyen megfordultam már, mert igen hányatott életem volt eddig, de sehol sem éreztem magam ilyen jól, sehol sem találtam annyi szépséget, annyi kedves, barátságos embert, mint itten.

— Az élettörténetére vagyunk kíváncsiak...

— Csak röviden válaszolok, mert nem szeretek magamról sokat beszélni. Származásomra nézve orosz vagyok. Apám a cári birodalomban rendőrőrnök volt Vladivosztkban. Aztán menekülnünk kellett és tizenkét éves koromban Japánba kerültem. Apám itt egy kolostorban helyezett el, ahol mint növendék már gyakran kiváltam énekhangommal a kórusból. Később szegény apám meghalt, az internátusi díjat nem tudtam fizetni és ezért mint kisegítő, vagy mondjuk ki egész őszin-

tén, felszolgálólány ott maradtam az intézetben.

— Nem valami biztató kezdet!

— Én sem örültem ennek — mosolyog Maria Loseff, — mindenáron menekülni akartam a zárdából és így kerültem egy hajóra. A hajón is még csak mint steward szolgáltam, de megvolt a reményem, hogy Európába érve találok magamnak rendesebb foglalkozást. A szerencse már a hajón elém jött. Tudniillik a hajón utazott egy orosz társaság s mikor megtudták, hogy én is orosz vagyok, maguk közé vettek. És mikor oroszok együtt vannak, rögtön kész a kórus. Szomorúságos orosz dalokat énekelgettünk a hallgatóságnak. Itt hallotta meg a hangomat egy berlini színházember, aki aztán gyorsan elintézte a szerződöttemet. Berlinben a Nelson-kabaréban léptem fel először a „Péter, Péter...” című dallal. Oriási sikerem volt.

— Ez az a dal, amelyet Marlene Dietrich énekelt?

— Igen, csakhogy ezt én énekeltem először és én tettem divatossá Berlinben. Aztán került a filmre ez a dal. Ebben az időben persze operettekről álmodtam és ez az álomom is valóra vált. Egymásután kaptam a szerződéseket a színházakhoz... „Haway rózsája”, „Maya”, „Dubarry”, „Bal im Savoy”, „Frühlingstimme”... ezek voltak a nagyobb szerepeim. Érdekes, hogy mindegyik darabban van magyar vonatkozása. A „Haway rózsája”, „Maya”, a „Bál a Savoyban” magyar szerzők művei, a „Dubarry” meg Alpár Gitta nagy szerepe volt. Ezekkel aztán túrnéra mentem, egész Európát bejártam. Partnerem Richard Tauber volt...

— Ugy tudjuk, hogy Tauber menyasszonya is volt?

— Igen, hat évig jártunk együtt, együtt szerepeltünk, sokat köszönhetek neki is. De most így jobb, legalább szabad vagyok.

Erre koccintunk egyet.

— Budapestre! — mondja nevetve. — Itt jól érzem magamat. Minden évben vissza fogok jönni, ha nem is játszom. Sőt, még az idén visszajövök az egyhónapi londoni szerződés után, szeretnék még Lillafüreden egy kicsit téli sportolni, ha még lesz hó akkor. Ha olvad, akkor Pestre jövök pihenni, mert szerelmes vagyok ebbe a városba!

Maria Loseff! Budapest viszozozza érzelmeit!

Ráthonyi János

DÉCIBÁB

be

m az inté.

osolyog Ma-
ni akartam
hajóra. A
szolgáltam,
ópába érve
alkozást. A
Tudniillik
ig s mikor
ok, maguk
gyütt van-
szép orosz
ágnak. Itt
ni színház-
te a szer-
-kabaréban
..." című

e Dietrich

m először
Aztán ke-
az időben
ez az ál-
kaptam a
Hawaii ró-
im Sa-
voltak a
mindegyik
A „Hawaii
ban" ma-
meg Alpár
Aztán túr-
am. Part-

rasszonya

, együtt
ki is. De
yok.

e. — Itt
n vissza
még az
oni szer-
eden egy
kkor. Ha
mert sze-

a érzel-

yi János

BAB

Maria Loeffl
(Willinger felv.)

Willinger

AZ ELMAGYAROSODOTT LONDON...

...Valahogyan megváltozott ez a ködös London a legutóbbi időkben... Mintha — hogyan is mondjuk csak? — elmagyarosodott, vagy elpestiesedett volna... Angolul beszélnek, a kód megmaradt, a forgalom napról-napra nő és leírhatatlan... de léptenyomoa magyarokba ütközik az ember... Még hozzá ismert magyarokba!...

Nézzük csak meg közelebbről ezt a legújabb megindult magyar inváziót az angol művészetben, irodalomban, képzőművészetben, tudományban s — last, but the opposite no least — a színházak és picture-ök tájékán... Vegyük szépen sorba: ezt történt igen rövid idő alatt e sorok írójával Londonban...

Bemegyek az Oxford streeten egy drogériába. Elöttem áll Alpár Gitta és szemesegetetőt vesz egy és fél shillingért. (Az újján lévő diónagyságú briliánsgyűrű valamivel többet ér ennél.) „Kinek veszi a csepegetőt?” — kérdezem tőle, mire nevetve mondja: „No mit gondolsz, kinek?”... Persze, tudhatam volna: az isteni Julikának!... Azután elmondja, hogy Hollywoodba szerződött. Erről a tényről a következőket olvassuk az Evening Standard s egyben London első kritikusról: „Nagy szégyene az angol filmgyártásnak, hogy egy ilyen egyéniséget, egy ilyen meséshangú, világhírű énekes művésznőt átengedtek az angolok Hollywoodnak”...

A Dubarry-film világsiker lesz!... Julika napról-napra szépül és nő s nemsokára híres énekesnő lesz. Már ma ismerik hangját a filmgyárak környékén. Egyelőre még nem Dubarryt éneкли, csak Alpár-mama után kiáltoz, de elindulának ez is szép...

Megyek a Shaftesbury Avenuen, London színházuccáján, ahol úgy a fő-, mint a mellékuccákban minden második ház színház, a közbeeső házak — mozik, s egyszerre csak szembe kerül velem egy ismerős arc. Nem lehet tévedés: ez Gyergyai István!... „Szervusz, Gyergyai!” — kiáltom feléje s tárt karokkal közeledem, de szembejövő úr komolyan néz reám, majd kifogástalan angol-sággal mondja: „Uram, itt valami tévedés lehet, én Steve Geray vagyok!”... „Hát persze, hogy az vagy” — mondom neki nevetve, mire jól hátbavág s a londoni by-passerok legnagyobb csodálkozására formális közelharc fejlődik ki közöttünk!... Azután bemegyünk egy ékszerüzletbe, Gyergyai ugyanis feleségének, Kun Magdának ment születésnap ajándékot venni. Kiválasztunk közösen egy szép email „fésű-kefetükör”-garnitúrát, amit Gyergyai, azaz pardon... Steve Geray boldogan visz haza Magdának...

És még akkor történt, amikor Gyergyai és Kun Magda Londonba — kiérkeztek. Azóta mindketten — beérkeztek!... Ugy szín-

Victor Varconi and Irene Dunne in "Roberta," the spectacular musical comedy which opened at the Tivoli (London) with Ginger Rogers and Fred Astaire also in the cast.

92

Kisfaludy-Strobl Zsigmond

DELIBAB

házi, mint filmkörökben elismert nevet vívtak ki maguknak. (Közös filmjüknek — Budy Roggers-szal — nagy sikere van. Ebben a filmben Kun Magda magyar nótákat énekel angol szöveggel, Geraynak pedig van egy kitűnő jelenete: kínai zenésznek magyarázza a magyar „pattogatott kukoricát” s miután a kínai zenész képtelen a magyar szót helyesen kimondani, Geray mérgében formálisan beléfojtja a szót. A közönség könnyezik a nevetésől... Hosszú hónapok óta fut a Shaftesbury Theatre-ban a „Lets Go Gay” című darab, melyben mindkettőnek az Alhambrában pedig a Tulip Time című bohózat, melyben Gyergyainak nagy sikere van...)

Színházba megyek: magyarokat látok... (Nagy sikere van egy darabban Palásthy Irénnek s a hosszú hónapok óta műsoron lévő Tovarishban Kiss Eszternek.)

Moziba megyek: állandóan magyarokat látok... (Lukács Pál, Eggerth Márta, Várkonyi, Lugosi Béla stb.-filmeket szinte naponta mutatnak be az elsőhetes, hatalmas londoni picture-house-ok. Az angolok rajonganak a magyar filmszínészekért, ez köztudomású.)

Újságot veszek kezembe: magyarokról olvasok... (László Fülöp londoni — hampteadi — hatalmas műtermében angol királyi méltóságokat fest: Kisfaludi Strobl Zsigmond ugyancsak ismert és híres angol előkelőségeket mintáz londoni műtermében.)

Valamelyik londoni koncertterembe megyek: magyarokért lelkesedik a közönség... (Engel Iván a Grotrian-Hallban, Szigeti a Queens-Hallban tart rövid időközökben koncertet. Major Aranka pedig, ez a széphangú úriasszony már jól ismert énekesnője Angliának, igen gyakran szerepel az angol rádióban is.)

Vacsorázni megyek étterembe: magyar nevetek látok az étterem kabaréjának műsorán... (Nagy sikert arattak a Caligary-brothersek, vagyis a Lovas-űők a Trocadero-étteremben. Különösen nagy szó ez, mert külföldi artista csak a legnagyobb protekcióval kap játszási engedélyt Angliában...)

Amerikai politikussal van appointment London legelőkelőbb hoteljában: csoportosan ütközöm magyarokba... (A Grosvenor Hotelben lépett fel nagy sikerrel Déghy Piroska, Fodor Klári, Fűredi Márta, Kondor Anni, Lehel Piri, Lendvay Mária és Örkenyi Franciska... Hogy a dolog pofonnal végződött, az nem von el a nagy sikerből semmit!... Csupán „hagyományos síófoki” pofon volt s hogy télen történt és Londonban csattant el, az csak azért volt, hogy Pesten nehezebben lehessen kitalálni... A szereplők ugyanis azt hittek: Síófokon vannak...)

Színházplakátot nézek: magyar színdarab-írók nevét látom rajtuk... (Nagy sikert aratott a még most is színpadra kerülő Fodor László-darab, a The Unguarded Hour és Bus Fekete László „Vicky” című vígjátéka... Meg kell itt emlékezni Ábrahám Párról, a híres „Viktória”-val kapcsolatban és Brodsky Miklósról, kinek szerzeményeit minden divatos londoni helyen játsszák...)

IN ENGLAND AGAIN!

SZIGETI

International Favourite

Play him only on Col

LILLA ALPAR, the Hungarian star, with Arthur Margetson in the Elytree talkie of "The Dobarry."

MAGDA KUN, bright star from Hungary, sparkles in song, dance, and good humour as lead in "Let's Go Gay"

Bekapcsoljuk az angol rádiót: vagy helyszíni közvetítést adnak Budapestről, vagy magyar zeneköltők műveit interpretálják... (Felejthetetlen volt az „Epizode of Night Falls in Budapest” című közvetítés. Állandóan hallani az angol rádióban Bartók, Dohnányi és Kodály-műveket, de felelővásokat is gyakran tartanak Magyarországról, pl. nagy sikere volt Barker professzornak, aki érdekesen ismertette a magyar viszonyokat és kultúránkat.)

Ha kislányom beteg és nem akarja az orvosságot bevenni, azzal ijesztjük: nem hívjuk el többé Bánzsky doktor bácsit... (Az egyetlen londoni magyar orvosnak, dr. Bánzsky Lászlónak London legelőkelőbb orvosnegyedében van, a Weymouth Streeten, közismerten neves rendelője.)

Ujsághirdetésre téved tekintetünk: magyar vonatkozású dolgokat látunk... (Igen érdekesen hirdetik a Larranga-szivarokat. Szó szerint így szól a reklám: „A Hungáriában — ez London magyar étterme — mindig választani kell „Poulet au Paprika” és „Cote de Porc Székely” között, azonban sohasem kell habozni, ha szivarról van szó, mert az mindig csak Larranga lehet”...)

Képkiallításra megyek: magyar mesterek képeit mutatják be. (Nagy sikere volt az Old Bond Street egyik előkelő képesarnokában a magyar mesterek kiállításának; sok értékes képet vásároltak meg az előkelő angolok a neves magyaroktól...)

Sétálni megyünk egy londoni parkba: magyarok szerepelnek a szabadtéri színpadon... (Frenetikus sikere volt Paulini Béla „Gyöngyös bokrétejé”-nak a londoni Regent Park szabadtéri színpadán, ahol a világ nemzetekinek néptáncait mutatták be a különböző nemzetek reprezentánsai; az angol sajtó egyöntetűen kiemelte a „Gyöngyös bokrétejé”...)

Étterembe megyek: magyar ételeket rendelhetek és eredeti magyar cigányzenét él-

vezhetnek... (A közismert Lyons Corner Housok egyikében, a legszebben s legnagyobbban, a Marble Arch-nál, a kitűnő Horváth Sándor hegedűl húsztágú zenekarával szívhezzóolóan; az ember belepillant az étlapba, megrendeli a „Nippy”-től — kiszolgálólánytól — az étlap legfeltűnőbb helyén hirdetett „Gulash of Veal Hongroise”-t, vagy a „Hungarian Szalami”-t, eredeti tokaji bort kér hozzá s úgy élvezi a zenét, mintha... mintha budai kiskocsmában ülne az ember...)

Ujságot olvasok: magyar művészek karikatúráit találok benne... (A ma már világhírű Dezső és Major karikatúráit szinte naponta közzik az angol lapok...)

Természetesen nem szabad a listából kihagyni az Ausztráliába átruccant Dénes Oszit, a hazarándult Bársony Rózsit, a Korda-fivéreket, akik ma uralkodnak az angol filmgyártást, Lengyel Menyhértet, azt a sok, sok író, színész, fordító, festő, különböző angol vállalatok vezetőit, igazgatóit, akiknek nevét nem lehet mind felsorolni itt, de akik agilitásukkal, ügyességükkel, tehetségükkel mind-mind itt vannak Londonban, hogy valamilyen a magyar szívósságnak, tudásnak, a magyar névnek szerezenek dicsőségét.

Sokszor azt hiszem álmodom, ha London uccáin végigmegegyek: minden Pestre emlékeztem, mindenhol, bárhová megyek, vagy nézek — magyarok... Feleségem kétségbeesve szokta nézni, amint ott ülök az angol kandalló előtt és kötöttüivel szurkálom magamat, hogy megtudjam: ébren vagyok-e, vagy csak álmodom?!... Londonban vagyok-e, vagy Budapesten?!... Egyetlen reális dolog van csak, amely bizonyítja, hogy valóság az egész, nem álmodom, Londonban vagyok: az, hogy: angol pénz van a zsebemben... Nem azért, mert angol, de azért, mert — pénz!...

TEVE GERAY AND BETTY PARSONS in "Talia Zenna" at the Adelphi.

Déghy Ploska

DÉCIBÁB

HA

Éz az
finom v
állandó
den ház
fenyők
titokzat
alatt.

Amik
kapu e
végig a
inas sz
ket. A
kok les
lyan r
ez, Ge
— Gyö

Egyik
vég sze
aki min
den ba
aki mo
vendég
lyogva

— Na
dotta é
Gert sz
Mint, a
szonyr
— Ré
— felel
tos, bol
ebben a
tisztess

Mielő
és kis,
tette k

— Ré
sem t
meg Ka
— Ma
— É
— Ta
— Tu
valóban
Ruhát
alatt és
a takar
lehullott

— A
komoly
hogy e
templon
a két i
éjjel re
bok. A
Ausztrá
gyek. D
földrajz
világból
exotikus
kandalló
dultam
és azót

DÉL

HÁROM BOLDOG HÉT

Írta: GYÖRGY LÁSZLÓ

Ez az ucca, ahol Gert jelenleg lakott, olyan finom volt, olyan előkelő és csendes, mintha állandóan vasárnap délután lett volna. Minden ház előtt kis kert volt, komoly, sötétzöld fenyőkkel, amelyek azonban most mély és titokzatos álomba merültek a fehér hótakaró alatt.

Amikor Gert kibérelte a villát, megállt a kapu előtt és csodálkozó pillantással mérte végig a vasból készült csipkeremekművet. Az inas szintén megnézte a fekete szőlőfürtöket. A kacsaringós indák között vidám gyilokok lestek mozdulatlanul és az inas komolyan megjegyezte: — Valóságos művészet ez, Gert kisasszony. Gert csak ennyit felelt: — Gyönyörű.

Egyik este vendégek jöttek. Sjören, a norvég szobrász, Bellágh, a jónévű fiatal festő, aki mindig elegáns volt és komolyan hitt minden babonában, Madarassy, az operanékes, aki most egyik barátját is magával hozta vendégül. Bemutatkozás után a férfi mosolygva ült Gert mellé a kerevetre.

— Nagyon sokat beszéltek magáról — mondotta és frissen, harmatosan kék szemével Gert száját, homlokát, arcát végigsímogatta. Mint, aki mindent tudni akar arról az asszonyról, aki szembenáll vele.

— Remélem, csupa rosszat hallott rólam — felelte Gert. — És igazuk is van. Hóboros, bolond madár vagyok, aki itt él, egyedül ebben az elvarázsolt kastélyban és elbűjki a tisztességes emberek szeme elől.

Mielőtt a férfi felelhetett volna, nevetett és kis, fehér kezét felemelve szája elé illesztette két ujját.

— Rólam ne beszéljünk. Egyetlen szót sem többet. Hallottam, hogy nemrég jött meg Kanadából.

— Már egy hete, hogy itt vagyok.

— És mikor megy vissza?

— Talán egy hónap múlva.

— Tudja, én nem is hiszem, hogy Kanada valóban létezik, — mosolygott Gert.

Ruhában feküdt a fehér medycbőr-takaró alatt és most kidugta selyemharisnyás lábát a takaró alól. A piros aranyvirágos papucs lehullott a szőnyegre.

— A térkép csak hiteget — magyarázta komolyan. — Az egyik zöld folt azt mondja, hogy ez itt India, ahol fehér elefántcsonttemplomokban kövér istenek unatkoznak, ez a kék itt Afrika, titokzatos őserdőkkel, ahol éjjel rekedten ünneplik a holdkeltét a dobok. A sárga, az Amerika, aztán Ázsia, Ausztrália, városok, emberek, uccák és hegyek. De én nem hiszem el mindezt. Az én földrajzkönyveimet Andersen írta. Az egész világból csak ez a szoba igaz. Néha nagy és exotikus utazásokat teszek a kerevet és a kandalló között, egyszer expedícióra is indultam ki a kertbe. De ez még nyáron volt és azóta itt élek egyedül és gondolkodom.

A szobalány kis, gurnuló asztalkán szolgálta fel a teát. Gert boldogan játszotta a házi-asszonyt, de közben egy-egy szórakozott pillantást is vetett a férfira. A vendég valóságos óriás volt, egy óriáshoz egyáltalán nem illő kék szemekkel és mosolygással. Am a mozdulatai kemények és férfiasak. A csészét félve tartotta ujjai között, nehogy kezében maradjon a füle. Amikor Gert a többiekkel volt elfoglalva, titokban körülnézett.

A barátai azt mondták, hogy bemutatják a világ egyik legérdekesebb asszonyát neki, akinek neve néhány esztendővel ezelőtt még a balett világhírességei között ragyogott. Gert végigtáncolta a villát, de néhány esztendővel ezelőtt Londonban megérezte, hogy a művészettel szakítania kell. Elég.

Ennek a szakításnak egyetlen vércsepp volt az oka. Egyetlen vércsepp, amelynek hiborvörös üzenete Gert zsebendőjén azt jelentette, hogy 1918 telén, amikor szánon menekültek a forradalom rőten löbögő dühe elől, — megpecsételték Gert életét is.

A szán alatt beszakadt a Néva jege. A lovak halálos nyertéssel rántották vissza a félig víz alá merült alkotmányt, a jégen süvöltve kopogtak a puskagolyók, de mégis sikerült megmenekülniök.

Az alattomos láz titkos virágai gyakran kibújtak az arcára, de mégis hosszú esztendők teltek el, mire rájött, hogy már nem segít Davos, nem segít Tátra, nem segítének a világ összes szanatóriumai sem.

Az apja, mint emigráns itt élt Magyarországon. Itt is halt meg. És Gert is itt akart meghalni.

A férfi ismerte ezt a történetet. De sokkal több volt benne a bizakodó erő, az élet, mintsem elhítte volna.

Csak Gertet látta maga előtt. A szomorúan meleg sötét szemeket és ezt a haláltvörös környezetet. A falon Böcklin híres képe: a Sziget. A csend és béke örök szigete, ahová egyszer, de remélhetőleg minél később mindenki eljut.

Gondolataiból Gert szava riasztotta fel. Gert a kártyáit szedte elő.

— Most mindenki kívánjon valamit — mondotta komolyan. Kívetem, hogy megvalósul-e?

Bellágh meglöbögte sorsjegyét.

— Szeretném tudni, hogy mi lesz a főnyereményemmel? — kérdezte tréfásan. Azután izgatottan hajolt a kártyák fölé.

Gert mindenkinek jót jóstolt. Végül önmagára került a sor.

— Én egy vőlegényt kívánok — mondotta. — Egy szép, fekete fiút, aki váratlanul beállít hozzám. Kezében nagy, fehér virágcsokor legyen, fején ünnepélyes cilinder. És mondja ezt: — Kedves Gert kisasszony, lenn vár az autóm és máris indulunk nászutunkra valamilyen tenger mellé vagy egy nagy hegy tetejére, ahol csak ég lesz, felhők lesznek és

mi ketten egyesgyedül mindörökre.

A lapok gyorsan sorakoztak. Gert érti a kártyavetést. Először kirakja valamennyit, aztán hét lapot letakar.

A hetedik lapon kell lenni a völegénynek.

Gert lassan felemeli a hét letakart lapot. Egyik keze a szívéen, a másik gyengén megremeg.

A férfi egészen a közelében ül. Látja a lapokat. Gert már a hetediknél tart.

— Most — mondja mosolyogva. — Itt lesz...

Felemeli a lapot és kis, beteg sikoly bugygyan ki a száján.

A kártyán a halál.

Mindenki ezt a lapot nézi. Rossz vicc, amit a véletlen csinált. Babona. Ostobaság. Gyerekség. Játék.

De egyiküknek sem hagyja el hang a torkát. Meg vannak babonázva valamennyien. Egyedül a férfi kivétel.

Felkapja a takaróról a lapot, egyetlen energikus mozdulattal kettéhasítja. Aztán odalép a kandallóhoz, ahol a tűz már diadalmas táncot járja a falát. Egy pillanat és már hamu sem maradt belőle.

2.

Másnap reggel beállít a férfi. Magával hozza a nagybátyját is, aki Pest legismertebb orvosprofesszora.

Amíg benn a vizit tart, a férfi leakasztja a falról a Böcklin-képet. A szobákban nappal is le van engedve a redőny. Erős rántással futtatja fel valamennyit.

— Minden reggel kinyitni az összes ablakokat — mondja az inasnak. — Még akkor is, ha az uccát hóvihar veri.

Gert harmóniumon Bachot és Haendelt szokott játszani. A harmónium helyére öt-lámpás rádió kerül. És esténként a londoni Savoy-jazz tölti be bizarr, de vidám melódiákkal a szobát. Gert arca napról-napra pirosabb. Nappal már nem fekszik soha. És esténként maga is beáll a táncolók közé.

Egyik ilyen este legalább harminc vendég tartózkodik az elvarázsolt kastélyban. Gert megkeresi a férfit és magával húzza az egyik sarokba.

— Nagyon boldog vagyok — mondja. — Még soha nem voltam ilyen boldog életemben.

A férfi megsókolja a kezét. Aztán a száját is.

— Kanadában — mondja Gertnek, — van tengerpart is és van néhány olyan hegy, amelynek tetején, az ég és a felhők között csak mi laknánk egyedül. Ketten, egyedül, mindörökre.

3.

Amikor mindenki elment, Gert lefeküdt. Éjfél tájban azonban felriad. Lehet, hogy a boldogságtól volt ez. És ekkor világosan hallotta, hogy lenni a kapunál valaki meg-rázta a kisharangot.

Felült az ágyán és csengetett a szobalálynak. Anna ledetn, hálóköpenyben jött. Álmos szempillái mögül kábultan nézett aszszonyára.

— Valaki lenni áll a kapunál — mondta Gert.

— Talán álmódott a kisasszony? — feleli a lány. — Éjfélkor ugyan ki jönne hozzánk? De Gert bizonyos akart lenni:

— Meni csak és nézd meg — mondja.

Anna elmegy és magával viszi az inast is, mert fél egyedül kimenni. De a kapunál nincs senki és az ucca is csendes.

Csak a hó hull fehéren, pedig csillagos, tiszta az ég.

Gert elbiszi. Lehúnyja szemét és köhögni kezd. De kis idő múlva a csengetést újra hallja. Anna és az inas bizonyára lusták voltak. Magadnak kell megnézni, hogy ki van odakinn, Gert?

Ekkor felkel, piros fésűjét hajába tűzi, két keze szívéen és hosszú, fehér selyemingében már a havas kertkapuban áll. Milyen ostoba ez az Anna. És az inas sem lát.

A kapu előtt ragyogó autó. Az autó mellett magas fiatalember. Fekete ruhában, ünnepléses cilinderral, fehér rózsacsokorral.

— Gert kisasszony... — mondja és mosolyog. Aztán kinyitja az autó ajtaját.

— Igen — mondja boldogan Gert. A csillagok fényesre verik a hópihéket.

És az autó felemelkedik, elindul, már repül is a levegőben, száll, száguld valamerre Kanada felé.

4.

A temetés után néhány nappal ismét együtt ülnek valamennyien.

— Mikor utazol? — kérdi Madarassy a férfit, aki nehéz ráncokba meredő homlokkal bámul maga elé.

— A hét végén.

— A feleséged bizonyára türelmetlenül vár rád.

A férfi érzi, hogy most az egész társaság szeme rajta pihen. Tehát mégis beszélnie kell. A két asszonyról. Gertről, aki már nem él és Joanról, aki kinn maradt. Otthon Kanadában a két kisgyerekekkel.

— Nem voltam soha donjuan — mondja a levegőbe. — És arról sem feledkeztem meg soha, hogy nós ember vagyok. Aki nem udvarolhat felelőtlenül még egy kis táncosnőnek sem.

— És ez a három hét? — kérdezte Bel-lágh. Mindannyian nagyon szerették Gertet.

— Tudtam, hogy már csak ez a három hét van hátra az életéből — mondotta a férfi. — Nagybátyám mindent elmondott. Ő, aki ezer és ezer beteg mentett, Gerten már nem volt képes segíteni.

Felállt. A szeme tiszta volt, mint annak, aki soha nem hazudott.

— Talán kinn mindent elmesélek Joannak. Hogy megcsaltam. Azért csaltam meg, hogy három boldog hetet hazudjak valakinek, aki nem volt boldog még soha.

oba-
jött.
asz-
nda
eleli
nk?
is,
unál
gos,
ogni
újra
sták
van
két
ben
oba
nél-
ün-
mo-
sil-
pül
rre
ütt
a
kal
nül
ság
nie
em
Ka-
a
eg
em
os-
el-
et.
rét
er
ár
ak.
ak.
gy
iki
B

Nagyvilág
DÍVAT • TÁRSASÁG
SZÉPSÉG ~

(Doroyne felv.)

Magyarvilág

DIVAT × TÁRSASÁG × SZEPSEG

A SZOBACICA

Irta: SASS IRÉN

Azokat a háziasszonyokat, akik még ma is megengedhetik maguknak, hogy egynél több személyzetet tartsanak háztartásukban, ezek a sorok nem érdeklik. De minthogy a gazdasági viszonyok romlása, sajnos, magával hozza, hogy még aránylag nagy háztartásokban is meg kell elégedni az egyetlen mindenessel, azt hiszem nagyon sok háziasszony szívesen fogadja az alábbi kis ismeretőt.

Hogy mi a mindenes, azt mindannyian tudjuk. A mindenes az a háztartási gép, aki nem lehet olyan kitűnő, hogy a háziasszony meg legyen vele elégedve. Még pedig annál az egyszerű oknál fogva nem lehet vele elégedve, mert nincs a világnak az a kitűnő mindenes, aki három-négy szobás, három-négytagú háztartás összes munkáját egyedül, kifogástalanul el tudná látni. A gazdasági viszonyok azonban lehetetlenné teszik, hogy ez a sokszor ok nélkül és méltánytalanul szidott házigép segéderőt kapjon s így maradnak az örökös háziasszonyi panaszok és marad — a mindenes.

Most azonban nem a mindenes munkabeosztásáról akarok írni, illetve nem arról, hogy milyen a mindenes munkaképessége,

hanem a mindenesi intézmény egy másik igen nagy problémájáról, nevezetesen a mindenes külsejéről, különös tekintettel a vendégekre és egyéb házhoz nem tartozó idegenekre.

Egészen bizonyos, hogy nagyon sok háziasszonyt hozott már elkeserítően kinos helyzetbe a Julius, vagy a Böske, aki éppen akkor volt legfantasztikusabban piszkos és rendetlen, mikor váratlanul és bejelentés nélkül valami olyan vendég érkezett a házhoz, aki előtt háztartásunk tekintélyét még a szokottnál is nagyobb gonddal akartuk megőrizni. Különösen váratlan délelőtti viziteknél szörnyű látvány a konyha mélyéről előbukkanó, szurtos, lompos mindenes, aki bármily barátságos mosollyal vezeti is be a vendéget a ragyogóan tiszta előszobán és hallon át a finoman berendezett fogadószobába, a hatásos lakás keltette jó benyomást saját külsejével nagymértékben lerontja. A konyhai munka tényleg nem a legtisztább valami a világon és nem csoda, ha a mindenes nem hasonlít az operettek hetyke kis szobacicáihoz, ha délelőtt a takarítást végzi, vagy a konyhán segédkezik, de a vendég erről nem tehet. A vendég — mindannyian ilyen nagyigényűek

Péchi Gizi
„Édes mostoha“-beli
és Szepes Iván „A királyné“-beli
összes toalettjeit Baby Divatszalon (VII, Király ucca 59/A) tervezte és készítette.

vagyunk, ha másról van szó — azt akarja, hogy helyes, kellemes és főleg tiszta szobalány segítse le róla a kabátot és vezesse be a fogadósobába. Sok háziasszony számára szolgálók tehát jótanáccsal, ha azt tanácsolom neki, hogy mindeme kellemetlenségek elkerülése céljából ajándékozzon mindenesnek egy praktikus és tartós munkaruhát. Ez a munkaruha nem egyéb, mint a viharkabátok anyagából készült, szürke, bőrerős, vízhatlan zubbony, mely a lányt nyakától a bokájáig beburkolja. Ebben a zubbonyban a mindenes a legpiszkosabb házimunkát is el-

1936. divatfrizurák, tartós hullámosítás, hajfestés
KRÁNITZNÁL, Párisi u. 5.
 (Kovács Viktor mellett). Tel.: 890-40

végezheti, anélkül, hogy a zubbony alatt lévő ruháját bepiszkítaná. A zubbony alatt aztán állandóan viselhet a mindenes egy fekete klottból készült (nagyon olcsón kapható) csinos szobalányruhát. Ha váratlanul vendég érkezik, a lány ledobhatja a munkazubbonyát és az előszobaajtóban már mint korrekt, feketeruhás szobacica fogadhatja a látogatót.

A vitorlavászon munkazubbony házilag is könnyen és olcsón elkészíthető. Másfél méter, száznegyven centiméter széles anyag kell hozzá. Szabása egy közönséges, egyenes köpeny szabásához hasonlít, elől sűrűn végig gombolva. Magasan záródó nyak és hosszú, szoros manzsettában végződő ujjak egészítik ki a tökéletes munkazubbonyt.

Ezzel a kis befektetéssel minden hölgy beszerezheti magának a schöberl-cselédet, aki szobalány és mindenes egyszemélyben, nem csak a munkáját, de a külsejét illetőleg is. Aki azonban ezzel a megoldással nincs megelégedve, annak azt ajánlhatom, amit magam tettem: vegyen bejáró takarítónőt. A bejáró takarítónő elvégzi a szurtos mindenesi munkát, míg a vendégeknek mindig egy csinosan öltözött, tiszta, sőt helyel-közzel elegánsnak nevezhető nő nyit ajtót. T. i. maga a háziasszony.

AMI HIREINK

Reform-bál. Január 4-én, szombaton este rendezik meg a szezon első nagy bálját, a *Reform-bált*. Az évad első nagy eseménye iránt máris nagy az érdeklődés. Meghívóigénylés: *Reform Szövetség, Mérleg u. 4.*

Piarista-tea. Január 5-én, vasárnap tartják meg a *Piarista-teát*, amelynek az a külön érdekessége, hogy itt már a még nem bálozott lányok is szerepelnek. Ez az első bálozók hivatalos bemutatkozása.

Elegáns délutáni ruha fekete taftból, aranybrokát övvel és díszítéssel. (Kurtln modell)
 (Becker és Maas felv.)

Belyárosi divatszalon első-rangu

façonmunkát készít

szalonkivitelben
már P 15.—től

Ugyanott varrni tudóknak ruhák kiszabása a legújabb párizsi divatrajzok után próbával P 5.—

KOVÁCS NŐVÉREK

divatszalon

IV, Szervita tér 2., I. 4.

Telefón: 89—3—81

A Magyar Atlétikai Club január 6-án, a farsang második napján rendezi immár közismert sikerű MAC-estélyei közül a harmadikat. Ez estélynek sikerét biztosítja az ifj. Wahlkampf Henrik és Heincz Miklós elnökök vezetése alatt álló rendezőgárda. Meghívóigénylés, asztalfoglalás és jegyelővétel a Magyar Atlétikai Club titkárságánál: IV, gróf Károlyi ucca 24, telefon: 85—4—88.

Három nappal később, 9-én, ismét jelentős dátuma van a farsangnak. Ekkor lesz ugyanis a *Protestáns-tea*.

A **Jogászbált** 1936 január 11-én rendezik. A rendezőbizottság élén Troykó György és Atrner Oszkár állnak. Az Egyetem Jogtudományi karának valamennyi professzora, valamint a kormány minden tagja biztosra ígérte megjelenését. A bál fővédnökségét Anna királyi hercegasszony és József Ferenc dr királyi herceg vállalta. Az idei Jogászbál hagyó-

mányosan az először bálozó leányok bemutatkozása lesz. Eltérőleg az eddigi szokástól, a bált nem csárdással nyitják, hanem verbunkossal. A régi idők e pattogó táncát tíz jurátus kosztümbe öltözött pár járja. Bálroda telefonja: 45—4—89.

A **Magyar-Lengyel Bált** január hó 15-én díszes keretek között rendezik. Különös érdekessége lesz a bálnak, hogy 12 társaságbeli úrileány partnereikkel eredeti lengyel „Mazurka” bemutatót fog táncolni. 100 személyes cserevonat érkezését jelentették Varsóból, mely külön a bálra jön Budapestre.

Babadivatrevü volt mult héten az egyik elegáns dunaparti hotelben. A felnött hölgyközönség elragadtatót érdeklődéssel bámulta a négy-hat-nyolcesztendő apró kis dáákat, akik a kitünő és népszerű Babydivatszalon kreációiban ennivaló sikkkel és eleganciával lejtettek végig a termeken. Az egyik liliputi mannequint — négyéves, gyönyörű, fekete kislány volt, — az egyik jókedvű úr tréfásan az ölébe ültette és vidáman megkérdezte tőle: „Mi az árad, kislány?” A baba nem jött zavarba: „Hogy a ruha mennyibe kerül, azt nem tudom... — felelte, — de én nem vagyok eladó, mert engem már régen megvett a — mamám.”

A **társaságbeli dáák** között, úgylátszik divatbajött az irodalom, művészet és színház. Az egyik operettszínházban nemrégén próbát énekel az ismert lipótvárosi fiatal ügyvéd csinos és temperamentumos felesége és a próbaéneklés olyan jól sikerült, hogy — hír szerint — önagságát a tél folyamán már látni is fogjuk egyik eredeti magyar operett főszerepében. Nem kifejezetten színházi hír, de azért ide írjuk, hogy ugyancsak hír szerint — a premier napjára (vagy még előbb) — önagsága már nem lesz az ismert, lipótvárosi fiatal ügyvéd felesége. Hja, a múzsák...

GÉVA kozmetikai intézet

(GÁRAI ÉVA)

IV, Irányi-u. 21-23, 1/2 em. 2. Veres Pálné u. sarok. Telefón: 89-B-02

Díjtanul ad tanácsot, akár személyesen, akár válaszbélyeges levélben.

Végleges hajszáeltávolítás villannyal. Arevih-rúelők. Száraz, zsíros, színtelen bőr megszépítése.

Arepakkolások. Kikészítés uccúra és estélyre.

Tanítványok kiképzése!

Olcso árak, bérletrendszer!

DÉCIBÁB

A RENDELLENES SZŐRNÖVÉS

A szőrszálak elszaporodása kezdődhet már a serdülés korában, vagy az első anyaság, esetleg a klimaktérium ideje alatt. A pubertás korában pehelyszőrökkel kezdődik a folyamat, mely első időben alig észrevehető. Sokan azt hiszik, hogy ezen pihéktől úgy szabadulhatnak meg, ha kihúzzák, vagy levágják azokat, pedig ezzel éppen az ellenkező célt érik el. Ezeknek az erőszakos műveleteknek következményeként bizonyos idő múlva kemény, sörteszerű szőrszálak nőnek ki az alig látható pihezőrök helyén, melyek már valóban komoly szépséghibának számítanak.

A szőrtütemgés lehet szerzett, vagy örököl; milyensége és terjedése egyénenként változó. Leginkább a felső ajak felett, az állon, az arc két oldalán, a mellen, karon és lábon fordul elő.

A szőrszálak eltávolításának egyetlen biztos módját ismeri az orvoskozmetika: a szálak diathermiás úton való kipusztítását. Minden egyéb kísérletezés csak ronthat a helyzeten, mert a hajszálra gyakorolt erőművi hatás (húzgálás, dörzsölés, beretválás stb.) a hajszemölcsöt fokozott működésre serkenti és hamarosan kinő belőle az új szál, mely erősebb és sötétebb színű a régivel.

Ezek az eljárások már csak azért is ártalmasak, mert az erőművi behatás következtében a bőr elveszti ellenállását. A szőrszálak egyenként, csípéssel való kihúzgálása sem ajánlatos, mert ezt rövid idő múlva már szabályos borotválkozásnak kell követni, annyira fokozza a szálak megerősödését; ez az eljárás csupán a szemöldök ritkításánál alkalmazható.

Irja:
Dr. HEKS IMRE
orvoskozmetikus

A hajszálak végleges kipusztítása a hajhagymák elroncsolásán alapszik, éppen ezért minden szál külön kezelendő. A modern kozmetikában használatos diathermiás epiláció hajszálvékony, rugalmas platinatűvel történik, ami a bőrt nem égeti, tehát nem okoz hegeket és nem jár különösebb fájdalommal.

Ez tehát az egyetlen módszer, mellyel kellemetlen szőrszálainktól véglegesen és nyom nélkül megszabadulhatunk. Minden más eljárás céltalan és ártalmas.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében a hozzáfordulóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

Amióta a történelem nőt ismer,

azóta ismeretes a nőnek az a törekvése, hogy testének tökéletességeit mennél jobban feltüntesse és esetleges fogyatékososságait lehetőleg leplezze. Minden kérdésre ad választ és minden kozmetikai ügyben hasznos útbaigazítást és tanácsot ad ez a két kötetből álló kis kézikönyv. Nélkülözhetetlen minden nőnek! Mindkét kötet ára b e r m e n t e s

küldéssel 96 fillér, az összeg előzetes beküldése mellett. Megrendelhető a DÉLIBÁB kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dobány uca 12 sz.

Beretválás pasztilla fejfájás ellen

DÉLIBÁB

Ki a legérdekesebb színésznő ma Pesten?

Felelet: Lendvay Márta.

Miért?!

Az alábbi sorokból ez ki fog derülni

A „Méltóságos asszony” című vígjáték főpróbáján új színésznővel ismerkedett meg a publikum. Illetve új színésznőt fedezett fel. A „felfedezett” színésznő 15 nyíltszínű tapsot kapott, amit még a legnagyobb sztárok is irigyelhetnének tőle. A nézők kíváncsian nézték a színlapot, ki ez a színésznő, aki egy iskoláslány szerepében olyan nagy sikert aratott. Ki ez, akinek mozdulatából, szavából, gesztusából csak úgy ömlik a friss, természetes, ösztönös humor. A színlap csak ennyit árult el: Hirschfeld iskoláslány: Lendvay Márta.

A főpróbaközönség nem sokat tudott róla, de előadás végeztével mindenki megállapította, hogy egy új művésznő elindult... A másnapi sajtó is megpecsételte a sikert. A kritikások egyhangulag állapítottak meg, hogy Hirschfeld növendék, mint színésznő jelesen leviszgázott.

*

A kulisszák mögött kerestük fel az új „felfedezettet”. Főlakarjuk „fedezni” most a nagy siker után a Délibáb olvasói számára. Lendvay Márta éppen a jelenését várja. A jellegzetes intézeti növendékruha van rajta. Az orrán a szerep előírása szerinti szemüveg, amit folyton igazgat. Látszik, hogy az életben nem visel szemüveget, alig tudja megszokni.

— Mióta színésznő? — kérdezzük.

— Tulajdonképpen csak a „Méltóságos asszony” főpróbája óta — mondja nekünk nevetve, — mert három éve vagyok ugyan szerződötve, de színésznőnek csak ez után a szerep után merem nevezni magamat.

— Mégis, mondja el a kezdetét.

— A közmondás, hogy minden kezdett nehéz, a színészetnél kétszeresen igaz. Bizony, sokat szenvedtem lelkiileg, mostanáig. Színiakadémiát végeztem. Tanáraim megvoltak velem elégedve. Azonnal kaptam szerződést a Nemzeti Színházba. Elképzelheti milyen boldog voltam. De a boldogságom nem tartott sokáig. Egyáltalában nem kaptam

Lendvay Márta
civilben és legújabb szerepében
(*Rozgonyi és Solthy—Wellesz jelvételek*)

szerepet, sőt az év végén, amikor rezsim-változás volt, engem is leépítettek.

— Nos és aztán?

— Megint csak rám kezdett mosolyogni a szerencse, mert nem maradtam szerződés nélkül. Sikertől elhelyezkednem a Magyar Színháznál. Csakhogy szerepet itt sem kaptam. Illetve azt a bizonyos szobalányt, azt a bizonyos „vevőt”, szóval úgynevezett statisztá szerepeket kaptam csak. A helyzetem bizony teljesen reménytelennek látszott, csak a csoda segíthet rajtam, gondoltam, hogy el ne vesszek a nagy névtelenségben.

— Nos és a csoda megjött?

— Igen, egy pazar szerep képében. Amikor a szerepet megkaptam, valóságos szívdobogást kaptam az örömtől, tudtam, hogy most vagy soha.

— Nem voltak kétségei?!

— Természetesen voltak, de viszont éreztem, hogy meg fogom tudni csinálni a dolgot. Első pillanattól kezdve „éreztem” az alakot, ami nem is volt olyan nehéz, hiszen nem is régen kerültem ki magam is az iskolából.

— Nos és aztán mi történt?

— A próbán megbetegedtem. Annyira, hogy

már arról is volt szó, hogy esetleg nem is játszhatom. Azt ugyan tudtam, hogy félholtn is nekivágok az előadásnak, de mégis rettenetesen meg voltam ijedve, hogy talán mégsem lesz fizikai erőm a játszáshoz. Már-már öngyilkossági tervekkel foglalkoztam, amikor...

— Amikor?

— Annyira javult az állapotom, hogy megint bejárhattam a próbára. A többit már tudja.

— Igen, tudjuk. Roppant nagy sikere volt. Nos és hogy viseli el a sikert?

— Köszönöm jól.

— Volt nagy lámpaláza?

— Azt meghiszem. Amikor először kimentem a színpadra, úgy reszkettem, mint a nyárfalevél. De az első taps magamhoz térített. A főpróba sikere után még egyszer na-

gyon drukkoltam. A premieren. Mindig azt mondják, hogy más a premier és más a főpróba. Hál Istennek, a premiért is megúsztam.

— Most persze boldog.

— Igen. Nagyon. Három év minden szenvedése feledve és kárpótolva. Sok álmatlan éjszakát okozott nekem az, hogy nem kaptam szerepet, most már csak azért van álmatlan éjszakám, mert túlboldog vagyok.

Ennyit mondott Lendvay Márta. Mi meg annyit mondunk. Kezdő színésznők, ne csüggedjete! Ha valaki tud, az előbb-utóbb érvényesül. A nagy sánsz, ott van elöttetek. A színpálya éppen azért izgalmas, mert íme csak egy jó szerep kell, amit jól megformáltok és egyik napról a másikra a névvelenség homályából kiugorhattok a híresség vakító világába.

Barna Jenő

Párlszban már megválasztották 1936 szépségkirálynőjét

DÉCIBÁB

Hogy búcsúzott Budapest az óévtől

Százezer luftballon és tízezer pezsgősüveg durrogásával ünnepelte meg Budapest az újév kezdetét Szilveszter éjszakáján

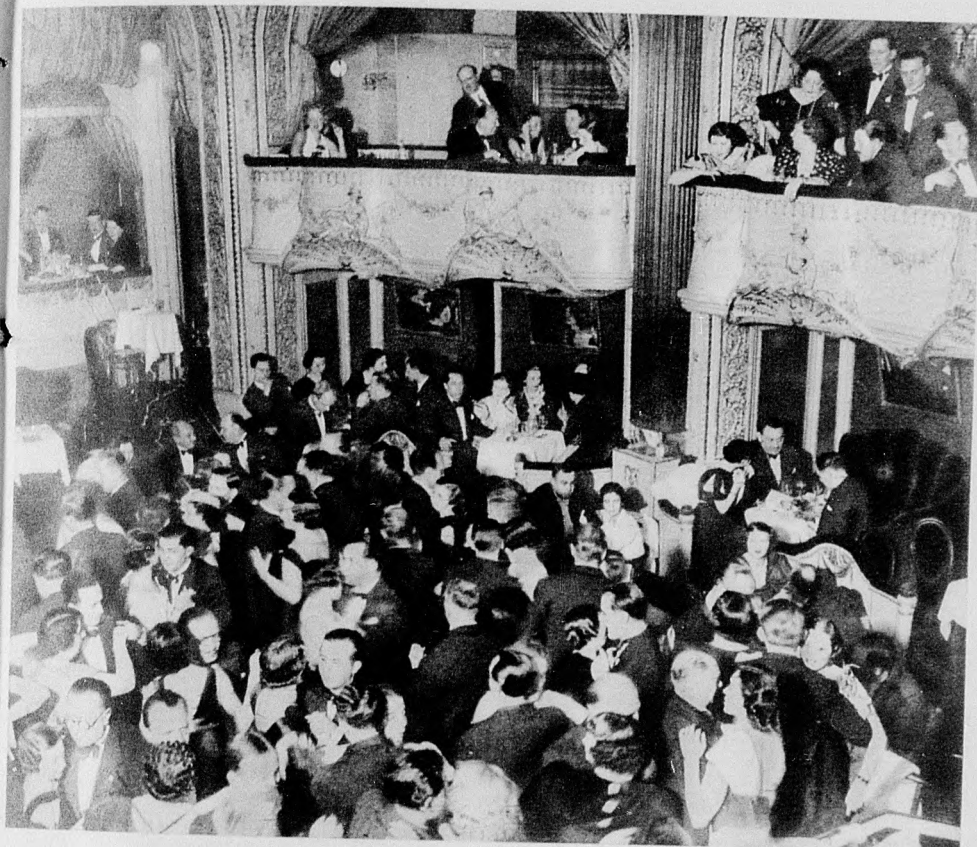
Régi igazság, hogy könnyű elválni attól, amit az ember nem szeret. Hát ettől az esztendőőtől, ami most ért véget, igazán könnyű volt elbúcsúzni. Sok örömiünk nem telt benne. — Minek is búsuljunk utánna? — gondolták a pestiek. — Örülünk inkább, hogy már vége! — És volt egy gyönyörű, vidám, pezsgődurrogásos, mámoros éjszaka, Szilveszter éjszakája, amikor mindenki megfedekezett a hétköznapi gondokról. A házbérről, a villanyszámláról, A tisztviselő úgy érezte magát, mintha fizetésemelést kapott volna. Az eladó lányok menyasszonynak képzeltek magukat. A színigazgatók beképzelték, hogy egyszerre száz táblás ház bevétele dagad a pénztárban. A kis színinövendék úgy érezte, hogy hirtelen sztár lett belőle. Mert ez az éjszaka a csodák éjszakája volt. A pezsgő, a bor, a mámor rózsaszínű szemüvegén át mindenki derűsnek, szépnek, olyannak látta ezt a szomorú világot, amilyenek akarta. A ferencvárosi kiskocsmákban és a dunaparti hotelekben egyaránt szólt a vidám nóta, folyt

a tánc. Jókedv, vidámság lármája visszhangzott Budapest uccáin Szilveszter éjszakáján. A lokálokban, vendéglőkben, kávéházakban reggelig kavargott a publikum. Egyik-másik helyre bizony órákig be sem lehetett jutni, annyian voltak.

A körutakon idegen emberek ölelgették egymást (egypár pénztárca el is tűnt). Munkába álltak az összes állásnélküli pincérek, zenészek. Hozzávetőleges számítás szerint tízezer üveg pezsgő fogott el, százezer luftballon pukkant szét. Rekordbevételük volt a taxiknak. Megtörtént a már tradicionális álkéményseprő verekedés is. Minden, minden volt, ami teljessé teszi az óévtől való búcsút. Még új tréfákat is kitaláltak. Az új tréfák természetesen többnyire a Négus-vicek jegyében születtek. A mixerek Négus-cocktailt keverték. Az elegáns hölgyek is hódoltak az új Négus-divatnak és vakítófehér abesszinszabású toalettjeikkel tündököltek a parketten. A színészek és artisták szokásos szilveszteri pendlítése ezidén soha nem látott arányokat

öltött. A pengő gázden szer nagy pend külön szín éjszaka b művészt k szereplőné mesélik, e ötezer per és szórak főútvonalá vargott a kumnak a mindenki lgy aztán egy ismer zott el ez valamelyik Az idén a kásos sztá lődés előz

A mulatóban

öltött. A derék művészek mintegy 80 ezer pengő gázsit kerestek egyetlen éjszaka. Minden szerződésnélküli színész fellépett. A nagy pendlízés okozta zavarok kiküszöbölésére külön színészívó iroda alakult, ahonnan az éjszaka bármely órájában lehetett kiegészítő-művészt kérni, aki percek alatt megjelent a szereplőnélküli helyiségben. A színészek, mint mesélik, ez alatt az éjszaka alatt több mint ötezer pengőt adtak ki taxira. A kávéházak és szórakozóhelyek között természetesen a főútvonalakon levők voltak előnyben. Itt kavargott a legnagyobb tömeg. A pesti publikumnak az a szokása, hogy Szilveszterkor mindenki legalább négy-öt helyen megfordul. Így aztán senki sem csodálkozott azon, ha egy ismerőst, akitől alig egy órája búcsúzott el egy körüti lokálban, megpillantotta valamelyik hangulatos óbudai vendéglőben.

Az idén a szilveszteri színészpendlízések szokásos sztárjain kívül különösen nagy érdeklődés előzte meg Németh Mária és Gyenge

Anna fellépését. Annál is inkább, mivel a két világhírű operaénekesnő eddig még sohasem szerepelt szilveszteri műsorban. Mondani sem kell, hogy a „debütálás” a legnagyobb sikerrel zajlott le. A két világhírű operaénekesnőn kívül az Operaháznak igen sok tagja fellépett az éjszakai előadásokon. De a magánszínházak tagjai is sok helyen vállaltak szereplést azután, hogy saját színházuk éjjeli kabaréjában végeztek.

Honthy Hanna, a népszerű operettprimadonna nem kevesebb, mint kétezer pengőt keresett ezen az egy éjszakán. De a jelentős anyagi sikeren kívül az erkölcsi sikere is óriási volt. Sehol sem akarták elengedni. A pendlízés idei rekordere a Hecsek és Sajópár. Herczeg Jenő és Komlós Vilmos tizenegy helyen lépett fel. A bajnoki lista élén áll még Salamon Béla és természetesen Radó Sándor, Boross Géza, Szász Ila, Pártos Gusztáv, Feleki Kamill, Heltai Andor. Latabár Kálmán, a kítűnő táncoskomikus pontban éj-

Az uceán
(Schäffer
jelvételek)

félkor egy valódi, élő, sívító kis malaccal a karján lépett ki a színpadra. Igen nagy sikere volt. A közönség majd megette a malacot. Kár, hogy nem volt megsütve.

Érdekes újítást vezettek be egyik-másik kávéházban. A pendlítő színészek ugyanis a legkülönbözőbb időpontban futottak be. Így aztán gyakran előfordult, hogy egy-egy jó félórán keresztül nem volt „műsor”. Már legalább is hivatalos műsor. Mert a vendégek köréből mindig akadt bátor jelentkező, aki énekkel, szavalattal, vagy tánccal szórakoztatta a többieket. Érthető, hogy az ilyen önkéntes vállalkozókat mindenki nagy jóakarattal és kevésbé kritikus szemmel nézte. Sok tehetséges műkedvelő aratott sikert ily módon. Az egyik körüti kávéházban például egy gyönyörű fiatal úrileány jazzdalokat adott elő

hatalmas sikerrel. Véletlenül éppen jelen volt a kávéházban egyik színházunk igazgatója is, aki azonnal szerződést, komoly szerződést ajánlott fel a fiatal hölgynek. A szerződésből azonban semmi sem lett, mivel a hölgy szülei, jólismert, előkelő fővárosi kereskedők és vőlegénye hallani sem akartak a dologról.

*

Igy búcsúzott Budapest az 1935-ös esztendőtől és így fogadta az új évet, amely talán kevesebb gondot, bajt és több örömet tartogat számunkra. Reméljük, hogy annyi örömmünk lesz a jövő évben, mint amennyi bánat ért az elmúlt esztendőben. Akkor a következő szilveszteri riportunkban még nagyobb vidámságról, még nagyobb jókedvről számolhatunk majd be.

(Solthy—Wellisz feln.)

Sulyok Mária az „Ezüst-
menyasszony” című
operettben

olt
ója
ést
ből
ei,
és

en-
án
to-
ő-
rat
et-
bb
ol-

B

1.

Az úgynevezett „népszerűség”, mint minden itt a földön, meglehetősen relatív. Ezt bizonyítja az alábbi történetke is, amely Móricz Zsigmonddal esett meg az elmúlt nyáron. A kiváló író az Alföldön utazgatott, élményeket, megfigyeléseket gyűjtögetve s az egyik kis eldugott mezővárosban betért a helybeli borbélyhoz, hogy megborotválkozzék. A városka Figarója megpillantván a vendéget, felugrott, összezecsapta bokáit és felragyogó ábrázattal jelentette ki:

— Oh, micsoda kitüntetés, mester! Boldog vagyok, hogy megborotválhatom!...

Az író helyet foglalt a karosszékben és mosolyogva vetette alá magát a műtétnek. Jóléso érzéssel gondolt arra, hogy mégsem hiába dolgozott egy életen át. Lám, még ez az istenhátamögötti borbély is felismerte... Borotválkozás után a zsebébe nyúlt, hogy fizessen, de legnagyobb meglepetésére a borbély nem fogadta el a pénzt.

— Szó sem lehet róla, mester — dadogta megilletődve. — Megtiszteletetés ért azzal, hogy bejött hozzám...

Az író, hogy mégis megoldja a problémát, elővett egy tízpengőst és a bankjegy sarkába odaírkantotta a nevét.

— Itt van, barátom, tegye el emlékül.

— Be fogom rámozgatni — rébgezte a borbély. Mikor azonban megpillantotta Móricz Zsigmond aláírását, csalódott arcot vágott:

— Hát nem Szekulesz úrnak tetszik lenni?

— Ki az a Szekulesz? — csodálkozott az író.

A borbély zsebre vágta a tízpengőst. Aztán csak úgy félvállról vetette oda az írónak:

— Lóidomító.

2.

Az egyik klub játékszobájában: a hírhedt „vesztőhelyen” délutánonként elkeveredett alsósütközetek folynak. A csata színhelyén mindennap megjelenik az ismert vigjátékíró is, hallatlan optimizmusával és — elmaradhatatlan balszerencséjével. A kitűnő szerzőnek egészen rendkívüli sikerei lehetnek a szerelemben, mert napról-napra tekintélyes summát veszít s rendszerint azzal a szent fogadalom-

mal távozik a klubból, hogy többé a lábát sem teszi be a kártyaszobába...

Mondanunk sem kell, ügyebár, hogy a fogadalom másnapra már hatályát veszti. Az írónak nemrég került színre az új darabja, de a tantiémek nagy része már régen elűszott a Fészekben. Az egyik délután Törzs Jenő is belátogatott a játékszobába, ahol megpillantván az izgatott szerzőt, így szólította meg:

— Hiába, maga igazán sokoldalú ember...

— Hogy érti ezt? — kérdezte a szerző.

— Nemesak, hogy megírja a darabját, hanem mingyárt el is játssza...

3.

Színészyerekek viselt dolgairól már sok derűs történetet hallottunk a társalgóban. A legkedvesebbet Rajna Alice mesélte el, akinek kislánya: Tomy, most ismerkedik a földrajz és számtan rejtelmeivel.

— Ugy kezdődött a dolog — mondja a kitűnő komika, — hogy az egyik reggel Tomy nem éppen a legtisztább lelkiismerettel jelent meg az iskolában. Az aznapi leckéről, enyhén szólva, fogalma sem volt. Eppen számtanóra következett és a tanár úr melegen érdeklődött a hármasszabály törvényei irányában. Felszólította a legjobb tanulókat, de hiába, egyikől sem kapott méltó választ.

— Ejnye — kiáltotta, — mégis csak hallatán! Ti vagytok a legjobbak és ilyen egyszerű dolgot sem tudtok. Fogadjunk, ha akárkit megkérdezek, megszegyenit benneteket.

Tomy diszkrétan meglapult a padban, de nem sok eredménnyel. A tanító rámutatott:

— No, Rajna Tomy, szégyenítsd meg őket!

A megszóltott nyelt egyet. Aztán kihúzta magát és rákiáltott a társaira:

— Szégyeljétek magatokat, buták!...

4.

Hadd szóljunk végül néhány szót a fiatal komikusról, aki minden délután beül a törzskávéházba és minden délután feliratja a cecéket. Állítólag már százhuszonhét feketé és harminchat konyak szerepel a fogyasztási listáján, de a fizetést illetőleg egyelőre várakozó álláspontot foglal el... Ha Józsi, a főpincér adósságtörlesztésre buzdítja, a kitűnő vendég azonnal löversenyvitát provokál; tudva, hogy a „főúr” egyetlen szenvedélye. Ilyenkor hosszú beszélgetés következik a különféle csodaparipákról, míg Józsit el nem hívják valahová az asztaltól. Így megy ez már hetek óta.

Egyik délután azonban a főúr megelégtelt a dolgot. Mikor a színész leült megszokott asztalához — ő kezdett turfistilusban beszélni.

— Hiába, a művész úr olyan, mint a favorit...

— Miért? — kérdezte meglepetten a komikus.

Józsi szemrebbenés nélkül vágta rá:

— Mindig bejön és sohasem fizet...

Kálmán László

DECIBAB

BECSÜLETES EMBER

Irta: HOLLÓ JENŐ

Alkonyodott már, vöröshasú felhők úsztak az égen. Sokan álltak a kapuk előtt, hogy megüresszék testüket a hűvös szellőben. Férfiak ingújjban, amint éppen elhagyták munkahelyüket.

A mezőváros ezen a részén sorakoztak az üzletek végig a Fő utcán, fűszerezek, pék, rövidárkereskedés, váltakozva az iparosok műhelyeivel. (Tulajdonképpen nem is volt több rendes uccája a városkának, csak ez az egy, a többi csupa apró köz, öt-tíz épület egymás hegyén-hátán.) Aratásidőben az üzletekben meghal az élet, a tanyák népe a gabonával küzködik, a kalmárnép hiába lesi az ajtót, a pénzesfiók üresen marad. Így aztán egymás között sirják el panaszait és unalmukat, politizálnak és emlékeznek a régi jó időkre, amikor még kevesebb volt erre az üzlet és a háború utáni évek után nem falták fel a jókedvet, volt pénz...

Igy minden nap, amíg a hideg nem hesseget csipős szárnyaival.

De aznap lecsapott a szenczió, igazi szenczió, nem házasság, nem születés, nem asszonyverés. Tóth Lukács, az alsóvégi asztalos szaladt végig sürgönnyel kezében az utcán. Csillogott az arca, mintha nem is az este közeledne. Tóth Lukács valóban nem is látott se jelt, se eget, az ő számára alig félórája kelt fel a nap s most már örökké fog tartani. Sürgönnyel kapott Sopronból, Berecz úrtól, akitől minden húzás előtt megvásárolta a sorsjegyet. A sürgönnyben az állt, hogy a sorsjegyet tízezer pengővel kihúzták.

Ezzel a sürgönnyel futott Tóth Lukács kerek, piros arcán izzadság csepegett, piszkos, zöld köténye gözölgött a festékszagtól. Sietős volt az útja, de azért néhányszor mégis megállt, meglobogtatta a sürgönny, megmutatta az írást, hangosan nevetett hozzá.

— Tízezer pengő, hallja Gábor úr, tízezer! Most aztán nem gyűnnek többé a felszólító levelek, meg végrehajtó sem jön többet, kifizetek mindenkit, a fene ott egye meg valamennyit, aki egy hétig se tud várni, mintha az ember meg akarna szokni előlük. Pedig hát mindenki fizet, ha van miből, én legalább fizetek, még senkinek sem maradtam adósa, hanem most majd elbánok velük! — Olyan tüzzel beszélt, mint még sohasem, kiabált, mintha kortességet vállalt volna, de egyszerre csak eszébe jutott valami, lehalkult a szava és elköszönt az állmélködőktől és az irigykedőktől.

— No Isten velük, muszáj sietnem, mert csak ötezer pengő az enyém. Tuggya meg a Varga Gábor is az örömet, pedig nem is

tízette még ki a sorsjegyet, de úgy beszéltek meg, hogy közösen vásároljuk. Az igaz, hogy én magam fizettem ki az egészet, mert a Gábornak éppen nem volt pénze, de ami becsület, az becsület.

Tóth Lukács futott tovább, nem volt már éppen fiatal, a teste inkább hordóhoz hasonlított, mint emberéhez, mert van, aki a víztől is hízik, — így szokta mondani. Az igaz, hogy még sohasem irigyelte senki. Ki irigyelne egy koporsóasztalost, amikor nem halnak az emberek? ... De aznap még sokan irigyelték.

De alig futott el ő maga, örömet világító arcával, mindjárt futott utána a árnyék. Ez is ember volt, Sándor Ferinek hívták, raktáros a malomban. Cak egy-két szót mondott, aztán tovább s harsogott utána a hahota végig az ucca során.

— No, Gábor meggyüttem! Ezzel a köszöntéssel lépett be Tóth Lukács a cipész aajtáján. — Nem vagy ugyan egészen becsületes ember, mert már régen megfizethetted volna a sorsjegy után rádeső három pengőt, de lásd meg, hogy kivel van dolgod. Kihúzták a sorsjegyet, nyertünk tízezer pengőt!

Varga Gábornak majdnem torkán akadt a levegő a meglepetéstől. Egy perc múlva azonban már öröm bugyborékkolt fel belőle, göresösen, szagatatottan, mint a sírás. De a szeme nevetéstől volt könnyes. Kiáltotta a feleségét.

— Róza gyere be! Mit szólna hozzá? Kétszáz jengő az adóhátralékunk, a Feri gyereket beiratjuk a polgárba. Aranyember vagy te Lukács komám, becsületes ember vagy, az Isten áldjon meg, olyan ember vagy, hogy no...

Hogy elragadtatását méltóképpen kifejezze, mindjárt belenyult nadrágzsebébe s előhúzta szakadozott tárcáját s kiolvasta belőle a három pengőt.

Tóth Lukács azonban nem akarta elfogadni.

— Ugyan, hagyd csak Gábor, majd holnap bemegyünk Sopronba, felvesszük a pénzt, akkor megadod belőle, most már mindegy, lesz elég!

De a cipézmester sem nyugodott. Végül is a három pengő zsebbe került.

Ezalatt a városkában már mindenki tudta, hogy Sándor Feri a raktáros micsoda tréfát csinált. Szerzett egy sürgönnyblankettát és minthogy véletlenül együtt vásárolta sorsjegyet az asztalossal, megírta a bizományos nevében, aztán a vasúton Saly Bélával, a pénztárossal rányomatott egy pecsétet, hogy hivatalos színezete legyen a dolognak. Persze

elmondta, hogy tréfáról van szó. Aztán elküldték a táviratot egy gyerekkel.

Nevetett a város, amíg csak lement a nap, de még másnap is, hetek múlva is.

Pedig este majdnem szomorú vége lett a tréfának. Az asszony jobban szereti a pénzt, mint a férfit, Varga Gáborné is beleszólt a dologba, azt tanácsolta a férfiaknak, hogy minek várniuk másnapig, az esti vonattal utazzanak el a pénzért.

Azok ketten el is indultak ünneplőben a vasútállomás felé. Sándor Feri meg utánuk. Kiabált messziről:

— Lukács bátyám! Tóth Lukács bátyám! Aztán kiderült minden.

Úgy álltak azok ketten az út közepén, mintha a karjukat ütötte volna le valami hirtelen szerencsétlenség.

Hanem aztán Sándor Ferinek ugyancsak szednie kellett a lábát.

De este csendőrök keresték.

Tóth Lukács hadonászott az őrmester előtt: — Ötezer pengőt ellopott tőlem a gazember. Ötezer pengőt!

Persze a csendőrök szépen hazamentek és nevettek. Tréfa volt, mit lehet tenni. Az őrmester vigasztalta az asztalost.

— Legalább megkapta a három pengőt, a jövő héten még ki is húzhatják a sorsjegyet, még nem volt meg a húzás.

De akkorra már este lett, sötétség, a megújuló hold arcából egyetlen foszlány sem bujt elő. Tóth Lukács pedig két héig alig mert kimozdulni műhelyéből, mert mindenütt nevettek, pedig megállapította mindenki, hogy él a városban egy becsületes ember.

I R O D A L O M

Torday Sándor: Az üvegesapda. A cikkeiről és színházi kritikáiról oly előnyösen ismert szerző három esztendővel ezelőtt megjelent „Kater Flórián” című könyve óta csak az ideai kariészonra jelentkezett újabb nagyszabású művel. „Az üvegesapda” nagyvonalú regény, a lelkek legmélyebb útvesztőibe vezető óriási korkép, amelyben sok helyütt ismer önmagára is az olvasó. Elian, a gyönyörű fiatal asszony az izgalmas történet főalakja. Elbukása után, kissé későn ismeri fel a helyzetét, lelki berendezését. Ráeszmél arra, hogy az érzések, ösztönök láthatatlan esapdát alkotnak körülötte s ha ki akarja törni belőlük, halálosan megsebezni magát, mintha üvegfalba rohant volna. Elian tudat alatt szerelmes Janoba, akivel együtt nevelkedett. Jano mosolyát ismeri fel egy eljésodródott nagyvárosi legényben, Kariiban, aki társadalmilag erősen alatta áll. Lelkének törvénye Kari karjaiba sodorja őt, ezt követi azonban a társadalmi törvény bosszúja. Eliant Kari barátja, a züllött Feri megszarolja. Elian a szörnyű egérfogóból végre kiszabadul, lelkiségének esapdjából is megváltja a jótékony halál.

DÉCIBÁB

„Az üvegesapda” a modern írásművészet minden finomságával, széles skálájú stílusművészettel íródott. Az élet közvetlen tényei szerves egymásutánban bonyolítják az érdekesítő cselekményt, amelyen kereszt-kasul cikáznak a szereplő alakok legrejtettebb lelki sugárzásai. Sok mélységet, sok igazságot, meglepőt és megdöbentőt tár fel számunkra ez a regény. Sok ígéretet is kapunk belőle a jövőre nézve.

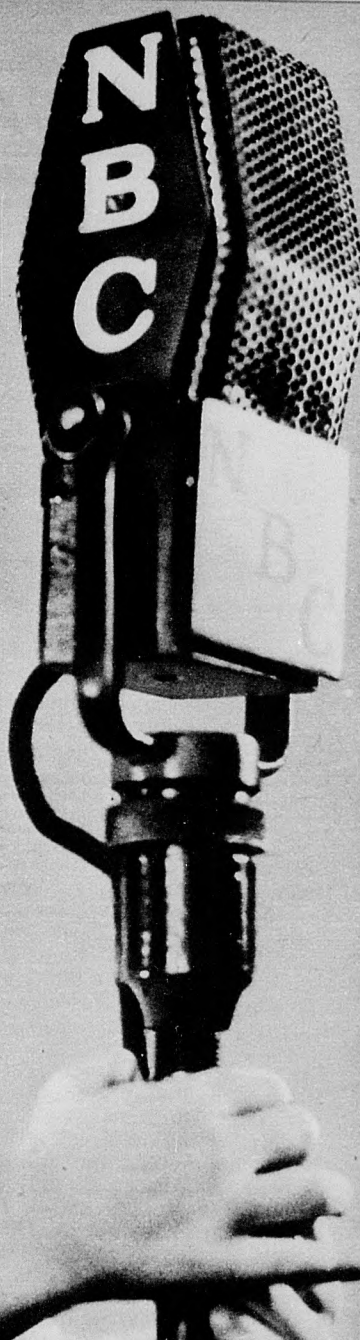
Torday Sándor kimondatlan ígéreteket nyújt nekünk ebben a regényben. Az élet és a lélek ismeretlen nagy tőrületeit sejtette meg velünk, amelyek még feltárára várnak. Bizonyos, hogy „Az üvegesapda” után fokozottabb érdeklődéssel várja a könyv olvasó közönség elkövetkező újabb művét. Az az osztatlan figyelem, amellyel ma már figyelemmel kell kísérni a fiatal író pályájának ívelését, egy új érték sokréti csillogásában gyönyörködik.

„Az üvegesapda” közel 330 oldalas nagy munka, amely a Könyvkedvelők Szövetkezete exkluzív kiadásában jelent meg, kítűnő papíron, pompás tipográfiával, izléses kötésben. A művésziesen alkalmazkodó védőborítékot Erdős Gy. László rajzolta.

Török Rezső: A férfi mind őrtül. Vidám pesti bohém- és kutyaregény. Kutyaregény annyiban, hogy a sors egy kis édes pincsi képébe öltöztetve játszik egy Sövári-Spatz névre hallgató deli festővel és akarva-nemakarva, híressé és gazdaggá teszi, milliomos hitvessel ajándékozva meg, miután megérthette művésztének elismerését. De amíg egy pesti bohém eljut odaig...! Sövári-Spatz barátunk, agyafut terveket kovácsol érvényesülése érdekében, de semmi sem sikerül... mindaddig, amíg a kis pincsi bele nem avatkozik pénztelen életébe. Török Rezső érti a módját, hogyan gombolyítsa ezt a mesét! Vidám, szellemes, szórakoztató, mulattató minden sora. Török Rezső izzig-évig pesti levegője regénye nagyrésztben kávéházban játszódik le és el kell ismernünk, hogy nálánál jobban senki sem tudja plasztikusabban szemléltetni a pesti kávéházat, vendégeivel és pincéréivel, mint ő. (Rözsavölgyi kiadás.)

Grätzer József: Rébusz. A kitűnő népszerű szerző legújabb kötete rendkívül ötletes rejtvények és talalós kérdések gyűjteménye, amelyhez egy külön megfejtési kulcsot is mellékel. A vaskos könyv egyedülálló a maga nemében. Elég a szerző bevezető megjegyzésének első két sorát idézni: „Ajánlom könyvemel azoknak, akik szeretnek játszva, nevetve gondolkodni.” — Valóban játékos, vidám nevetésre nevel a „Rébusz”, amelyet izléses kiállításban a Singer és Wolfner cég adott ki.

Amerika 30.000.000 rádió-
hallgatóját ez a négyéves kis-
sztár köszöntötte fel újfélkor

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(jan. 5-11-ig)

BUDAPEST I.

- 9.30 : Hírek.
- 10—10.55 : Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Ravasz László dr püspök.
- 11—12.15 : Egyházi ének és szentbeszéd a kir. udvari és várplébánia-templomból. A szentbeszédet mise közben Bartmann Miklós dr főszentszéki jegyző mondja. Énekel a svábhelyi Szent László egyházközség énekkara Keglevich Antal gróf karnagy vezetésével. Énekek : Demény : Krisztus Jézus született ; Deák—Bárdos : Dicsőség ; Harmat : Pásztorok ; Demény : Az Ige megtestesült ; Harmat : Mennyből az angyal.
- 12.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.
- 12.30 : Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos.
1. Boieldieu : A bagdadi kalifa, nyitány ; 2. Mozart : Német táncok ; 3. Schubert—Várady : Scherzo ; 4. Saint-Saens : Omphale rokkája, szimfonikus költemény ; 5. Volkmann—Buttykay : Három magyar zenevázlat ; 6. Agai Dénes : Vigjátéknyitány ; 7. Weiner : Farsang, humoreszk ; 8. Országh Tivadar : Kis szvit régi stílusban.
- 1.45 : Hanglemezek. 1. Verdi : Falstaff, ária a III. felvonásból (Toti dal Monte) ; 2. Verdi : Rigoletto, kettős az I. felvonásból (Luella Paikin és Angelo Minghetti) ; 3. Bach—Pollain : Musette, gordonkaszóló (Pablo Casals) ; 4. Donizetti : A kegyencső, ária (Fleta) ; 5. Gounod : Romeo és Julia, ária az I. felvonásból (Fanny Heldy) ; 6. Verdi : Rigoletto, hármás a II. felvonásból (Piazza, Pagliughi és Baracchi) ; 7. Wagner—Wilhelmj : Albumlap, hegedűszóló (Mischa Elman) ; 8. Offenbach : Hoffmann meséi, Baba ária (Hedwig Debicka) ; 9. Bizet : Carmen, kettős (Geraldino Farrar és Giovanni Martinelli) ; 10. Borodin : Igor herceg, Konecsak kán dala (Saljapin) ; 11. Schumann : Esti dal, op. 85. no 12., gordonkaszóló (Pablo Casals) ; 12. Chopin : Asz dur impromptu, op. 29. (Sigrid Onegin) ; 13. Verdi : A végzet hatalma, kettős (Gigli és De Luca).
- 2.45 : „Egészségügyi Kalendárium.” (Az Országos Közegészségügyi Intézet közleménye.)
- 3.00 : „A vándorkiállítás és gyűjteménytár a gazdasági haladás szolgálatában.” Csongrádi György téli gazdasági iskolai igazgató előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)
- 3.50 : Bertha István szalóznzenekara.
1. Strauss János : Denevér, nyitány ;
2. Serge Youfferoff : Szvit sextettre.
- 4.30 : Lepold Antal dr előadása. (Köz-művelődési előadássorozat.)
- 5.00 : „Ujabb francia zene.” A Székesfővárosi Zenekar hangversenyének közvetítése a Vigadó nagyterméből. Vezényel Fleischer Antal. Közreműködik Tutsek Piroska (ének). 1. Debussy : a) Egy faun délutánja ; b) Ünnepe ; 2. Ravel : Seherzade, három dal (ének) ; 3. Ferroud : Foules.
- 6.15 : „A nagy fekete macska.” Moly Tamás elbeszélése.
- 6.45 : Kurina Simi és cigányzenekara.
- 7.40 : Kornis Gyula dr, a Pázmány Péter Tudományegyetem rektorának előadása.
- 8.10 : Operett-részletek. Közreműködik Relle Gabriella, Csóka Béla és a

12.30

Rajter Lajos

(M. F. I. felb.)

DÉCIBÁB

Budapesti Hangverseny Zenekar.
Vezényel Fridl Frigyes.

1. Suppé: Pajkos diákok, nyitány; 2. Planquette: A corneillei harangok — a) Rondo-Valse (Csóka); b) Germain dala (Relle); 3. Zeller: A madarász — „Nagyapám míg ifjú volt” (Csóka); 4. Szabados Béla: Rika — a) Cigánydal; b) Keringő (Relle); 5. Stephanides Károly: Mátyás király szerelme — a) Mátyás király monológja (Csóka); b) Dalkeringő (Relle); c) Kettős; 6. Kaecóh: János vitéz — a) Nyitány; b) A fuszulyka szára... (Csóka); c) Kis furulyám jaj de szépen szól (Csóka); 7. Kálmán: Csárdáskirálynő — Sylvia dala (Relle); 8. Huszka Jenő: Lili bárónő — „Egy férfi képe” (Relle); 9. Lehár: Cigányszerelem, kettős; 10. Ziehrer: Strauss—Millöcker—Suppé-egyveleg.
Szünetben kb.

8.45: Sporteredmények.

9.40: Hírek, sport- és ügétőverseny-eredmények.

10.00: Az Eröss—Sovinszki jazz-zenekar műsora.

1. Fényes—Harmath: Az én rózsám vasútas, foxtrott; 2. Szücs János—Erdey: Elrepültem Szenegambíába, slowfox; 3. Varga—Pyber: Bolondod lennék, keringő; 4. Bánnyay—Ilniczky: Tudok egy kávéházat, slowfox; 5. Grosz—Szécsi: Kár, hogy a szíve, tangó; 6. Bachmann—Fonó: A szene gál néger nő, foxtrott; 7. De Fries—Szécsén: Részletek a „Budapest—Wien” c. zenés játékból; 8. Brown: Foxtrott; 9. Leopoldi: Periféria, slowfox; 10. Friends: Rumba; 11. Vas—Ilniczky: Irok a babámnak, foxtrott.

11.00: Kiss Béla és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

Belle Gabi

Csóka Béla
(Vajda M. Pál felvételek.)

DÉCIBÁB

12—1.00: Csak a bécsi rádióadóállomás részére; Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál.

BUDAPEST II.

3—3.45: Bertha István szalonzenekara.

1. Szirmai Albert: Operettrészletek;
2. Losonczy Dezső: Mozi-mozaik, parodisztikus szvit öt tételben; 3. Strauss János: Részletek az „Egy éj Velencében” c. operettből; 4. Lehár Ferenc: Rumba.

5.45—6.10: „A manieristák.” Péter András dr előadása.

6.20—6.40: Kurina Simi és cigányzenekara.

7—7.25: „A fekete zászló.” Kárpáti Aurél elbeszélése.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15370 kilocikluson délután

3.00: Bertha István szalonzenekara.

1. Szirmai Albert: Operettrészletek;
2. Losonczy Dezső: Mozi-mozaik, parodisztikus szvit öt tételben; 3. Strauss János: Részletek az „Egy éj Velencében” c. operettből; 4. Lehár Ferenc: Rumba.

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

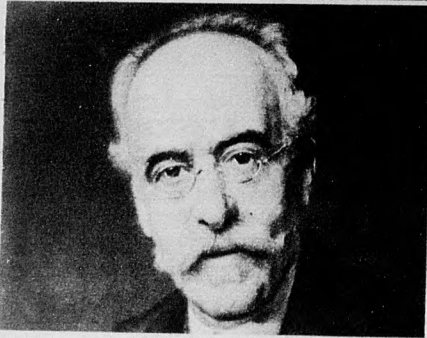
Január 5—6-án, vasárnapról hétfőre virradó éjjel a HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson, éjjélkor

Bertha István szalonzenekara. (Műsort lásd január 5-én, vasárnap délután 3 órakor rövidhullámon. Viaszlemezfelvétel.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal az 47. oldalon közöljük.

Radó Antal
Este 7 órakor Bp. II-ről (Erdélyi felv.)

Egy régi színpadi szerző tündöklése és nyomorúsága

Ma este 7 órakor Budapest II hullámhosszán közvetíti a rádió Radó Antal előadását Goldoniról, a régi híres olasz színpadi szerzőről.

Goldoni, minden idők egyik legsikeresebb vígjátékírója az olaszországi Modenában született 1707-ben. Ügyvéd volt, de tehetsége hamarosan a színdarabírás terére vonzotta. Roppant termékenységgel alkotta remekbeszabott bohózatait, amelyek egyik-másika örökbeesű; ma is állandó műsordarabja az irodalmi színpadoknak.

Goldoni közel 200 vígjátékot írt, amelyekben főképp a jellemfestés és a társadalmi fonak-ságok rajza elsősorángú. Az olaszok nemzeti nagyságként tisztelik és emlékére megalakították Velencében a Goldoni Társaságot, amely kizárólag az ő darabjait játssza.

Egyik híres darabját, „A hazug”-ot nemrégiben itt Pesten is játszották.

Goldoni sikereiben dús pályája utolsó szakaszát Párizsban élte le. XV. Lajos király lányainak nyelvmestere volt nagy évi fizetéssel. Nyugalomba vonulása után nagy kegydíjat húzott, azonban a francia forradalom kitörése után a nemzeti konvent törölte ezt a járandóságát.

Egy tündöklő élet után, Goldoni utolsó napjaiban sokat nélkülözött.

BUDAPEST I.

9.30 : Hírek.

10—11.10 : Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból. A szentbeszédet mise közben Kovács Sándor dr püspöki tanácsos, az Actio Catholica országos titkára mondja. Énekel a templom énekkara Sugár Viktor vezetésével. Orgonál Vásárhelyi Antal.

12.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30 : Kiss Józsa és cigányzenekara.

1.45 : „Rádiókrónika.” Elmondja Papp Jenő.

2.00 : Budapesti Koncert Szalóonzene-

1. Marton Jenő: Leányhuszárok, nyitány;
2. Waldteufel: A tavasz érkezése, keringő;
3. Csajkovszkij: Jolante, ábránd; 4. Lenárt Ferenc: Románc; 5. Lehár: Éva, egyveleg;
6. Bánay: Mért szeretem úgy, keringő;
7. Kigyós Árpád: Idill (hegedűszó);
8. Ujvári: Induló.

3.15 : Harsányi Gizi mesél.

3.45 : Kamarazene. Közreműködik Kerntler Jenő dr (zongora), Váczli Gyula (klarinét) és Friss Antal (gordonka). 1. Beethoven: Trio, op. 11. zongorára, klarinétra és gordonkára; 2. Brahms: a-moll trió zongorára, klarinétra és gordonkára.

4.45 : „A modern katolikus költészet.” Kállay Miklós dr előadása.

5.15 : Magyar olimpiai csapat — EKE (Bécs) jégkorong mérkőzése a városligeti műjégpályán. Beszélő Pluhár István. (Viaszlemezfelvétel.)

5.50 : „A Múcsarnok hármas jubileuma.” Pipics Zoltán dr előadása.

6.20 : Hanglemezek.

1. Erkel: Hunyady László, nyitány; 2. Verdi: Don Carlos, ária (Kálmán Oszkár); 3. Goldmark: Károly: Sába királynője — Szulamit áriája (Németh Mária); 4. Gounod: Faust — Valentin imája (Palló Imre); 5. Leoncavallo: Bajazzók, ária (Környei Béla); 6. Kodály: Hány János, szvit (Minneapolis szimfónikus zenekar, vezényel Ormándy Jenő); 7. Berlioz: Rákóczi-induló (budapesti filharmonikusok, vezényel Dohnányi Ernő dr).

7.30 : Sporteredmények.

7.40 : „Liszt Ferenc.” Hangjáték három részben. Irta k. Halász Gyula és Kristóf Károly. Zenéjét Liszt, Beethoven, Wagner és Riesz műveiből összeállította és zongorán előadja

Stefániai Imre. Rendező Csanády György.

Személyek: Liszt Ferenc, a gyermek — Vitéz István; Liszt Ferenc, a férfi — Uray Tivadar; Liszt Adám — Pataky József; Liszt Adámné — Gombaszögi Irén; Saint Crique gróf — Pethő Attila; Saint Crique Carikube — Szathmáry Margit; Marie d'Agoult grófnő — Mátray Erzi; Wittgenstein Karolin hercegnő — Lázár Mária; Beethoven — Zilahy Gyula; Meyerbeer — Zátory Kálmán; Wagner — Forgách Antal; Mendelssohn — Benkő Bálint; George Sand — Urmóssy Anikó; Berlioz — Dózsa István; Bellini — Kallós Emil.

9.40: Hírek, sporteredmények.

10.00: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

1. Boieldieu: A fehér nő, nyitány; 2. Saint-Saens: Algerienne; 3. Micheli: Második kis szvit; 4. Zádor Jenő: Változatok egy magyar népdalra; 5. Móry János: Páztortánok.

11.20: Sári Elemér és cigányzenekara muzsikál, Orbán Sándor énekel. Dalok:

Nincs a pusztán rózsabokor (népdal); Vas: Hervadó virágok közt; Murgács: Jegenyefák; Görgő Tibor: Zúg az erdő; Vékony a len szála (népdal); Bodrogi; Ha úgy látok falumbelit; Nagy az én rózsám ereje (népdal); Nem tudok én neked... (népdal); Ne menj rózsám... (népdal); Vége, vége már (népdal); Kárpát Zoltán: Kipányvázom; Bányai Orgonanyilaskor; Megy a gőzös... (népdal).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

4—4.25: „Tenger csillag az égen.” Sztrokay Kálmán előadása.

7—7.25: „Goldoni és a rögtönzések komédia.” Radó Antal előadása.

7.30—8.35: Losonczi-Schweitzer Oszkár szalónzenekara.

1. Kéler Béla: Vigjátéknyitány; 2. Arditi: Parla-kerítő; 3. Bullerian: Pijaszovanya, orosz tánc; 4. Losonczi-Schweitzer Oszkár: Szól a harang; 5. Jakab Terka: Balett-intermezzo; 6. Gui: Miniaturök; 7. Rossi: Paso flamenco; 8. D'Albert: Holt szemek, operabránd.

8.40—9.00: Hírek, sporteredmények.

9.05—10.00: Pityó József jazz-zenekarának műsora Sztáray Márton énekszámjaival.

1. Ellington: Foxtrott; 2. Mills: Blues; 3. Sally—Rezes—Kovács: Jó volna örökké magával járni (ének); 4. Wrubel: Carioca; 6. Jean Schwarz: Chinatown, step; 7. Sally—Szécsén: Kedvesem, tangó (ének); 8. Friend—Caesar: Rumba; 9. Hubai—Nádor: Hívom a párom, keringő (ének); 10. Hajdu—Zágon: Ma este, slowfox (ének); 11. Coslow: Foxtrott; 12. Buday Dénes—Dénes Gyula: Megirtam egy levélben, slowfox (ének); 13. Dawis—Young: Foxtrott

k. Halász Gyula — Kristóf Károly
(Harsányi felv.) — 7.40 — (Amatőr felv.)

„LISZT FERENC”

— Hangjáték közvetítése ma este 7.40-kor —

A hangjáték, amelynek felújítására a Liszt év ad időszerű alkalmat, végigkíséri Liszt Ferencet drámai eseményekben gazdag, hosszú élete útján. Attól a pillanattól, amikor a kicsiny szülői házban Liszt, az apró gyermek még tudat alatt szunnyadó zsenialitásával eljuttassa zongorán a művet, melyet előző este édesapjától hallott, egészen addig, míg weimari szobájában megvívja végső tusáját a halállal. A gyermek Liszt Bécsbe kerül, szorongó izgalommal várja első nyilvános hangversenyét, amelynek igazi sikere nem a zsufoltság telt és elragadtatótól tomboló terem, hanem a csók, amit az akkor már mogorva és visszavonult Beethoven lehel a halhatatlansággal eljegyzett gyermek homlokára. Párizs következik és az első tavaszi szerelem, amely Caroline de Saint-Criquehez, a nagyhatalmu miniszter leányához fűzte az akkor még ismeretlen, ifjú zongoratanárt. Aztán Chopin házszenelője, ahol megismerkedik az ifjú Liszt a tizenéves Mendelssohnnal, Meyerbeerrel, Berliozsal. De la Croix-szal és Georg Sanddal, végül az utóbbinak révén a kor egyik legérdekesebb asszonyával, Marie D'Agoult-tal. Egy mindent elsöprő szerelem születik ebből az ismeretéből, Liszt Velenébe szökteti szerelmét, de magára hagyja abban a pillanatban, amikor egy hírlapból értesül, hogy Pestet elöntötte az árvíz, mert úgy érzi, hogy istenadta művészetével kell csapást szenvedő honfitársai segítségére sietni. Azóta sem látott lelkesedéssel ünnepli a mestert a pesti közönség. Baselben vagyunk, ahová a fiatal Raff, mert pénze nincs gyalog jön a borzalmas hóvihárban, hogy az akkor már Európászerte rajongással tisztelt mester játékát csak egyszer hallhassa. Oroszország következik, és a harmadik asszony Liszt életében Wittgenstein hercegnő. Nem sokkal később Rómában látjuk viszont az ősz mestert, abban a lelkiállapotban, amikor a pápa külön kihallgatáson adja tudtára, hogy a hercegnő házasságát nem oldhatja fel. Itt születik egy kolostorban Liszt tiszta mély vallásossága. Egy vasúti kocsiiban utazunk együtt az öreg mesterrel, aki egyre új és újabb terveket sző, de egy fiatal pár gondatlansága folytán megfázik s már csak a weimari szobába kísérhetjük, ahol senki sem tudja többé megállítani a beteljesülést.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Bajor induló (Fuhsel katonazenekar); 2. Blon : Gnómk felvonulása, jellemkép (Komor Géza és zenekara); 3. Bordin : Lidói emlék, keringő (Ineg bécsi zenekar); 4. Lincke : Szentjános bogárka, idill (katonazenekar); 5. Becce : Favágók dala, induló (Mentor).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Falusi lakodalom 100 év előtt.” (Felolvasás.)

10.45 : „Divattudósítás.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—1.30 : Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Melles Béla. 1. Lincke : Daljátéknyitány; 2. Puccini : Bohémélet, ábránd; 3. Lehár : Éva-keringő; 4. Eilenberg : Muzsikáló cigányok; 5. Feigel : Részletek Kálmán Imre műveiből; 6. Moszkovszkij : Spanyol táncok. Közben kb.

12.30 : Hírek.

Közben kb.

1.15 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.40—2.20 : Polonyi Elemér zongorázik. 1. a) Haydn : Változatok; b) Schumann : Arabeszk; Lepkék; 2. Chopin : a) Nocturne; b) Impromptu; c) Mazurka; d) Valse; 3. Liszt : XII. rapszódia.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Id. és ifj. Eitler István fuvola- és piccolo-kettőse. Zongorán kísér

Eitler Márta. 1. Tulou : Versenymű; 2. Hugues : Velencei karnevál (változatok); 3. Assmann : A két rigó; 4. Wiggert : Megjöttek a madarak.

5.30 : A „Száz könyv” sorozatban Schöpflin Aladár beszél Tormay Cecil „Ember a kövek között” c. regényéről.

5.50 : Hinczky László jazz-zenekarának műsora.

1. Radó—Pyber : Jó éjszakát, indulófox; 2. Brown : a) Slowfox; b) Foxtrott; 4. Fényes—Harmath : Az én rózsám vasutas, foxtrott; 5. Buday—Harmath : Szeretem, keringő; 6. Reisfeld—Marbot : Keringő; 7. Bobby Astor : Slowfox; 8. I. Berlin : Top hot, foxtrott; 9. Vas—Pető : Nem lesz minden vallomásból szerelem, tangó; 10. Juvento Rosas : Hullámok hátán, keringő (harmónikaszólo); 11. Tinturin : Carioca.

6.55 : „A hitelszövetkezetekről.” Szilágyi László dr előadása.

7.25 : Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30 : Az Operaház előadásának közvetítése. „A végzet hatalma.” Opera 3 felvonásban, 6 képben, előjátékkal. Irtó F. M. Piave. Átdolgozta Franz Werfel. Fordította Lányi Viktor. Zenéjét szerezte Verdi.

Az I. felv. után kb.

8.55 : Hírek.

A II. felv. után kb.

10.05 : Hírek, időjárásjelentés.

5.00

id. és ifj. Eitler István
(M. F. I. felv.)

Az előadás után kb.

10.55: Farkas Jenő és cigányzenekara muzsikál.

11.15—11.30: André Odeuté francia-nyelvű előadása: „La crise en Europe Centrale et en France.” (Válság Középeurópában és Franciaországban).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6—6.25: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.30—6.55: Francia nyelvtanítás. (Garzó Miklós dr.)

7.35—8.30: Hanglemezek. 1. La Rocca:

Tiger rag (Gonella és zenekara); 2.

Bordin: Caresse Venetiennes, keringő (Bordin haváji gitáron); 3.

Gay: Hold my hand — what's a little kiss? — slowfox (Jack Payne és zenekara); 4. Robinson: Eccentric, foxtrott (Red Nicholls és zenekara); 5. Freed—Brown: All I do is dream of you, dal (Connie Boswell); 6. De Fries—Szécsén—Szántó: Mi lenne most Madame, angol keringő (Odeon tánczenekar); 7. Robinson: Amerikai szvit, foxtrott (Deep River zenekar); 8. Hetényi-Heidelberg—Simkó dr: Vádolom, tangó (Dobbri saxophonzenekar); 9. May: A bátor szá-

bócska, foxtrott (Dajos Béla zenekara); 10. Dixon—Woods: River, stay' way from my door, ének-hármas (Boswell nővérek); 11. Dubourg: Apaestánc, keringő (Scala zenekar); 12. Bordin: Une nuit au desert, keringő (Bordin haváji gitáron); 13. Freed—Brown: We're together again, dal (The Merry Macs); 15. Monfred: Désir, dal (Lucienne Boyer); 16. Flower' of the Orient, foxtrott (Pickards chinese syncopators).

8.35—8.55: Hírek.

9—10.00: Vajda Sándor—Pártos Ernő szatónzenekarának műsora.

1. Strauss János: Acceleration, keringő;

2. a) Bece: Notturmo; b) Brahms: V. magyar tánc; 3. a) Schumann: Almadozás;

b) Rubinstein: Melódia; 4. Ketelbey: Duo d'amour, intermezzo; 5. Schubert: Dal a „Tavaszi és szerelem” c. daljátékból; 6. Hruby

Viktor: Találkozás Lehárnál, egyveleg.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, JANUÁR 5:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, JANUÁR 6:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, JANUÁR 7:

Réggel 6.45-től d. u. 5.50-ig azonos Budapest I. műsorával.

Délután 6 órától 6.25-ig azonos Budapest II. műsorával.

Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, JANUÁR 8:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, JANUÁR 9:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, JANUÁR 10:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, JANUÁR 11:

Réggel 6.45-től kb. d. u. 6.30-ig azonos Budapest I. műsorával.

D. u. 6.35-től 7 óráig azonos Budapest II. műsorával.

Utána azonos Budapest I. műsorával.

Polónyi Elemér

(Földiák jel.)

1.30

AB DÉLIBAB

5.40

Körmendi András

(Sebes felv.)

A NATURALISTA FESTÉSZET

A festészet kedvelői ma délután 5 óra 40 perckor valószínűleg nagy érdeklődéssel hallgatják végig Körmendi András, a kitűnő fiatal festőművész előadását a naturalista festésze-tről.

Körmendi András, aki nemcsak a festészetben elért eddigi eredményeivel, hanem művészettörténeti tanulmányaival és képzettségével is felkeltette a szakkörök figyelmét, nagyon érdekes korszakot világít meg mai rádióelőadásában.

A múlt század elején Franciaországban a romantikus festészet árnyékában kezdte működését egy kis festőcsoport, az úgynevezett barbizoni mesterek. Távolságban a művészi harcok lármájától, szelíd áhitattal fordultak a természet felé, „a fák hangjait” hallgatták, mint egyikük, Theodor Rousseau mondotta, a természetet úgy igyekeztek visszaadni, hogy szinte „halljuk a szellő suttozását és a madarak énekét”.

Ma már nehéz elképzelni, hogy ebből a csendes, költői alázatosságból fejlődött a művészetének az a viharos forradalma, amely a világról való elképzeléseink tökéletes átalakulásához vezetett.

Ez az előadás ennek az átalakulásnak a kezdetét igyekszik érzékelhetővé tenni és bemutatni, mint fejlődött ki a barbizoniak eme szelíd lírájából az a mindent átfogó, merész és a maga idején rendkívül újszerű mozgalom, amely mint „naturalista”, vagy „realista” művészet, nemcsak a természetet akarta meghódítani, hanem az élet igazságait is.

48

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

10.00 : Hírek.

10.20. : „Heine Liszt Ferenc magyar-ságáról.” Irta Wagner József dr. (Felolvasás.)

10.45 : „Charreuse és a karthauziak.” Irta és felolvassa Kallós Ede dr.

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangzó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Weidinger Ede szalózenekara.

1. Grünfeld : A világfi, nyitány;

2. Donizetti : Cavatina a „Kezeszes lovag” c. operából;

3. Tarenghi : Dal és tánc;

4. Losonczi Lajos : Duhajzó;

5. Adler Oszkár : a) Egy régi bécsi dal;

b) Angol keringő;

6. Kigyósi Árpád : Valse elegante;

7. Popy : Parföm-ballett;

8. Nevin : Mighty lak a rose, intermezzo;

9. Kéler Béla : Visszhangok, csárdás.

Közben kb. 12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Szmirnov Szergej balalajkazene-kara.

1. Zubov : Ukrajnai induló;

2. Veresztovszkij : Kórus az „Aszkold sírja” c. operából;

3. Gorodinszkij : Szép szemek, keringő;

4. Szmirnov : Régi melódiák, egyveleg;

5. Davidov : Román (Voronin Dimitrij);

6. Gumenik : Mindennek vége van;

7. Maximilian : „Ocseny durozó”, foxtrott;

8. Markov : Óreg káplár (Szafranov Iván);

9. Katonadalok.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak.

4.10 : A rádió diáklélorája : „Rodi, a nagy olasz kórház.” Pálosy Evy előadása.

4.45 : Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Táncklemezek.

1. Hill—Armstrong : Beau Koo Jack, fox-

trott (Armstrong-zenekar);

2. De Fries—Szécsen—Szántó : En el nem mondhatom,

tunó (Odeon tánczenekar);

3. Berlin : Easter Parade, foxtrott (Reisman-zenekar);

4. Dietz—Schwarz : You and the night and the music, slowfox (Madriguera zenekar);

5. Fényes—Harmath : Legszebb tánc a csau-

csau, foxtrott (Rózsa Annie és Kristály tánc-

zenekar);

6. Sally—Rezes—Kovács : Magá-

nak köszönhetem, angol keringő (Sebő Miklós);

7. Hammerstein—Harbach—Fields—Kern : I

won't dance, foxtrott (Jack Hylton);

8. Friend—Caesar : South American Joe, rumba

(Jack Hylton zenekara);

9. Buday Dénes : Megirtam egy levélben, foxtrott (Sebő Miklós);

10. Hajdu—Zágon : Ma este még, slowfox

(Korda Ferenc);

11. Hammerstein—Harbach

DÉCIBÁB

6.20—

ler

DÉ

—Fields—Kern: Lovely to look at, foxtrott (Jack Hylton és zenekara).

5.40: „A naturalista festészet.” Körmen-di András előadása.

6.10: Pesterzsébeti Iparos Dalkör. Vezényel Kézdi Krén Géza.

1. Malden Félix: Amor rabja (francia dal); 2. Södermann: Nászmenet (svéd dal); 3. Jarov—Kézdi: Esti harang (orosz dal, a tenorszólót éneklő Rónaszéki Ferenc); 4. Astholz: Vadászdal (német dal; az 1—4. szám magyar szövegét ifj. Wunder Rezső írta); 5. Frieberg: Halkan, csak halkan...; 6. Magyar dalok Zöld Károly átíratában: Nádor Jóska: Január, febrúár; Jó estét kívánok; Egy szem búza; 7. Erkel Ferenc: Bánk bán, bordal; 8. Gumbert Nándor: Keringő-rondo Strauss János műveiből (zongorán kísér Kézdi-Krén Béla).

6.50: „Fürdőváros a gyakorlatban.” Miklós Elemér dr előadása.

7.10: Hangverseny. Közreműködik K. Molnár Irma és Zsembery Elvira (zongora), Pollermann Aranka (hegedű) és Lévay Ilonka (ének).

1. Brahms: A-dúr szonáta (K. Molnár Irma és Pollermann Aranka); 2. Chopin: F-dúr ballada (Zsembery Elvira); 3. a) Verdi: A végzet hatalma, ária; b) Erkel: Bánk bán — Tiszaparti jelenet (Lévay Ilonka); 4. Chopin: Étűdök: f-moll, cisz-moll, E-dúr, F-dúr, c-moll, Gesz-dúr (Zsembery Elvira); 5. a) Sarasate: Introduction és Tarantella; b) Volkmann: Keringő (Pollermann Aranka).

8.15: S. Nagy László előadása.

8.45: Magyar Imre és cigányzenekara muzsikál.

9.40: Hírek, sport- és ügétőverseny-eredmények.

10.00: A m. kir. Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Failoni Sergio. 1. Rossini: A tolvaj szarka, nyitány; 2. Respighi: Antik ariák és táncok; 3. Beethoven: VII. szimfónia.

11.15: Ottlik György dr olasznyelvű előadása.

11.35: Hanglemezek.

1. Donizetti: Szerelmi bájital, ária (Gigli); 2. Verdi: A végzet hatalma, ária (Giannini és a milánói Scala zenekara); 3. Massenet: Manon, ária (Gigli); 4. Delibes: A cadixi lányok, francia dal (Giannini); 5. Puccini: Tosca, levélária (Gigli); 6. Tosti: Mattinata, No. 2., olasz dal (Giannini).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.50: Olasz nyelvoktatás. (Gallerani Bonaventura.)

Miklós Elemér dr

6.50

(Balogh felv.)

7.15—7.30: A „Száz könyv” sorozatban Babits Mihály ismertetése Dosztojevszkij: „Bűn és bűnhődés” c. regényéről. (Felolvasás.)

7.35—8.45: Hanglemezek. 1. Reznicek: Donna Diana, nyitány (berlini filharmónikusok, vezényel Kleiber); 2. Lulli: Au clair de la lune, dal (Yvonne Printemps); 3. Haydn: Minuet, hegedűszóló (Renée Chemet); 4. Schubert: A lányka panasza, dal (Anday Piroska); 5. Couperin: Szerelmes fülemüle, harpsichordszóló (Wanda Landowska); 6. Cimmire—Tosti: L'ultima canzone, dal (Tokatyan); 7. Saint-Saens: Menüett az a-moll gordonka-versenyből (Guilhermina Suggia); 8. Wagner: Fájdalmak, dal (Frida Leider); 9. Bazzini: Koboldok menete, scherzo fantastique (Yehudi Menuhin); 10. Costa: Sei morta nella vita mia, dal (Titta Ruffo); 11. Pierné: Sérénade, ária (Galli-Curci); 12. Delibes—Dohnányi: Coppelia, keringő (Dohnányi Ernő); 13. Di Chiara: La spagnola, dal (Renato Zanelli); 14. De Falla: Spanyol dallok (Maria Barrientos); 15. Capurro—Di Capua: O sole mio, nápolyi dal (Caruso); 16. Bos: Dans la fumée, dal (Luceienne Boyer); 17. Puccini: Tosca, ábránd (Marcel Palotti).

8.50—9.10: Hírek.

Thury Lajos

(Halmi felv.)

6.00

Egy elfelejtett szerző emlékezete

Az utóbbi időben gyakran hallunk a rádióban olyan előadásokat, amelyek régibb, többé-kevésbé elfelejtett írók és művészegyéniségek emlékét eleveníti fel.

Ma este 6 órakor a múlt századvég és a századforduló egyik kitűnő írójának, Thury Zoltánnak életét ismerteti Thury Lajos, sőt egyik elbeszélését fel is olvassa a mikrofon előtt.

Ki volt Thury Zoltán? Vajon hányan emlékeznek rá?

Családi neve Ujfalusi Köpe Zoltán volt és csak írói művei jelölésére használta a Thury nevet. 1870-ben született és fiatalon, 1906-ban halt meg. Rövid élete izgalmas fordulatokban bővelkedett. Színésznek indult, majd újságíróvá vált. Ekkor kezdődött irodalmi munkássága. Mint novellista a modern, realiztikus hang úttörői közé tartozott. Regényei a legnagyobb figyelmet keltették a maguk idejében. Színdarabjainak egész sorát játszották a budapesti színházakban.

Ennek az érdekes egyéniségnek, kitűnő írónak és sikeres színpadi szerzőnek emlékét idézi fel Thury Lajos ma esti előadása, amelyet bizonyára nagy figyelemmel hallgat végig mindenki, de különösen azok a régiek, akik még emlékeznek reá.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Allouche : Tripoli-induló (párizsi postászenekar); 2. Kotlar : Monte Christo, keringő; 3. Kark : Cirkuszi nép, jellemkép (szalózenekar); 4. Hirschberger Ländler (Bajor Ländler zenekar); 5. Kutsch Beruh : Lore, induló.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Kis történetek az állatok világából.” Irta Nyáry Andor. (Felolvasás.)

10.45 : „A téli sportok és az orvos.” Irta Kellner Dániel dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Simonyné Groh Klára hedgöl (zongorakísérettel). 1. Händel—Hubay : Larghetto; 2. a) Kreisler : Caprice Viennois; b) Kubelik : Szerenád; c) Hubay : Mazurka; 3. Wieniawsky : Moszkvai emlék.

12.40 : Hírek.

1—2.20 : A Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekara. Vezényel Fegyedy Sándor. 1. Szöllőssy Ferenc : Katonánóták, induló; 2. Pécsi József : Petőfi-nyitány; 3. Leoncavallo : Valse coquette; 4. Borsay Samu : Jelenetek a kurucvilágból, ábránd; 5. Kahane : Török szerenád; 6. a) Dubetz : Dal szöveg nélkül; b) Moshammer : Konzertmazurka (hárfaszóló); 7. Morena : Ábránd Verdi műveiből; 8. Translateur : Liliputi nászmenet; 9. Jaczkó Rezső : Induló.

Közben kb.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak.

4.10 : „A háztartásról.” Vizváry Mariska előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Legelőtársulatok, zöldmezőtanfolyamok.” Piukovich József dr gazdasági felügyelő előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

5.30 : Forró Ferenc László énekel (zongorakísérettel). 1. Gluck : Iphi-

genia Taurisban — Thoas áriája; 2. a) Tosti: Addio; b) Brogi: Visione Veneziana; 3. a) Moya: The Song of Songs; b) Herbert: Ah, sweet mystery of life; 4. Kurucz: Oh miért oly későn.

6.00: „Thury Zoltán emlékezete.” Bevezetőt mond és Thury Zoltán egyik elbeszélését felolvassa Thury Lajos.
6.35: Budai György és cigányzenekara.
7.40: Részletek Goethe „Faust”-jából, Kozma Andor fordításában. Szabó Margit és Timár József előadójste. Rendező Kiszely Gyula.

8.30: Hanglemezek. 1. Strauss: Egyiptomi induló (Godwyn-zenekar); 2. Metra: La serenada, keringő (Godwyn-zenekar); 3. Voelker: Vadászat a Feketeerdőben, jellemkép (Godwyn-zenekar); 4. Bach: Tavaszbredése, románc (Godwyn-zenekar); 5. Lake: Madárboltban, jellemkép (Godwyn-zenekar); 6. Delhaes: A sivatag dala, jellemkép (Godwyn-zenekar); 7. Lindsay: Poranek, keringő-intermezzo (Godwyn-zenekar); 8. Jessel: Siciliano, jellemkép (Godwyn-zenekar); 9. Eilenberg: A fülemüle és a béka, jellemkép (Godwyn-zenekar); 10. Boka: Régi magyar tánc (Lóránd Edit és zenekara).

9.10: A rádió külügyi negyedórája.

9.30: Hanglemezek. 1. Flotow: Márta ária (Caruso); 2. Berlioz: Faust elkárhozása, ária (Riccardo Straciacari); 3. Saint-Saëns: Sámson és Delila, ária (Maartje Offers); 4. Csajkovszkij: Bál, dal (Leonid Sobinoff); 5. Catalani: La Wally, operaária (Renato Zanelli); 6. Bizet: Carmen-kettős (Geraldine Farrar és Giovanni Martinelli); 7. Bizet: Carmen — Torreador-dal (Titta Ruffo).

10.00: Hírek, ügetőversenyeredmények és időjárásjelentés.

10.20: Marik Irén zongorázik. 1. Chopin: a) f-moll ballada; b) Barcarola; c) Tarantella; 2. Liszt: Vallé d'Obermann.

11.00: A Mándits jazz-zenekar műsora Kalmár Pál énekszámával.

1. Wright: Valentine, carioca; 2. Sally: Kedvesem, tangó (ének); 3. Gyöngy-Harmath: Mi lehet az oka vajjon, tangó (ének); 4. Baxter: Foxtrott; 5. Gyermekemlékek

S. Gröh Klári

(Halmi felv.)

12.05

(összeállította Damith Endre); 6. Vértesszécsén: Pardon szép asszonyom, tangó (ének); 7. Darvai-Kellér: Meddig várjak magára, foxtrott; 8. Di Capua: O sole mio, dal (ének); 9. Holló-Nádass: Egyszer másképp lesz, foxtrott; 10. Radó-Pyber: Jó éjszakát, indulófox.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.30: Hanglemezek. 1. Eilenberg: Hangverseny az erdőben, jellemkép (Godwyn-zenekar); 2. Thiele: Diákdal-egyveleg (Godwyn-zenekar kórusal); 3. Erdős-Tiszai: Mondja Terike, slowfox (Sebő Miklós); 4. Wolf Albert: Álarcereskedő, szerenáda (Godwyn-zenekar); 5. Towers-Arden: Lullaby on the Volga, jazzdal (Gonella és zenekara); 6. Blon: Szilietta, jellemkép (Godwyn-zenekar); 7. Lange-Mills-Ellington: Solitude, blues (Gonella és zenekara).

6.35—7.05: Angol nyelvtanítás. (J. W. Thompson.)

7.10—7.35: „Hogy történt?” Révész Béla elbeszélése.

7.45—8.25: Diósy Edit énekel (zongorakísérettel). 1. a) Giordano: Caro mio ben; b) Veracini: Pastorale; 2. a) Brahms: Temetőben; b) Schumann: Hóvirág; Holdas éj; 3. Strauss Richárd: a) Halottak napján; b) Ständchen; 4. a) Csiky János: Bánkódás; b) Kodály: Gerenceséri ucca; c) Polgár Tibor: Lesz más lakodalom; Szonett.

8.35—8.55: Hírek.

Orel Géza dr.
7.30-kor Bp. II-ről (Rosbaud felv.)

A KIRAKAT TÖRTÉNETE

Dr. Orel Géza főigazgató tart ma este 7 óra 30 perckor előadást fenti címen, amelyet Budapest II hullámhosszán közvetítenek.

Az érdekes ismertetés során a kitűnő előadó bemutatja, hogy a földre terített ponyvákról, a vásári boltok deszkáiról az áruk hogyan kerülnek előbb a falra, polcokra, később a bevágott ablakmélyedésekbe, majd az üveges ablakokba, üveges vitrinekbe és egyéb mutató helyekre.

A mai kirakat hosszú fejlődés eredménye. A fejlődésbe beleszól: a járda, az uccakövezet, az üveg feltalálása és elterjedése, a világitás, majd a kirakati állványok, sőt még a házak homlokzatai is.

Találkozunk az előadásban azon íróknak a neveivel, akik munkáikban az első kirakatokat dicsőítik, mint a reklám egyik fontos tényezőjét. Például Zola: „A hölgyek öröme” című munkájában már elragadtatással nyilatkozott a párizsi Pail Royal ékszerboltjairól. Megismerjük azt is, hogy mi a kirakatoknak idegenforgalmi jelentősége.

Ennek a közérdekű témának a fejtegetése, érdekes példák alapján kétségtlenül mindenkinek élvezetes lesz. Bizonyos, hogy Orel Géza főigazgató mai előadásával csak öregbíteni fogja azt az eddigi népszerűségét a hallgatóság körében, amelyet előző mikrofon-szerepléseivel már kiérdemelt.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Allier : Le joyeux trompette, induló (Gárda zenekar); 2. Gounod : Faust-keringő (szalózenekar); 3. Jordan : Pierette násza, intermezzo (Athenaeum szalózenekar); 4. Nagyapó táncol, mazurka (parasztzenekar); 5. Fensted—Wallée : Diák dal (The Selsey Quartet).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45 : „Ifjúsági közlemények.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Hanglemezek.

1. Wagner : Tannhäuser, induló (angol katonazenekar); 2. Mascagni : Tengeri dalok, olasz dal (Gigli); 3. Ohie mencehe, nápolyi dal (Dusolina Giannini); 4. Toselli : Szerenád (Ilja Livsakoff zenekara); 5. Capurro—Di Capua : O sole mio, nápolyi dal (Gigli); 6. Luise, nápolyi dal (Dusolina Giannini); 7. De Curtis : Canta pé me, nápolyi népdal (Gigli); 8. Heykens : Szerenád (Beka vonózenekar); 9. Friedmann—Gäertner : Bécsi táncok 1. és 2. (Dol Dauber zenekara); 10. Lehár : A fehér galamb, dal (Lawrence Tibbett); 11. Grothe—Marischka : Erst eine Walzernacht, filmrészlet (Eggerth Márta); 12. Strauss : Asszonyoszív, polkamazur; 13. Brodski : Nur wer die Frauen nie fragt, filmdal (Richard Tauber); 14. Freed—Brown : Love song of the Nile, éneknégyes (The Merry Maes); 15. Gordon—Revel : Did you ever see a dream walking, filmdal (Bing Crosby).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Pepita Gyula és cigányzenekara.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : A rádió diáklórája : „Stanley gyerekkora.” Wehner Józsefné előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Az angol-francia antant negyven esztendeje.” Csiszár Béla előadása.

5.30: Magyar szalónötös.

1. Brahms: Cigánydalok; 2. Mendelssohn: Kettős; 3. Chopin: Két keringő; 4. Liszt: Jöjj álomban; 5. Kreisler: Szép rozsmaring; 6. Fibich: Poéma; 7. Järnefelt: Berceuse; 8. Polgár Tibor: A nagy riport; 9. Lányi Ernő: Hunnia; 10. Dohányi: Gyermekdal; 11. Benedek: Szerenád; 12. Hubay: Két magyar poéma.

6.55: „Hideg és éhség az állatvilágban.” Méhes Gyula előadása.

7.25: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Aida.” Dalmú 4 felvonásban. Szövegét írta Ghislanzoni. Fordította Zoltán Vilmos. Zenéjét szerelte Verdi. Néhai Szemere Árpád rendezése után.

Az I. felv. után kb.

8.20: Sportközlemények.

A II. felv. után kb.

9.25: Hírek, sporteredmények.

A III. felvonás után kb.

10.15: Hírek, időjárásjelentés.

Az előadás után kb.

11.00: Guttenberg György jazz-zenekarának műsora.

1. Buday—Harmath: Ó, de jó a rumba;
2. Stern—Meskill: a) Slowfox; b) Foxtrott;
3. De Fries—Szécsén: Keresek egy jó útiársat, slowfox; 4. Jerome Kern: Foxtrott;
5. Profes: Tangó; 6. Archer: Foxtrott;
7. Fényes—Harmath: Ugy-e, hogy nem felejtesz el, keringő; 8. Warren: Foxtrott;
9. Rogin: Foxtrott.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6—6.30: Gyorsírótanfolyam. (Szlabej Géza.)

7.30—8.00: „A kirakat története.” Orel Géza dr előadása.

8.10—9.20: Hanglemezetek. 1. Strauss: Mesék a Bécsi-erdőből, dalkeringő (Lotte Schöne); 2. Lehár: Giuditta, operettária (Richard Tauber); 3. Zeller—Zibulka: A madarász, ke-

Wehner Józsefne 4.10 (M. F. I. felv.) Csiszár Béla 5.00 (Fotomaton.)

ringő (Rosetta Ferlito és Fiore); 4. Granichstädten: Das ist Wien, humoros dal (Hermann Leopoldi); 5. Kawaldjeff: Bolgár intermezzo (Wladigeroff zenekar); 6. Lenoir: Ne dis pas toujours, dal (Lucienne Boyer); 7. Gordon—Revel: Straight from shoulder, jazzdal (Bing Crosby); 8. Jurmann—Rotter: Was weißt denn Du, wie verliebt ich bin (Richard Tauber); 9. Carmichael: Charlie two step, énekhármas (Boswell nővérek); 10. Lombardo—Austin: Ridin' around in the rain, blues-dal (Bing Crosby); 11. Berlin: Say it isn't so, dal (Greta Keller); 12. Brown—Young: The old man of the mountain, dal (Mills fivérek); 13. Kurdritzki: Nina, sei mein, foxtrott (Renard zenekar); 14. Zerinyáry—Seress: Ma utoljára kérem, slowfox (Korda Ferenc és kristály zenekar); 15. Toblas—Stept: Where were you on the night of June the third? foxtrott (Harry Roy és zenekara); 16. Gordon—Schwarz: Indien, tangó (Renard zenekar); 17. Zách—Nemes: Az életemből valami hiányzik, slowfox (Mándits—Damith zenekar); 18. Borders—Schulze: Eine Seefahrt, die ist lustig, foxtrott (Will Glahé zenekara); 19. Alden: The snake in the grass, keringő (Harry Roy és zenekara); 20. The piccolino, foxtrott (Bleyer zenekar).

9.25—9.45: Hírek.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Alford: Colonel Bogey, induló (londoni tűzoltó zenekar); 2. A dongó lakodalma, jellemkép (szalózenekar); 3. Destiny waltz, keringő (Fonora zenekar); 4. German: Merrymakers dance (Athenaeum szimfónikus zenekar); 5. Bayer: Lisa, induló (Jahn zenekar).

10.00: Hírek.

10.20: Sas Ede elbeszéléseiből: „Róma.” (Felolvasás.)

10.45: „Mit nézzünk meg?” Az Akadémia Vörösmarty erekljeszobáját ismerteti Gergely Pál dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Neogrády-Keleti Magda zongorázik. 1. a) Respighi: Antik táncokból: Italiana és Siciliana; 2. Ravel: Szonatina; 3. Dohnányi: Pastorale; 4. Chopin: a) Fiszdur nocturne; b) cisz-moll scherzo.

12.40: Hírek.

1—2.20: Balázs Béla szalózenekara.

1. Strauss János: Kincskeringő;
2. Kéler Béla: Csokonai, nyitány;
3. Kálmán: Cirkuszhercegnő;
4. Heykens: Zenélőláda;
5. Ferraris: Ukrajnai emlék;
6. Kéler Béla: A szép Rajnán, keringő;
7. Kodály: Hány János, intermezzo;
8. Lehár: Vig özeveg, egyveleg.

Közben

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak.

4.10: „Mese a szegény asszony szép és a gazdag asszony csúnya lányáról.” Bereczki Ida ifjúsági felolvasása.

4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Hogy készül a sör?” Közvetítés a Dreher sörgyárból. Beszélő Budinszky Sándor.

5.45: Szíjj Dénes tárogatózik.

6.05: „Hogyan történik a rádiópanaszok vizsgálata és elintézése.” Stur Iván postamérnök előadása.

6.35: Margittay Margit magyar nótákat énekel, kísér Horváth Gyula és

cigányzenekara. Dalok: Fráter Lőránd: Azt beszélük a faluban; Eröss Béla: Milyen más az a csók; Ányos Laci: Énnám egy boldog óra; Murgács Kálmán: Demecseri kútágas; Eröss Béla: Csendes este; László Imre: Kertek alján; Simkó Gusztáv: Sirassatok engem orgonavirágok; Piufsch Lajos: Nincs cserepes tanyám; Balázs Árpád: Nem a Tisza partján fekszik ez a csárda; Révffy: Háromszor füttyentett...

7.30: „A könyvillusztrálás.” Buday György előadása.

8.00: A bécsi rádióadóállomás műsorának ismertetése.

8.10: A bécsi rádióadóállomás műsorának közvetítése. Egyveleg klasszikus és modern művekből. Összeállította Hruby Viktor. Vezényel: Josef Holzer. Közreműködik: Maria Gerhart és Hugo Werner (ének), a bécsi Schubertbund vidám quartettje, Hugo Floch, Josef Max Wallner, Willy Harand, Franz Koller, August V. Nikl (zongora), Gustav Vogelhut jazz-zenekara, vegyeskar és a bécsi szimfónikusok rádiózenekara.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

10.00: A Vajda—Pártos jazz-zenekar műsora.

1. Moya: Énekek éneke, foxtrott;
2. Brodskij Miklós: Slowfox a „Négy és fél muskétás” c. filmből;
3. Stolz: Brúderlein, keringő;
4. Gyöngy Pál: Feckemadár, sárgarigó, foxtrott;
5. Pollak—Webster: Két cigarettá, slowfox;
6. Pretschner: Vörös és fekete, slow-

12.05

Neogrády-Keleti Magda
(Angelo foto.)

fox; 7. Cesoli: Santa Rosa, tangó; 8. Leopoldi: Alois, tangó; 9. Rozsnyay Sándor: Szívem ma még csak a tiéd, keringő; 10. De Fries: Tagadj le mindent, slowblues; 11. Márkus Alfréd: A két szemem olyan szép, keringő; 12. Kennedy: Hüh-o-hoh, slowfox; 13. Percuoco: Piedad, tangó; 14. Spielmann—Weisz: Montmartrei dal, slowfox.

11.00: Hanglemezek. 1. Sinding: Tavaszzi zsongás (Berlini állami opera zenekara, vezényel Meyrowitz); 2. Armandola: Haváji emlékek, keringő (Reich zenekar); 3. Leopoldi—Rebner: Beum Heurigen in Wien, humoros dal (Leopoldi); 4. Peter: A víg kovács, jellemkép (Ferdý Kaufmann zenekara); 5. Ellington: Harrem speeks, foxtrott (Duke Ellington zenekara); 6. Coslow: When my prince charming comes along, keringő (Paige zenekar); 7. Kennedy—Carr: Ole faithfull, slowfox (Roy Fox zenekar); 8. Scotto—Sarvil: Sans tói, tangódal (Lucienne Boyer); 9. The Caranga, rumba (Cuban Havanna tánczenekar); 10. Williams: Basia street blues, blues (Gonella zenekar); 11. De Torre: Lejos de Sevilla, pasodoble (Pilar Arcos zenekar); 12. Fowler—Redman: How am I doin, hey, hey, éneknégyes (Mills fivérek); 13. Arlen—Koehler: Minnie the moochers wedding day, foxtrott (Henderson zenekara); 14. Hammerstein—Romberg: When I grow too old to dream, keringő (Paul Whiteman és zenekara); 15. Dorsey: Beebe,

saxophonszóló (Jimmy Dorsey); 16. Morris—Williams: E-flat blues (Gonella zenekar); 17. Ellington: Lightning, foxtrott (Duke Ellington zenekara).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.05—6.30: Hanglemezek. 1. Bach: Air, hegedűn előadja (Hubay Jenő); 2. Mozart: Don Juan, ária (Pataky Kálmán); 3. Schubert: Ave Maria (Anday Piroska); 4. Verdi: Alarcobál, René áriája (Palló Imre); 5. Meyerbeer: Hugennották, ária (Pataky Kálmán).

6.35—7.00: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.05—7.30: Jancsó Elemér dr előadása.

7.35—8.30: Hanglemezek. 1. Leux—Hannes: Ein junges Mädchen — ein junger Mann, foxtrott (Joost zenekar); 2. Wal—Berg—Aubrot: C'est le plaisir que j'aime, keringő (Lys Gauty); 3. Brodszki—Mihály: A boldogsághoz nem kell frázis, slowfox (Triumph együttes); 4. Berlin: Cheek to cheek, foxtrott (Bleyer zenekar); 5. Stajano—Fiorito: Vagabonda, tangó (Argentínai zenekar); 6. Berlin: Top hat, foxtrott (Bleyer zenekar); 7. Morton: Juanita, keringő (The Castilians); 8. Berlin: Isn't this a lovely day? foxtrott (Bleyer zenekar); 9. Johnston—Coslow: Marahuana, rumba (Castilian Troubadours); 10. Leon—Towers—Arden: Shadows in the moonlight, foxtrott (New Mayfair zenekar); 11. Rizuti: Volve mi negra, tangó (Fresedo zenekar); 12. Zerinváry—Illiczky: Mesélj nekem a szerelemről, slowfox (Kalmár Pál); 13. Gyöngy—Békeffi—Kästner—Neuner: Fecksemadár, sárgarigó, foxtrott (Rózsa Annie); 14. Margis: Valse bleue, keringő (Squire Celeste Octett); 15. Pesenti: Tahiti, tangó (Pesenti zenekar); 16. Ringle—Meinken: Wabash-blues, foxtrott (Gonella zenekar).

8.45—9.00: Hírek.

9—10.00: Csorba Gyula és cigányzenekara muzsikál.

Margittay Margit
(Báró Bianca fele.)

6.35

DÉCIBÁB

55

KÜLFÖLDI MŰSOR

JANUÁR 5-11-IG

ÁLLOMÁSOK,

AHOGY A SKÁLÁN JELENTKEZNEK 2000 MÉTERTŐL 200 MÉTERIG

KW. Méter		KW. Méter		KW. Méter	
RADIO PARIS ..	75 1796	KIEV	100 416	SKÓT ADÓ	60 236
KÖNIGSWIL.	60 1571	MÜNCHEN	100 405	BARI	20 283
DAVENTRY	35 1500	KATOWICE	12 396	KASSA	3 270
MOTALA	30 1354	LEIPZIG	120 382	HÖRBY	10 265
WARSAWA	120 1304	LAWOW	22 377	TORINO	7 263
LUXEMBOURG ..	150 1191	SKÓT ADÓ	60 373	LONDON NAT. ...	50 261
OSLO	60 1186	MILANO	50 369	M. OSTRAVA	11 259
BUDAPEST II. ...	3 834	BERLIN	100 357	MONTE GENERI ..	15 257
LJUBLJANA	5 569	STRASBOURG ...	60 349	FRANKFURT	17 251
BUDAPEST I. ...	120 550	LONDON REG. ...	50 342	TRIEST	10 246
STUTTGART	100 523	GRAZ	7 339	GLEIWITZ	5 244
MADONA	20 515	HAMBURG	100 332	RIGA	15 239
WIEN	120 507	BRNO	36 325	MAGYARÓVÁR. ...	6 227
FIRENZE	20 492	BRESLAU	60 316	BUCURESTI	12 213
PRAHA	126 470	POSTE PARISIEN	60 313	MISKOLC	1 208
LANGENBERG ...	60 456	GRENOBLE	20 310	PÉCS	1 205
NORTH REG. ...	50 450	HUIZEN	20 302	BORDEAUX	3 201
SV. ROMAND ...	50 443	POZSONY	14 299	MONTPELLIER ...	5 200
STOCKHOLM	55 426	NORTH NAT. ...	50 296	FÉCAMP	8 200
RÓMA	75 421	HEILSBURG	75 291		

RÖVIDÍTÉSEK MAGYARÁZATA

Alk. ó. = Alkalmi óra, Alk. szle. = Alkalmi szemle, Ábr. = Ábránd, Arf. = Árfolyamok, E. = Előadás, Egyv. = Egyveleg, Felolv. = Felolvasás, Gr. = Gramofón, Gy. ó. = Gyermekóra, Hgyv. = Hangverseny, H. = Hírek, I. Jel. = Időjelzés, I. Jár. = Időjárás, Ind. = Induló, Kat. z. = Katonazenene, Könyv. z. = Könyvi zene, Közv. = Közvetítés, Női ó. = Női óra, Rzkar. = Rádiózenekar, Szimf. z. = Szimfonikus zene, Szór. z. = Szórakoztató zene, Tán. z. = Tánzenzene

JANUÁR 5 VASÁRNAP

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.00: Warszawa, 22.30: München, 23.00: Deutschland-sender és Hamburg.

OPERETT

24.00: Frankfurt.

OPERA

19.35: Bucuresti.

BEOGRAD. 19.50: Népdalok. 20.40: Rzkar. 21.30: Zágráb. 22.20: Vendéglői zene. 22.50: Tánclemezek.

BERLIN. 19: Vonósnyégyes. 20: Rzkar. 21: Lipse. 22.30: München. 24: Zkar.

BRESLAU. 18.30: Dalkék, énekkar. 20: Rzkar, éneknégyes, Mex mezzoszoprán és Hummel gitár. 21: Lipse. 22.30:—24: München.

BINO. 16: Mor. Ostrava. 17.50: Sandt: Hóféherke, mesejáték. 20.15—23.30: Praha.

BUCURESTI. 15: Strajeri-óra. 16: E. 17: Rzkar. Közben 18: Felolv. 19: H. 19.15: Felolv. 19.35: Opera az Operaházból. Szünetekben h. 23—1: Lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER. 18: Dobrinát- és Gaden-zenekarok. Tán. és könnyű zene. 20: A berlini filharmonikusok. Az Erk-vegyeskar, a Berlini 1900-as énekkar és a neuköllni énekkar hgye. Wagner-est. 20.50: Reuter-Hintz: Durchläuchting, énekes rádiójáték Jung zenéjével. 22.30: Jäger Herbert rögtönzései csembalón és zongorán. 23—0.55: Gaden-tánccsok.

DROITWICH. 20: Csellószóló énekegyüttessel. 22: Könyv. z. 22.45: Szállodai zene baritonnal.

FRANKFURT. 18.30: Vidám est zenével. 20: A frankfurti múzeumtársaság negyedik vasárnapi hgye. Megrerosított rzkar, Roswaenge tenorral. 22.25: E. 23: München. 24—2: Lincke: A nők fegyverei, operett a Lysistrata nyomán.

HAMBURG. 18.45: Schmidt csembaloművész Bach-műveket játszik. 20: München. 22.30: München. 23: Tán. z. KASSA-KOSICE. 16: Mor.

Ostrava, 17.30: Felolv. 17.55: Lemez. 18: Russzín műsor. 18.30: E. 18.45: Russzín és magyar h. 18.55: Lemez. 19.10: Pozsony. 20.50: Praha. 22.20: Pozsony. 22.35—23.30: Praha.

KÖLN. 18.25: Kamarazkar.

22.30—24: München.

KÖNIGSBERG. 18: Szór. z. 20.10: Daljáték Tants zenéjével. 22.35: München.

LEIPZIG. 18: Tarka daloszenés est. 20: Vigjáték. 21: A drezdai filharmonikusok. 22.30: München.

LUXEMBURG. 19: Vegyes zene. 22: Vegyes zene.

MILANO. 20.35: Straus O.:

Primavera scapigliata, opera.

MOR. OSTRAVA. 16: Rzkar. 17.45: Lemez. 17.50: Praha. 19.10: Pozsony. 19.35: Praha. 19.50: Pozsony. 20.15: Vidám dalosest. 20.50: Praha.

MÜNCHEN. 19: Gíteraverseny. 20: Künnecke: Lise-lott, daljáték hat képből. 22.30: Tán. z.

PARIS P. T. T. 20.45: Madou Cora és a Scotto-zkar hgye. 21.30: Dalest. 23.45: Tán. z.

POSTE PARISIEN. 20.25: Delibes- és Saint-Saens-lemmezek. 20.35: Részletek az „Ignace” operettből leme-

zeken. 20.50: Cigánydalok. 23.30—1: Könnyű lemezek. **POZSONY-BRATISLAVA. 16:** Mor. Ostrava. 17.55: Magyar műsor. 19.10: Rzkar. 19.50: Rzkar. 20.20: Egyfelvonásos játékok. 20.50: Praha.

PRAHA. 16: Mor. Ostrava. 17.45: Lemez. 19.50: Pozsony. 20.30: Rzkar. Spanyol est. 20.30: Lemezek. 22.35: Csech-szalónzkar.

RADIO-PARIS. 21: Bűnügyi hangjátékok. 21.45: Vigjáték. 23.45: Tánc z. 0.15: Könnyű zene.

REGIONAL. 19: Szalónhármas. 19.30: Könnyű klaszikusok hegedűszóval. — 22.15: Hangjáték.

RÓMA. 20: A zenepályázat műveiből. 20.30: Vigjáték. 22.15: Tánc z.

STOCKHOLM. 19.30: Beethoven: Waldstein-szonáta. 20: Goethe: Egmont, Beethoven zenéjével. 22—23: Szór. zene.

STRASBOURG. 20.15: Lemezek. 21.15: Népdal. 22.45: Rzkar.

STUTTART. 18.30: Mandolinzenekar. 19.40: Frankfurt. 20: Tarka dalos. 21: Lipcse. 22.30: München. 24: Frankfurt.

WARSAWA. 18: Roesner hegedűművész játéka. 21: Vidám est. 22: Tánc z.

WIEN. 8: Ébresztő. 8.30: II. 8.45: Könnyű lemezek. 9.45: Istentisztelet. 11.45: Szimfonikusok Baltz hegedűssel. Borodjin. Dvorzsák- és Novák-művek. 12.55—14.20: Könnyű zene. 15: H. 15.40: Kaufmann; Szvit vonósnyegyesre. Dvorzsák: C-dur vonósnyegyes. 16.30: E. 16.55: Svensson író felolv. 17.25: E. 17.50: Szor. zene. Suppé: Szép Galatea, nyitány. Lehár: Dal. Waldteufel: Csillagfény, keringő. Delibes: Cadixi lányok. Lehár: Szitakötőtánc, részlet. Rimszki-Korszakov: Aranykakas, ária. Engelmann: Nyitány-kivonat. Strauss J.: Amit a Bécsierdő mesél. 19: H. 19.10: A zene folyt. Robrecht: Keringő-egyveleg. Dostal: A sokat szeretett nő, dal. Rust: Kacagó élet, nyitány. Dostal: Operett. Stolz: Kis trombitás, Isten veled. Ibanez: A diák elme. Strauss János: Indigo, keringő. Hruby: Vidám egyveleg. 19.55: Goethe vers. 20: Bahr: Bécsi nők, vigjáték. 22: H. 22.20: M. Hír Sári zongorázik. Liszt: Szerelmi álom. Gyászzene. VI. rapszódia. Eklóga: Campanella. 23: H. 23.15: Az Opus-nyegyes balett- és tánczenéje. 24—1: Bura Sándor cigányzenekara Budapestről.

JANUÁR 6

HÉTFO

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

17.05: Warszawa. 23.00: Deutschlandsender és München. 23.05: Warszawa. 23.35: Regional. 0.15: Droitwich és Wien.

OPERETT

19.00: Hamburg.

OPERA

22.25: Wien. 24.00: Stuttgart.

BEOGRAD. 19.50: Hangjáték. 21.10: Mokranjac-ének. kar.

BERLIN. 18: Stuttgart. 20.10: Hangtudósítás a berlini tüzetőlésről. 20.40: Boroszló. 22: H. 22.40: Hegedű- és zongoraszonáta.

BRESLAU. 17.30: Időszerű anyag. 20: Hgv. 20.10: Sváb, berlini és bajor tarka est. 22.30—24: Szór. z.

BRNO. 14.55: Praha. 17.50: Német népdalok. 18.50: Praha. 20: Tarka est a stadionból. 22: Praha.

BUCURESTI. 17: Felolvasás. 17.15: Rzkar. 18: Felolv. 18.15: A zene folyt. 19: H. 19.15: Hanglemez kabaré. 20.10: Felolv. 20.30: Theodorescu-nyegyes. 21.10: Stefanovici György énekel. — 21.30: H. 21.45: Vendégloji zene. 22.45: H. külföldre. 22.55: H. 23—24: A zene folyt.

DEUTSCHLANDSENDER. 19: Stuttgart. 20.10: Rzkar. 21.10: Tarka képek Sobanski zenéjével. 22.30: Brahms éneknegyesei. 23—24: Lutter-tánczkar.

DROITWICH. 20.50: Rzkar. 21.30: Viktória korabeli dalok és zeneművek. 23: Mozart: g-moll és Mendelssohn: A-dur zongoraötöse. 0.15—1: Tánc z.

FRANKFURT. 19.45: A nap tükre. 20.10: Parasztféjek. 20.40: Tarka népzene est prózai beszédekkel. 22: Hgv. 22.30: Boroszló. 24—2: Stuttgart.

HAMBURG. 19: Suppé: Szép Galatea, operett. 20.10: Siller: Don Carlos, jelenetek. Beethoven: I. szimfónia. — 21.10: Brémai városi muzsikuskok. 22.25: Közzene. 23: Boroszló.

KASSA-KOSICE. 14.55: Praha. 17.10: Oláh K. cigányzokara. 17.40: Magyar műsor. 18: Russzin műsor Eperjestről. 18.35: Russzin és magyar műsor. 18.55: Lemezek. 19: Praha. 19.45: Pozsony. 20:

Brno. 21: E. 21.15: Pozsony. 22: Praha. 22.15: Pozsony. **KÖLN. 15—18:** Nagy tarka zenés. Engels tenorral. Grieg: e-moll szonáta. 20.45: Kamaracékkar, nagyzkar, zongora-, gitár- és harmonikaszó. 22.20: Volberg: Az északiak téli napforduló ünnepe Fehres zenéjével. 23.10—24: Boroszló.

KÖNIGSBERG. 18: Stuttgart. 20.10: Falusi est. 20.40: Tarka tánc. 23.40: Apró zongoradarabok. 23.30—24: Boroszló.

LEIPZIG. 19: SS fúvószenekar. 20.10: Szimfonikusok Hoehn Alfréd zongoraművész. 22.30: Boroszló.

LUXEMBURG. 21.10: Szalónötös. 21.35: Könnyűzene. 22.05: Operett. 23.45: Sibelius: Tapiola. 24: Tánclemezek.

MILANO. 20.35: Zenekar. 22: D'Ascoli orgonaművész.

MOR. OSTRAVA. 14.55: Praha. 17.25: Praha. 17.50: Német műsor. 18.50: Praha. 20: Brno. 21.15: Brno. 22: Praha.

MÜNCHEN. 18: Szór. z. 20: H. 20.10: Hangképek zenével. 21: Tarka népi est a berehtesgadeni gyermekkaral. 22: H. 22.20: Közzene. 22.30: Mandolin- és gitárz. 23: Tánczkar.

PARIS P. T. T. 21.30: Girard Margit dalestje. 22.30: Színmű.

POSTE PARISIEN. 19.42: Ária a Hamletből. 20.35: Királyokról szóló dalok lemezek. 20.55: Katonaz. 21.20: Vidám felóra. 22.15: Közzene. 23.05: Rivier-vonósnyegyes. 23.30: Könnyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA. 14.55: Praha. 17.25: Állástalanok szalónzokara. 17.55: Magyar műsor. 18.50: Praha. 19.45: Citerahármas. 20: Brno. 21.15: Vladigerov: II. zongora- és zenekari verseny. 22: Praha. 22.30—23.30: A Hagymási-cigányzokara játéka.

PRAHA. 15: Smetana: A titok, opera. 17.25: Smetanaművek. 17.50: Német műsor. 19.05: Katonazene. 20: Brno 22.25: Lemezek.

RADIO-PARIS. 21: Dalok. 21.45: Dalok, Kamarazene. 23.45: Tánc. 0.15: Könnyűzene.

REGIONAL. 19.30: Katonazene. 20.15: Szalónzene. — 20.45: Hangjáték. 21.30: Alt- és zongoraszó. 22.30: Lemezek. 22.55: Promenade hgv. 23.35—1: Tánc z.

RÓMA. 20.30: Szimf. hgv. 22: Tánc z.

STOCKHOLM. 18: Bach: Karácsonyi oratórium. 20: Operettgyelegek. 22—23: Szór. zene.

STRASBOURG. 19.15: Ének, fuvola- és zongoraszó.

20.15 : Kreisler-lemezek.
21.10 : Mesekepek zenében és
versekben. 22.15 : Szimfű.
STUTTGART. 18 : Tarka ze-
nésest. 20.10 : Tarka óra.
21.10 : Deutschlandsender.
22 : H. 23 : Boroszló. 24—2 :
Domizetti: Az ezred lánya,
vigopera lemezeken.
WARSAWA. 17.05 : Tanc z.
20.45 : Salecki M. énekel.
22 : Szimf. hg. 23.05 : Tanc-
lemezek.
WIEN. 8.35—9.30 : A Kelet-
ről szóló zeneművek. 20.50 :
Orgonaszóló. 11.20 : Előadás.
11.40 : H. 11.45 : Szimfonik-
usok. Beethoven: Egmont-
nyitány. Haydn: D-dúr szim-
fónia. Mendelssohn: Skót
szimfónia. 13—14.20 : Köny-
nyű zene. 15 : H. 15.15 :
Haydn: Esz-dúr és Dvorn-
szák: Asz-dúr vonósnyege.
16.05 : E. 16.30 : E. 16.50 :
E. 17.10 : Gaudriot-Jazz.
—
18.30 : Lernet-Holenia író
felolv. 19 : H. 19.10 : Sven
Hedin beszél az iskolás-
gyermekkekhöz. 19.30 : Rz-
kar. Fall: Prológus. Strauss
R.: Rózsalovag, keringő. —
Komzák: Bosznnyák legenda;
A lantósó. Van Goens;
Scherzo. Csajkovszkij:
Anyegin, ábránd. Strauss
József: A sziv hangjai, ke-
ringő; Orosz faluban. Lehár:
A paesirta, balett. Kálmán:
Bajadér, egyveleg. Ruprecht:
Induló. 21 : Wagner bücsü-
jelenetel, előadás Merker-
szoprán, Hofer tenor, Bayer
bariton és a szimfonikusok
zenekara. 22 : H. 22.25 :
Mascagni: Parasztbeesület,
opera lemezeken. 23.25 : H.
23.40 : Bécsi zene. 0.15—1 :
Jazz.

JANUÁR 7

KEDD

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TANC

20.10 : Deutschlandsender.
23.05 : Warszawa. 23.20 :
Wien. 23.40 : Regional. 1.15 :
Droitwich.

OPERETT

20.10 : Köln.

OPERA

20.10 : Frankfurt.

BEOGRAD. 18 : Tanc z. 22.20 :
Vendégloji zene. 22.50—
23.30 : Tanclemezek.
BERLIN. 18 : München. 20 :
H. 20.10 : Tarka est. 22 : H.
22.30 : Hamburg.
BRESLAU. 18 : Rzkar, Stöckel
tenor és Hatwig zongor-
aművésszel. 20 : H. 20.10 :
E. 21 : Közének. 22 : H. 22.30
—24 : Hamburg.

BRNO. 15 : Praha. 17.20 : Le-
mezek. 17.40 : Német műsor.
18.30 : Lemezek. 18.45 : Pra-
ha. 19.40 : Mor. Ostrava.
20.15 : Vigjáték. 21 : Vánd-
dordalok. 21.15 : Kassa. 22 :
Praha.
BUCURESTI. 17 : Felolvasás.
17.15 : Lemezek. 18 : Felolv.
18.15 : Lemezek. 19 : H.
19.15 : Sibiceanu T. zongor-
rázik. 19.35 : Vasilius Maxim
énekel. 19.55 : Felolv. 20.20 :
Szimf. hg. Utána vendégloji
zene. 22.45 : H. külföldre.
22.55 : H.
DEUTSCHLANDSENDER. 19 :
Az F. et K. fémárúgyár vi-
dám kirándulása. 20.10 : Gen-
den-tánczkar harmonikakar-
al és énekel. 22.30 : Krä-
mer Walter fuvolázik. 23—
24 : Wohlfurt: Vonósnyeges.
Schubert: a-moll vonós-
nyeges.
DROITWICH. 20.50 : Szalón-
hármas. 21.30 : Hangjáték
Grosz Vilmos zenéjével.
23.20 : Balettzene. 1.15—2 :
Tanc z.
FRANKFURT. 18 : München.
19.45 : A nap tükre. 20.10 :
Weber: A bűvös vadász,
opera a kasseli színházból.
Az első szünetben előadás
A bűvös vadász első párizsi
előadásáról. 23.10 : Hamburg.
24—2 : Szimf. hg.
HAMBURG. 19 : Alsó-szász
szimf. zenekar. 19.50 : Mün-
chen. 20.50 : Tarka-est. —
22.30 : Népzeneest.
KASSA-KOSICE. 16 : Pozsony
17 : Ifjúsági hangképek.
17.25 : Lemezek. 17.35 : Mag-
gyar műsor. Eliás: Szlo-
venszko gyógyövényei. Utá-
na Radványi énekesnő mag-
yar műdalokat énekel. 18 :
Russzin műsor Munkácsról.
Egy falu lakóinak karácsonyi
dalai. 18.45 : Russzin és
magyar h. 19.10 : Pozsony.
19.40 : Mor. Ostrava. 20.15 :
Pozsony. 21.15 : Rzkar Zat-
hureczky Ede hegedűmü-
vésszel. 22 : Praha. 22.15—
23 : Pozsony.
KÖLN. 18 : Kis rzkar, schram-
melzkar, szopránének. 19.45 :
Pillanatfelvétel. 20.10 : Sie-
gel: Glück am Ziel, operett.
Közv. a düsseldorfi operett-
színházból.
KÖNIGSBERG. 18 : München.
20.10 : Rzkar. 21.10 : Ka-
tonazene. 22 : H. 22.40—24 :
Parasztzkar.
LEIPZIG. 19 : Mandolin- és
harmonikazene. 19.50 : Mün-
chen. 20.10 : Nagy dalos-
zenés tarkaest. 22.30 : Ham-
burg.
LUXEMBURG. 21.35 : Hum-
bert Leonora énekel. 22 :
Carmen-részletek. 22.25 :
Bécsi keringők. 23.15 : Hum-
bert Leonora énekel. 23.40 :
Szalónlős. 0.05 : Jazz.
MILANO. 19 : H. 20.35 :
Rocca: Dibuk, opera.
MOR. OSTRAVA. 17.20 : Le-

mezek. 17.35 : Citeraszóló.
18.10 : Praha. 19.10 : Po-
zsony. 19.41 : Könnnyű zene.
20.15 : Brno. 21.15 : Kassa.
22 : Praha.
MÜNCHEN. 18 : Szór. z. 20 :
H. 20.10 : Loder: Az athéni
baglyok, ókori vigjáték.
21.25 : Trió. 22 : H. 22.20 :
Közzene. 23—24 : Szoprán
kantáté vonósokari és zong-
gorakísérettel. Utána: Madri-
gálok.
PARIS P. T. T. 20.35 : Szvít.
21.30 : Muszorgszkij: Godu-
nov Borisz, opera.
POSTE PARISIEN. 19.35 :
Fauré-dalok. 19.55 : Hegyek-
ről szóló dalok lemezeken.
20.50 : E. 21.20 : Közzene.
22.10 : A konzervatórium
zckara. 23.30—24 : Könnnyű
lemezek.
POZSONY-BRATISLAVA.
16.10 : Jazz. 17.25 : Lemez.
17.40 : Magyar műsor. 18.35 :
Lemezek. 18.45 : Praha.
19.40 : Mor. Ostrava. 20.15 :
Bakos énekesnő olasz dalokat
és áriákat ad elő. 20.50 :
Figus—Bystry: Ballada.
Hósi dalok. 21.15 : Kassa.
22.30 : Lemezek.
PRAHA. 13.40 : Lemezek.
17.20 : Kumok: Cselló- és
zongoraverseny. 17.50 : Le-
mezek. 18.10 : Német műsor.
19.40 : Mor. Ostrava. 20.30 :
Régi cseh műdalok. 21.15 :
Kassa. 22.15 : Lemezek.
RADIO-PARIS. 21.45 : Tarka
dalosest. 23.45 : Tanc. 0.15 :
Könnnyűzene.
REGIONAL. 19.30 : Mozior-
gona. 19.50 : Költői est
zenével és dalokkal. 20.15 :
Tanc z. 21 : Magyar hg.
Szimfonikusok Bartók Béla
zongoraművésszel. Liszt:
Rákóczi-induló; Éjjeli kör-
menet; Mephisto-keringő.
Bartók: II. zongoraverseny.
Szerző előadásában. Kodály:
Háry János, szvít. (A cim-
balmon Rác Elek játszik).
22.30 : Tenordalok. 23 : Szal-
lónhármas. 23.30 : H. 23.40—
—1 : Tanc z.
RÓMA. 20.35 : Lombardo:
A szerelmesek háza, operett.
STOCKHOLM. 19.30 : Kabaré.
20.45 : Operarészletek. 22—
23 : Rzkar.
STRASBOURG. 19.15 : Köny-
nyű zene. 21.10 : Lemezek.
21.30 : Paris P. T. T.
STUTTGART. 18 : München.
19.50 : München. 20.10 :
Shakespeare: Vigjáték. —
21.10 : Tarka-est. 22.30 :
Hamburg. 24 : Frankfurt.
WARSAWA. 17.15 : Rzkar.
Orlan énekessele. 21.05 : Hg.
23.05 : Tanclemezek.
WIEN. 12 : Operalemezek.
13 : H. 13.10 : Glazunov-
lemezek. 14 : Mayr basszus
lemezel. 14.30 : H. 16 : Árak.
15.20 : Gyermekdalok. 15.40 :
Sütés-főzés. 16 : H. 16.05 :
Haydn: Gyermekszimfónia.
Mozart: Haffner-szimfónia

Citeraszóló.
19.10 : Po-
Könnýű zene.
1.15 : Kassa.

Szór. z. 20 ;
Az athéni
vigjáték
H. 22.20 ;
24 : Szoprán
kari és zón-
tána : Madri-

20.35 : Szvit.
szki : Godu-
era.
EN. 19.35 :
55 : Hegyek-
lemezek.
: Közzene.
zertorium
4 : Könnýű

SLAVA.
25 : Lemez.
űsor. 18.35 ;
5 : Praha.
ava. 20.15 ;
lasz dalokat
elő. 20.50 ;
Ballada.
15 : Kassa.

Lemezek.
Cselló- és
17.50 : Lem-
tet műsor.
ova. 20.30 ;
ok. 21.15 :
mezek.

45 : Tarka
Tánc. 0.15 ;
: Moziór-
Költői est
tal. 20.15 ;
gyar hgv.
írtek Béla
Liszt :
Éjjeli kör-
to-keringő.
traverseny.
i. Kodály :
(A cim-
k játszik).
23 : Sza-
H. 23.40 —

ombardo :
a, operett.
: Kabaré.
tek. 22—

5 : Köny-
Lemezek.
T.

München.
20.10 :
játék. —
22.30 :
Frankfurt.
: Rzkar.
05 : Hgv.

Lemezek.
Blazunov-
basszus
6 : Árak.
k. 15.40 ;
16.05 :
Zimfónia.
Zimfónia

(lemezek). 16.55 : E. 17.25 :
Szoprán- és zongoraszólo.
Chopin : B-moll szonáta.
Strauss—Korngold : Egy éj
Velencében, keringődal. —
Grothe : Dal és csárdás.
18 : A bécsi csópostáról.
18.30 : Francia lecke. 18.50 :
E. 19 : H. 19.10 : E. 19.30 :
Az üzemek bizalmiférfiáról.
20.10 : Rzkar. Ujj Béla
operettjeiből. Induló ; A ta-
nár úr, nyitány ; Irén, ke-
ringő ; A molnár és gyer-
meke, népopera, előjáték ;
Mira keringő ; Doktor Deutsch-
mann, induló. 20.35 : Di-
vatos dalok és zeneművek
1925—1929-ből. 21.35 : Ver-
laine halotti napján. 22 : H.
22.10 : Bittner Emília alt.
Bittner Gyula dalait énekli,
23.55 : E. 23.05 : H. 23.20 —
1 : Jazz.

JANUÁR 8 SZERDA

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.00 : Warszawa és Stock-
holm. 22.50 : München. 23.00 :
Deutschlandsender. 23.40 :
Regional. 24.00 : Wien. 0.15 :
Droitwich.

BEograd. 18.30 : Népdalok.
20 : Strauss O. : Varázske-
ringő, operett. 23—23.30 :
Vendégloji zene.

BERLIN. 18 : Frankfurt. 20 :
H. 20.15 : Königsberg. 20.45 :
Rzkar. 22 : H. 22.30—24 :
Köln.

BRESLAU. 18 : Hgv. 20.15 :
Königsberg. 20.45 : Leány-
ének. 21.15 : Hangjáték. 22 :
H. 22.30 :—24 : Köln.

BRNO. 16 : Praha. 17.40 :
Német műsor. 18.45 : Praha.
19.25 : Szalónzene. 20 : Pra-
ha. 21 : Dalegylet. 21.50 :
Lemezek. 22 : Praha.

BUCURESTI. 17 : Mugur G.
tánc történeti előadása rádió-
zskaral. 19 : H. 19.15 : Híres
énekesek lemezei. 19.55 :
Üzenetek. 20.55 : Chebap

Nadja zongorázik, Nicolaescu
Alisz énekel. 21.13 : Kis
rzkar. 21.30 : H. 21.45 : Kis
rzkar. 22.45 : Hírek külföldre.
22.55 : H. 23 : A zene folyt.

DEUTSCHLANDSENDER. 18 :
Candela hegedűs játéka.
20.45 : A berlini rendőrség
zskara, indulók. 23.30 : Atter-
berg : Barokk szvit. 23—24 :
Gaden-tánczkar.

DROITWICH. 20.30 : Szór. z.
21 : Bach : g-moll orgona-
ábránd és fuga. VI. Bran-
denburgi verseny. 21 : Kan-
táté. a-moll verseny négy
zongorára és vonósokra. 56.
kantáté. III. szvit. 23.10 :
Szór. z. tenorénekekkel. 0.15 :
Tánc z.

FRANKFURT. 18 : Délutáni
zene. (Bolz szoprán, Trefner
tenor és a rzkar hgye). Utána
a Hauck-zkar szólistáinak
előadása, végül egyveleg.
20.45 : Tarka zenés dalos est.

HAMBURG. 19 : SA-fúvós-
zenekar. 20.15 : Königsberg.
21 : Sinding-émlekest. 22.25 :
Közzene. 23 : Zenekar.

KASSA-KOSICE. 16 : Praha.
16.10 : Russzin műsor. 16.55 :
Pozsony. 17.40 : Hangképek.
18.30 : Brno. 18.45 : Russzin
és magyar h. 19 : Praha.
19.25 : Brno. 20 : Praha.
20.15 : Russzin műsor. 21 :
hangjáték. 21.35 : Praha.
22.15—23 : Pozsony.

KÖLN. 16 : A kölni zene-
művészeti főiskola növen-
dékeinek előadása. Utána
Wolf-dalok. 20.15 : Königs-
berg. 20.45 : Tarka est hege-
dű- és zongoraszóloval. 22.30
—24 : Könnýű és tánc z.

KÖNIGSBERG. 18 : Frank-
furt. 20.15 : E. 20.45 : Hang-
szerötös. 21.15 : Hangjáték.
22 : H. 22.20 : Schumann
Margit csembalózik. 22.35—
24 : Köln.

LEIPZIG. 18 : Szimfonikusok.
20.15 : Königsberg. 20.45 :
Deutschlandsender. 22.30 :
Négykezes. 23 : Rzkar.

LUXEMBURG. 21.35 : Dal-
lemez. 21.45 : Vegyes zene.
22 : Tarka zenés est. 23.35 :
Szalónötös. 24 : Tánclemezek.
MILANO. 19 : H. 20.35 :
Szimfü. 21.50 : Amfibeszt-

rov esellista és Favaretto
zongorás.

MOR. OSTRAVA. 16 : Praha.
17.40 : Lemez. H. 18 : Har-
monika lemezekkel. 18.30 :
Brno. 18.45 : Praha. 19.25 :
Brno. 20 : Praha. 21 : Brno.
21.35 : Praha. 22.15 : Leme-
zek.

MÜNCHEN. 18 : Tarka zenés
délután. 20 : H. 20.15 : Kö-
nigsberg. 20.45 : Vidám est.
22 : H. 22.20 : Közzene.
22.30 : Táncolni tanulunk.
22.50 : Tánc z.

PARIS P. T. T. 21.20 : Raveau
Aliz énekel. 21.30 : E. 22.15 :
Ortambert vonósnyégyes és
Grei énekesnő.

POSTE PARISIEN. 19.50 :
Schubert dallemezek. 20.37 :
Dallemezek. 22.10 : Könnýű
zene. 22.40 : Rövid portrék.
23 : Az El Garron zskara.
23.30—24 : Könnýű lemezek.
POZSONY-BRATISLAVA. 15 :
Rzkar. 16 : Praha. 17.40 :
Magyar műsor. 18.40 : Lemez.
19.25 : Brno. 20 : Praha. 21 :
Kassa. 21.35 : Praha. 22.30 :
Lemezek.

PRAHA. 16.10 : Katonazene.
18.10 : Német műsor. 19.25 :
Brno. 21 : Jelenet. 21.25 :
Lemezek. 21.35 : Kafenda :
G-dur vonósnyégyes. 22.15 :
Lemezek. 22.25 : Strasbourg.
RADIO-PARIS. 21.45 : Szim-
fü. 23.45 : Tánc. 0.15 :
Könnýűzene.

REGIONAL. 19.30 : Szalón-
hetes. 20.15 : Rzkar. 21 :
Hangjáték. 22 : Szalónötös.
22.45 : Szoprán és zongora-
szólo. 23.40 : Tánc z.

RÓMA. 20.35 : Verdi : A vég-
zet hatalma, opera.
STOCKHOLM. 17.45 : Leme-
zek. 20 : Andreason Lotti
hegedül. 22—23 : Tánc z.

STRASBOURG. 19.30 : Haas
Emil híres dalokat énekel.
20.15 : Lemezek. 21.10 : Leme-
zek. 21.30 : Hgv. Gaubert
vezényletével.

STUTTGART. 18 : Frankfurt.
20.15 : Königsberg. 20.45 :
Vidám falusi történet kis
zenekarral. 21 : Zenekar. —
22.30 : Köln. 24 : Pauer
Miksa Beethoven-műveket

ERNYEI FRIGYES

„A RÁDIÓ ÁBÉCÉJE“

című könyvében népszerű és mindenki számára hozzáférhető for-
mában tárgyalja a rádió alapelemeit és a legegyszerűbb rádiókészü-
lék, a kristálydetektoros vevőgép készítését. A kezdő rádiós elmé-
leti és gyakorlati tudásának legemléb építőköveit alkotja ez a
128 oldalas, 80 szövegközötti képpel és ábrával tarkított mű, melyre
a továbbképzésben legelsősorban van nélkülözhetetlen szüksége.
Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány
utca 12. szám.

Ára
bérmentve

60

fillér

az összeg
előzetes be-
k ü l d é s e
m e l l e t t

zongoráz. Utána Bruckner: V. szimfónia.

WARSAWA. 18.10: Karácsi nyi dalok. 21: Chopin művei. 22: Tánca z.

WIEN. 12: Könnnyű zene, közben 13: H. 14: Szigeti József lemezei. 14.30: H. 15: E. 15.20: Gyermektorna. 15.40: A bűvös lámpával a moziig. 16: H. 16.05: Filmlemezek. 16.45: Siczés és lavina. 17: Pallauf: Dalok (Wernigk tenor): Két dal szopránra és zongorára (Rokyta szoprán), Kanetsneider: A-dúr előjáték és fuga: Szvit három tételben (Nikel Anni zongora). 17.55: H. 18.05: E. 18.30: E. 19: H. 19.10: Cattarórol és a Lovesen-akcióról, haditörténeli emlékezés. 19.30: Szimfonikusok Kitchim zongoraművészzel. Beethoven: III. Leonora, nyitány. Chopin: E-moll zongora- és zenekari verseny. Csajkovszkij: V. szimfónia. 21.50: E. 22: H. 22.10: Az osztrák műkoresolyabajnokságokról. 22.15: Szór. zene. Közben 23: H. 24-1: Táncclemezek.

JANUÁR 9

CSÜTÖRTÖK

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.30: Breslau, Berlin és Stuttgart. 23.00: Deutschlandsender. 23.05: Warszawa. 23.35: Regional és Wien. 0.15: Droitwich.

BEOGRAD. 18: Rzkar. 19.50: Szerb est. 22.20—23.30: Népdalok.

BERLIN. 18: Königsberg. 20: H. 20.10: Brennecke: A hegedű ünnepe, különös rádiókaland zenével. 21.20: Rimszki-Korszakov: Scheherzade. 22: H. 22.30: Tánca z.

BRESLAU. 17: Xilofon- és harmonikaszólo. 18: Königsberg. 20: H. 20.15: Nagy rzkar hegedű- és csellószóloval. 22: H. 22.30—24: Tánca z.

BRNO. 16: Praha. 17.20: Lemez. 17.40: Német műsor. 18.30: Lemez. 18.45: Praha. 19.30: Rzkar. 20.45: Mor. Ostrava. 21.25: Kassa. 22: Praha.

BUCURESTI. 17: Kis rzkar. Közben 18: Felolv. 19: H. 19.15: Gadescu Konstancia énekel. 19.35: Műsor olvasás. Lemezek. 19.55: Hgv. ism. 20.15: A filharmonikusok hgye az Athenaumból. A szünetben h. 22.15: Szór. lemezek. 22.45: Hírek németül és franciául. 22.55: H.

DEUTSCHLANDSENDER. 19:

Házi zene (hegedű, cselló, ének). 20.10: A tegernseei parasztszínpad játéka. 20.40: Rzkar. 22.30: Erdmann Ede zongorázik. 23—24: Krüger-táncczkar.

DROITWICH. 19.30: Liszt-művek zongorán. 21: Tarka est. 21.45: Szalónötös szopránnal. Szór. z. 23.20: 0.15—1: Tánca z.

FRANKFURT. 18: Königsberg. 20.10: Hamburg. 21: Till Eulenspiegel egykor és most. 21.40: Hauck-zkar. 24—2: Ecklebe és Beethoven zongorahármasai. Utána hárfá- és zenekari művek.

HAMBURG. 18: Königsberg. 20.10: Rzkar. 22: H. 22.25: Közzene. 23: Brémai városi muzsikuskok, kettős mandolin és gitárnégys.

KASSA-KOSICE. 16: Praha. 17.05: A csehszlovák katona a harcban. 17.40: Magyar műsor. 18: Russzin műsor. 18.45: Russzin és magyar műsor. 19.10: Lemez. 19.30: Pozsony. 20.10: Praha. 20.25: Pozsony. 20.50: Rádió-zkar. 22.15: Pozsony. 22.30: Praha.

KÖLN. 18: Kis rzkar, tenorszoprán- és zongoraszóloval. 19.45: Pillanatfelvétel. 20.10: Schmidt: Szülőföld, mű hegedűre és zongorára. Rüdinger: Bidermeier táncok zongorára. Fassbänder: Miniaturök csellóra és zongorára. Utána Euringer író olvas fel új regényéből. Végül Schumann: a-moll zongoraverseny. IV. szimfónia.

KÖNIGSBERG. 18: Rzkar Börschel zkarával. 21: Ripport egy repülőgépről.

LEIPZIG. 18: Szimfonikusok. 20.10: Vigjáték. 21.30: Luxemburg. 22.40: Berlin.

LUXEMBURG. 21.35: Szalónötös. 22: Művészlemezek. 22.15: Rzkar. 24: Táncclemezek.

MILANO. 19: H. 20.35: Mozart: Figaro házassága, opera.

MOR. OSTRAVA. 15: Rzkar. 16: Praha. 17.30: Kudla V. Kaláb-tánccalokat énekel. 17.55: H. 18.10: Német műsor. 18.45: Praha. 19.10: Lemez. 19.30: Brno. 20.45: Grieg: a-moll cselló- és zongoraszonáta. 21.25: Kassa. 22: Praha.

MÜNCHEN. 18: Szór. z. 19.45: E. 20: H. 20.10: Klose: Isebill, hangjáték zenével és énekkarral. 22: H. 22.20: Bemondás szerint. 23—24: Carossa költő estje bariton dalokkal.

PARIS P. T. T. 20.38: Lemezek. 21.30: Régi francia sikerek estje.

POSTE PARISIEN. 19.25: Gyermekfőlóra, lemezekkel. 20.30: Tánca z. 21.20: Dalok. Lemezek. 21.55: Kálmán: A montmartrei ibolya, ope-

rettiközvetítés a Porte Saint Martin színházból. Schöne Lotte és Villabella közreműködésével.

POZSONY-BRATISLAVA. 16: Praha. 17.05: Kassa. 17.35: Lemez. 17.40: Magyar műsor. 18.35: Lemezek. 18.45: Praha. 19.30: Zkar. 20.25: Argentín dalok. 20.50: Kassa. 22.30: Praha.

PRÁHA. 16.10: Zkar. 17.45: Német műsor. 20.15: Wächter Ed. zongorázik. 20.50: Held zeneszerző műveiből. 21.25: Kassa.

RADIO-PARIS. 21: Vendéj néprajzi est. 21.45: Az állami zenekar hgye. 23.45: Tánca. 0.15: Könnnyűzene.

REGIONAL. 19.30: King-zenekar. 20.30: Tarka est. 21: Hangjáték. 22.15: Katonazene. 23: Hgv. 23.35: Tánca z.

RÓMA. 20.35: Kamarazene. (Serato hegedű és Satta zongoraművész). 21.30: Szimf. 22.15: Tánca.

STOCKHOLM. 18.45: Drwenski Walter orgonázik. 20.15: Attorps: Este 1751-ben Sanssouciiban. 22: Lemezek. **STRASBOURG. 19.30:** Rzkar. 21.10: Vidám est. 22.10: Schumann: Zongoraötös. 23: Kávéházi zene.

STUTTGART. 18: Königsberg. 20.10: Hamburg. 21: Okkultista rádiótréfa. 22.30: Tánca z. 24: Frankfurt.

WARSAWA. 18: Grieg: Szonáta. Melárti: Velencei est. Jensen: Barkarola. Sinding: Tavasz szongás. 20: Könnnyű z. 21.35: Lengyel műdalok. 22: Rzkar. 23.05: Tánca z.

WIEN. 12: Könnnyű zene. Közben 13: H. 14: Respighi-lemezek. 14.30: H. 15: Arak. 15.20: Mese. 15.40: E. 16: H. 16.05: Hangszerszólók, lemezek. 17: Bécs a háborús járványok ellen. 17.20: A bécsi farsang. 17.30: Elsing Márta alt svéd, norvég, ír, angol, spanyol, cselló, magyar és német népdalokat énekel. Ballon Hedda Schubert: Moments musicaux-ját zongorázza. 18: Művészeti h. 18.05: E. 18.15: E. 18.35: E. 18.40: Művészeti történeli egyeség. 18.50: A tudomány hírei. 19: H. 19.10: Rzkar Frotzler zongoraművészzel. Wess: Max és Mörice nyitány. Graener: Sanssouci fuvolái. Blume: Kis házi zene vonósokra. — Hellmesberger: Ördög-tánca. Medtner: Három medve. Liszt: Mephisto, keringő.

Strauss János: Pázmánballet. Gliere: Orosz matróztánca. 20.25: Tréfas műsor. 20.40: Az örök génusz. 21.40: Az osztrák műkoresolyázó bajnokságok. 22: H. 22.25: Híres énekesnők és tenoristák lemezei.

JANUÁR 10

PÉNTEK

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

20.10: Hamburg. 21.00: Deutschlandsender. 22.40: Warszawa. 23.45: Wien és Regional. 0.15: Droitwich.

OPERA

19.30: Bucuresti. 21.30: Warszawa.

BEOGRAD. 20: Testőrzkar. Szenási Károly hegedűművészsel.

BERLIN. 18: Lípese. 20: H. 20.10: Lípese. 22: H. 22.30—24: Stuttgart.

BRESLAU. 18: Lípese. 20: H. 20.10: Frankfurt. 21: Rádióköltemény Bials zenéjével. 22: H. 22.30—24: Stuttgart.

BRNO. 16: Praha. 17.40: Német műsor. 18.30: Lemez. 20—23: Praha.

BUCURESTI. 17: Motzoi-zenekar. Közben 18: Feloly. 19: H. 19.15: Lemezek. 19.30: Opera az Operaházból. A szünetben sport. 22.45: H. németül és franciául. 22.55: H. 23: Rzkar. 24—1: Lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER. 18: Braun Emmi Brahms Händel-változatait játssza. 19.55: Frontkatonák felhívása. 20.10: Hangjáték Roters zenéjével. 21: Gaden-tánczkar. 22.30: Hegedű- és zongoraszólo.

DROITWICH. 19.30: Liszt-művek zongorán. 21.15: Vade: Jenny Meade, hangjáték. 23.20: Könnyű z. tréfákkal. 0.15—1: Tánc z.

FRANKFURT. 16: Händel: Kamarazene hangszerekre és énekekre. 20.10: Hauck-zkar Slezák Margit szopránnal és Kullmann zongoraművészsel. 20.45: Tügel: A hűség, radioballada Steinkopf zenéjével. 21.30: Brahms: A-dur hegedűszonáta. 22.45—2: Stuttgart.

HAMBURG. 18: Lípese. 20.10 Tánc z. 22.25: Közzene. 23—24: Szimfonikusok.

KASSA-KOSICE. 16: Praha. 17.20: Praha. 17.40: Magyar műsor. Czeisler: Bűnözők

kiadatása. Utána Stamberger orvosnő előadása. 18.45: Russzín és magyar h. 19.10: Könnyű z. 19.45: Pozsony. 22: Praha. 22.20—23: Pozsony.

KÖLN. 16: Zongora. 19.45: Pillanatfelvétel. 21: Kamarazótós és zongorakettős, szór. z. 22.30—24: Könnyű- és tánc z.

KÖNIGSBERG. 16.10: Rzkar, rádióénekkar, szoprán és fuvolaszólo. 21.30: Winkler Rudolf zongorázik. 22.35—24: Kis rzkar éneknégyessel, harmonikával és lantdalokkal. Tréfás dalok.

LEIPZIG. 18: Szimfonikusok. 20.10: Operett- és filmrészletek. 22: H. 22.30: Schumann: Szonáta és Toccata zongorán. 23: Tánc z.

LUXEMBURG. 21.10: Könnyű zene. 23.10: Szalónótós. 23.35: Beethoven zongora- és csellóverseny. 24: Tánclemezek.

MILANO. 21: Szimf. hg. MOR. OSTRAVA. 16: Praha. 17.20: Praha. 18.10: Német műsor. 18.45: Praha. 19.10: Kassa. 20: Praha.

MÜNCHEN. 18: Lípese. 20: H. 20.10: Kabaré. 21: Vonnésnégyes. 22: H. 22.15: E. 22.30: Bemondás szerint. 23—24: Mors: Hegedű- és zenekari verseny.

PARIS P. T. T. 20.38: Párisi szimfonikusok. 21.30: Dráma.

POSTE PARISIEN. 19.50: Schumann, Fauré- és Greesaninov-dalok. 20.36: A Redoute negyedórja. 20.51: Lecuona-zkar. 21.35: Reklámzene. 22.55: Moziflóra. 23.30—24: Könnyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA. 16: Praha. 17.40: Magyar műsor. 18.40: Lemez. 20.10: Fuchs L. orosz műveket zongorázik. 21: A szlovák filharmonikusok hgve. 22.45: Lemezek.

PRAHA. 16.10: Szalónzene. 17.20: Beethoven: Esz-dur vonós- és kúrthatos. 18.10: Német műsor. 19.10: Kassa. 20: Goethe: Egmont, szomorújáték Beethoven zenéjével. 22.20: Lemezek.

RADIO-PARIS. 21: Girard énekesnő és Kahn hárfaművész. 21.30: H. 21.45: Operett. 23.45: Szimf. hg.

REGIONAL. 19.30: Balalajka. 20.15: Szalónótós. 21: Rowley- és Mendelssohn-dalok. 21.30: Tarka zenés est. 22.30: Szalónhármas. 23:

Händel: X. orgonaverseny; Sámson, nyitány. 23.45—1: Tánc z.

RÓMA. 22.15: Az olasz női énekegyüttes.

STOCKHOLM. 19.30: Rzkar. 21.30: Lemezek. 22—23: Szór. zene.

STRASBOURG. 18.15: Szaxofónszólo lemezek. 19.45: Scarlatti-sonáták csemlőlemezek. 20.15: Weber A bűvös vadász, nyitány. Brahms: V. magyar tánc. 21.10: Lemezek. 21.30: Paris P. T. T. 23.45: Radio Paris.

STUTTGART. 18: Lípese. — 19.30: Közének. 20.10: Lípese. 22.30: Szór. zene. 24: Éjjeli hangverseny.

WARSAWA. 18: Bach és Locatelli cselló és zongoraszonátái. 20.05: Könnyű lemezek. 21: Münzer Lipót zongorázik. 21.30: Pergolesi: Az urhatnám szolgáló, opera. 22.20: Toch: Szimfónia tizennégy hangszere és szopránra. Szoprán: Fehér Patkay Mária. 22.40: Tánc z.

WIEN. 12: Könnyű zene. Közben 13: H. 14: Casals-lemezek. 14.30: H. 15.10: Zeneélet a reneszánsz korában. 15.40: Händel Mazetti irónőről. 16: H. 16.05: Lehár-lemezek. 17: Műhelyi munka gyermekeknek. — 17.30: Hauck szoprán Haydn, Mozart, Schubert, Brahms és Marx dalait énekl. Zopf zongoraművész. Brahms: Esz-dur rapszódiját és h-moll intermezzóját, Chopin: Cisz-moll scherzóját játssza. 18: Testnevelési hetiszemle. 18.10: Utazási h. 18.25: Történet mindenkinék. — 18.50: Üzenetek. 19: H. 19.10: E. 19.30: Operett-szlágerek különböző korokból a rádiózenekar, Forini szoprán, Gerhold szoprán, Arnold buffotenor és a rzkar előadásában. Strauss János: Denevér, nyitány. Asszonyháború, keringő. Kálmán: Kettős. Millöcker: Gasparone, keringő. Ziehrer: A svihákok, induló. Reinhardt: Az édes kislány, dal. Ziehrer: Az idegenvezető, bécsi dal. Lehár: Nechledik, induló. Eysler: Straubinger, csók-dal. Lehár: Vilja, dal. Vigözvegy, keringő. Eysler: Schützenlied, dal. Strauss O.: Varázskeringő, dal és gavott. Ascher: Buda gyón-

MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AHÁNY NYELVET TUD

Tolnai francia nyelvtana

abszolút modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmas ad azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva a különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ára az összeg előzetes beküldése ellenében bérmentes küldéssel 70 fillér. — Utánvételt nem szállítjuk. Megrendelhető: a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

gye, dal. Eysler: A néveto férj, bordal. Kálmán: Cigányprimás, kettős. Fall: Sztambul rózsája, kettős. Lehár: Frasquita, dal. Kálmán: Marica, nyitány; Bécsi dal; Szép város Kolozsvár, kettős. Granichstaedten: Orlov, dal. Lehár: Paganini, keringő, bevezető és hegedűszólo, dal. Kálmán: A cirksuzhercegnő, kettős. Lehár: A mosoly országa, Vágyom egy nő után. Ábrahám: Viktória, kettős. Benatzky: Fehér ló, induló. 21.20: Brahms: D-moll zongoraszólo és zenekari verseny. Rubinstein Artúr a szimfonikusokkal. 22: H. 22.10: Vladigeroz zongoraművész a szimfonikusokkal. Vladigeroz: Álomjáték, szvit; Bolgár szvit. 23: E. 23.10: H. 23.45—1: Táncelemezek.

JANUÁR 11 SZOMBAT

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

20.15: Bucuresti. 22.00: Stockholm. 22.30: Praha és Strasbourg. 23.00: Deutschlandsender, Frankfurt. 23.05: Warszawa. 23.15: Wien. 23.40: Regional. 24.00: Königsberg.

OPERETT

19.50: Pozsony-Bratislava. 20.10: Frankfurt.

BEOGRAD. 19.50: Tarka-est. 22: H. 22.20: Népdalok. 22.50—23: Táncelemezek.

BERLIN. 19: zkar. 20: H. 20.10: Köln. 22: H. 22.30—1: Tarka zenés est.

BRESLAU. 19: Tarka est. 20: H. 20.10: Vidám est Sprung szopránnal és Rothensee baritonnal. 22: H. 22.30—24: Lipese.

BRNO. 16.05: Mor. Ostrava. 16.50: Praha. 17.40: Német műsor. 18.45: Praha. 19.15: Cseh népdalok. 19.35: Praha. 19.50: Pozsony. 22: Praha.

BUCURESTI. 17: Katona z. Közben 18: Felolv. 19: H. 19.15: Gutziannu Emilia és Nanescu Tana énekkettőse. 19.55: Felolv. 20.15: Jazz. 21.30: H. 21.45: Benucci esellőművész játéka. 22.15: Vendégloői zene. 22.45: H. külföldre. 22.55: H. 23—24: Vendégloői zene.

DEUTSCHLANDSENDER. 19: A Hitler Adolf Leibstandarte zka. 19.45: Mit szóltok hozzá. 20.10: Frankfurt.

22.30: Rosemann Kurt eselőlözük. 23—0.55: Gade-tánczkar.

DROTTWICH. 20.45: Nin- és Albeniz-művek zongorán. 21: Hgy. 23.05: Szalónótós alt-énekkel. 24—1: Vidám est zenével.

FRANKFURT. 19: Katonazene Kasselből. Indulók és keringők. 20.10: Millocker: A szegény Jonathan, operett. 22.15: Részletek a télisegély nagy katonai zkar hangversenyéből. 23: Gaden-tánczkar. 24—2: Éjjeli hgy.

HAMBURG. 19: SA-sétaver-seny. 20.10: Köln. 22.25: Közzene. 23: Deutschlandsender.

KASSA-KOSTICE. 16.05: Mor. Ostrava. 16.50: Gyermekszimű. 17.25: E. 18: Ruszsziműsor. Averszenko, jelenet. Orosz népdalok lemezek. Külföldi negyedóra. 18.30: Brno. 19: Praha. 19.15: Brno. 19.35: Fegyvelem és bírálat. 20: Praha. 22.15: Pozsony. 22.30—23.30: Praha.

KÖLN. 18: Kötschau: e-moll szonata fuvólára és zongorára. Kunze: Mark Twain adomák, felolv. Alhoff: Négy szerelmi dal. Michael: Egy nyolcadikos-csíny, felolv. Pflitzner: e-moll hegedű és zongoraszonata. 19.45: Pjllanattfelvétel. 20.15: E. 22.30—24: Lipese.

KÖNIGSBERG. 18.40: Katonazene. Indulók. 20.10: Tarka dalos, zenés est tréfákkal. 24: Gaden tánczkar. LEIPZIG. 18.45: Vidám dolgok szóban és dalban. 20.10: Hangos rádióképeskönyv. — 22.30: Vidám zenés est.

LUXEMBURG. 21.05: Luxemburgi óra. 21.35: Szalónótós. 22: Operalemezek. — 22.25: Grundeis Siegfried zongorázik. 23: Modern zene. 24: Táncelemezek.

MILANO. 19: H. 21.30: Szimű. 22: Tanc z. MOR. OSTRAVA. 16.05: Rádiózkar. 16.50: Praha. 17.25: Lemezek. 17.50: Lemez. 18: Népdalok. 19.15: Brno. 19.35: Praha. 19.50: Pozsony. 22: Praha.

MÜNCHEN. 19: Versek és dalok. 20: H. 20.10: Tarka est. 21.10: Boroszló. 22: H. 22.20: Bemondás szerint. 22.30: Szór. z.

Felhőkareoló a levegőben nem áll meg. Mindenhez szilárd alap kell, az élet-hoz is. Ez az alap a tudás, melyet Tolnai Világlexikona olvasásával megszerezhet.

PARIS P. T. T. 20.30: Zeneszerzők kiadatlan műveikből adnak elő. 21.30: Kabaré. 23.45: Tanc.

POSTE PARISIEN. 20.41: Könnyű lemezek. 20.56: Dalok. 21.35: Lehár: Le chansson du bonheur, operett-részletek lemezek. 22.10: Tanc z. Közben kétzongorás játék. 23.30—0.30: Könnyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA. 15: Praha. 16.50: Kassa. 17.25: Lemez. 17.40: Magyar műsor. 18.40: Lemez. 19.50: Strauss János: A cigánybáró, operett. 22: Praha. PRAHA. 16.05: Mor. Ostrava. 17.25: Lemezek. 17.55: Német műsor. 19.15: Brno. 19.50—22: Pozsony. 22.15: Lemezek. 22.30: Bárzene.

RADIO-PARIS. 21: Ének-és clavecinzólo. 21.45: Saint Saens: Opera. 23.45: Tanc. 0.15: Könnyűzene.

REGIONAL. 19.30: Szalónzene. 20: Szór. zene. 22.30: Rzkar. 23.40: Táncelemezek. 24—1: Vidám hétvege.

RÓMA. 20.35: Mascagni: Nero, opera.

STOCKHÖLM. 19.30: Közzene. 20: Oslo. 20.45: Kabaré. 22: Tanc z.

STRASBOURG. 20: Chopin-zene. 21.15: Népszerű hgy. 23.30: Tanc z.

STUTTGART. 18.30: Zenekar. 20.10: A rádió tarka-estje. 21.15: Hangjáték zenével. 22.30: Lipese. 24: Frankfurt.

WARSAWA. 16.15: Citeraszólo. 17.15: Lemezek. 22: Bécs. 23.05: Tanc z.

WIEN. 12: Operalemezek. 13: H. 13.15: Dvorszák: Újvilág, szimfonia. 14: Galli-Curci-lemezek. 14.30: H. 15: Árak. 15.15: A bécsi férfi daleylet hgye. 15.50: Olasz lecke. 16.15: H. 16.20: Vidám felolv. 16.50: Kívánság-lemezek. 18.15: E. 18.30: Népdalokat tanulunk. 19: H. 19.10: E. 19.30: Tautenhayn-négyes. Chopin: Etüdök és előjátékok. Beethoven: Meniet. Id. Strauss János: Katinka polka. Tautenhayn: Eletművészek, keringő. Gillet: Távolságtól. Strauss József: Bécsi élet. Straus O.: Régi bécsi tanc. Sioli: Bécsi daleyveleg. — 20.10: Klasszikus és modern muzsika Hruby Viktor egyvelege. Előadja Gerhardt Mária szoprán, Ernst Walter tenor, a Schubert-szövetség vidám éneknégyese, a Vogelhut-jazz, egy vegyeskar és a zkar. 21.40: Filmekről. 22: H. 22.10: Werder Pál bariton dal- és ariastje. Liszt-dalok. 22.20: Karin szoprán lengyel dalokat és operáriákat ad elő. 23: H. 23.15—1: Jazz.

Zene-
eikből
abará.
20.41 :
: Da-
chan-
trész-
22.10 :
gorás
Köny-
15 :
7.25 :
mű-
9.50 :
gány-
na.
rava.
: Né-
Brno.
2.15 :
ne.
Ének-
Saint
Tánc.
alón-
2.30 :
ezek.
agni :
zzene
22 :
opin-
lgyv.
Zene-
arka-
ze-
24 :
itera-
22 :
ezek.
csák :
Galli-
15 :
férfi
Olasz
: Vi-
nság-
3.30 :
19 :
iten-
150-
tho-
rauss
Tau-
ke-
áltól.
élet.
tánc.
g. —
mo-
iktor
ardt
alter
etség
ogel-
r és
król.
Pál
estje.
arin
t és
: H.

Gaál Franciska legújabb filmje, a „Kati“ még
ebben a hónapban a pesti közönség elé kerül
(Foto Universal)

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

Beszélgetés az első magyar moziigazgatónővel

Évek óta ült a Metro filmszínház pénztár-fülkéjében egy csinos, szimpatikus hölgy: Stenger Andorné. Mindenkit mosolyogva fogadott, minden jegyhez mellékelte egy udvarias mondatot és ami nagyon fontos: minden embert ismert Budapesten.

Stenger Andorné, most kilépett a pénztár-fülkéből és elfoglalta a Metro filmpalota igazgatói irodáját.

Dr Nagy Sándornak, a Hunnia filmgyár új másodigazgatójának, a Metro filmpalota volt vezetőjének irodáját foglalta el Stenger Andorné, aki két hét óta önállóan vezeti az óriási filmüzemet.

Alább közöljük az első magyar női film-direktor első nyilatkozatát:

— Én nem mint igazgató akarok érdeme-

ket szerezni ebben a filmszínházban, hanem, mint háziasszony. Azt akarom, hogy aki ide eljön, az otthon érezze magát és olyan viszonyt szeretnék teremteni magam és a közönség között, hogy ne csak panasszal, hanem a jóvágyommal is bekopogjanak hozzám az irodámba. Háziasszonya szeretnék lenni azoknak, akik idejönnek, olyan háziasszonya, akinek nincs más gondja, mint vendégei hangulatával törődni. Egyébként 16 éves korom óta dolgozom a filmszakmában, sokat láttam, sokat tanultam és remélem, hogy szándékaim meg is valósíthatom.

Olyan kedvesen mosolyog, amikor ezt mondja, hogy bennünk is megerősödik az az érzés, hogy ennek a nőnek sikere lesz.

Szívből kívánjuk.

Stenger Andorné, az első női filmszínház igazgatója, a Metro filmpalota új igazgatónője (Magyar foto Stúdió)

Dr Nagy Sándor, a Metro filmpalota volt igazgatója, akit a belügyminiszter a Hunnia filmgyár igazgatójává nevezett ki

Ráday Imre és Szőrényi Éva
a „Barátságos arcot” című
Karinthy—Mihály István
film szerelmes párja
(Fotó Keleti film)

RGY
vel

hanem,
aki ide
yan vi-
s a kö-
zal, ha-
ak hoz-
zeretnek
háziász-
nt ven-
ént 16
kmában,
emélem,

or ezt
t az az
sz.

a volt
Junia
ki

BAB

AMI A HIRADÓKBÓL

Az amerikai filmgyárak sajtóirodái tömegével kapják naponként az olyan leveleket, amelyekben a lelkesebb mozirajongók egy-egy filmsztár karrierútjáról, magánéletéről, családi körülményeiről, szóval legmagánabb ügyeiről érdeklődnek. A leveleket mindig pontosan megválaszolták és félretették. Ebben az esztendőben nagytakarítást rendeztek az egyik filmgyár irodájában és milliószámra dobtak ki az évek folyamán felhalmozódó ilyen érdeklődő leveleket. Az egyik titkár a rengeteg levelet látva, érdekes ötletet vetett fel. Ha a közönség nem sajnálja a fáradságot, hogy levélben érdeklődjön kedvenc sztárja életéről, akkor valószínűleg nem sajnálná a fáradságot sem, hogy elmenjen egy olyan filmhez, amelyben kedvenc sztárja élettörténetét látja megélelnedni. A filmgyár elfogadta a titkár ötletét és elhatározták, hogy 1936-ban Marlene Dietrich, Greta Garbo és Clark Gable élettörténetéből csinálnak filmet, természetesen maguknak a hősöknek főszereplésével. Mindhárom színész élete elég változatos ahhoz, hogy abból egy érdekes filmet csinálhassanak.

Lionel Martini newyorki házasságközvetítő a hangosfilm előnyeit használja fel üzlete fellendítésére. Lionel Martini egy kis házi stúdiót rendezett be, ahol hangosfilmet készít ügyfeleiről. Ezzel eléri azt, hogy a nősülni vágyó ifjúknak nem kell személyesen megjelennie a lányosháznál. Elég, ha levetítik a filmet, amelyben megjelenik a férjjelölt, elmondja társadalmi és vagyoni viszonyait, bevallja, milyen élettársat keres, szóval olyan dolgokat mond el, szabadon és tartózkodás nélkül, amelyeket személyes találkozásnál nehéz volna elmondani. A film levetítése után aztán a nő dönthet, hogy jelentkezhet-e nála a fiatalember vagy sem. Lionel Martini természetesen női ügyfeleiről is készít ilyen felvételeket, amelyek során

a hölgy bemutatja kelenyégjét, megjelenik fürdőtrikóban, estélyi ruhában stb.

Az új módszer kitűnően bevált és mióta Lionel Martini hangosfilmmel nősít, azóta irodája forgalma is megsokszorozódott.

Uj módszerrel serkentik fokozott munkára az oroszok az aratókat. Hatezer vándorló filmkaraván járja be az aratás megkezdésekor az országot. Egy-egy karaván valóságos kis filmgyár, az összes technikai készülékekkel és szakemberekkel. A karaván egy napot tölt egy faluban. A filmrendező a délelőtti órákban megnézi a munkálatokat, megfigyeli, ki dolgozik szorgalmasabban, ki lassabban és azután a munkálatokról és munkásokról jellemző felvételeket készít. Rend szerint trükkfilmrajzoló is van a karaván személyzetében. Ez gyorsan elkészíti a helyi aktualitásnak megfelelő gúnyos, humoros trükkfilmet. Estére el is készülnek a filmek, úgyhogy a munkából hazatérő aratók előtt ünnepélyesen levetítik őket. A szorgalmas, ügyes munkások szép szerepet kapnak a filmben, az ügyetlenek vagy lusták viszont megfelelően humoros beállításban szerepelnek, úgyhogy mindenki nevet rajtuk. A módszernek nagy sikere van.

Az angol „London and North Eastern Railway” (L. N. E. R.) vonalán ez év nyarán olyan kocsit csatoltak a gyorsvonatokhoz, amelyben a legmodernebbül berendezett filmszínházi helyiség áll az utasok rendelkezésére. A vetítőkamara a legmodernebb kivitelben készült, valóban látványosság. A vetítővászon 1.83×1.52 nagyságú. A nézőtérren negyvennégy kényelmes bársonyszék áll az utas-nézők rendelkezésére. Hátral az ülőhelyek mögött légtisztítókészüléket és tűzbiztonsági berendezést állítottak föl. A műsoron jobbra rövid és színes filmek szerepelnek, hosszabb lélegzetű filmekkel nem akarják az utasokat

KIMARADT

untatni, hiszen az egészet az utasok szóra-
koztatására vezették be. Június óta majd-
nem 16.000 utas nézte végig az előadásokat,
amelyek száma november 18-án elérte az
ezrediket. Egyelőre csak egy mozi-kocsit
állítottak be, a vasúttársaság azonban meg-
állapította, hogy a mozgó-filmszínház lé-
nyegesen hozzájárult ennek a vonalnak az
élenküléséhez és ezért elhatározta, hogy leg-
közelebb még egy hasonló kocsit állít be
és kapcsol be a menetrendszerűen közlekedő
vonatokhoz.

John Herinsohn amerikai állampolgár,
szokatlan és érdekes végrendeletet hagyott
hátra, mely úgy a jogász-, mint a technikus-
körököt rendkívül meglepte; ugyanis ezt az
újszerű végrendeletet hangosfilmre rögzítet-
ték le. Minthogy az amerikai törvények
módot nyújtanak arra, hogy a végrende-
lező ilyen különös formában is lerögzítheti
végakarátát, John Herinsohn a közelmult-
ban megjelent az egyik sanfranciscoi studió-
ban két tanu és a közjegyző kíséretében
s az egész hivatalos aktust filmre vették.
A végrendelező saját szavaival diktálta be
végakarátát s ennek hitelességét igazoló
jegyzőkönyv aláírásának aktusa is látható
a filmen. A kész filmet fémdobozba zárták,
lepecsételték s azt a közjegyző ugyanúgy
megőrzi, mint a papírosra írott végrendeletet.

Charles Delac, a francia filmkamara elnöke,
néhány figyelemre érdemes számadattal
világítja meg a világ mai filmgazdaságát:

1895-ben rendezte Párizsban Lumière az
első filmelőadást, amelynek összevétele
mindössze harmincöt frank volt. Ez a szerény
bevétel 40 év múlva a világ 622.000 mozgó-
színházában napi 125 millió frankra emel-
kedett. A látogatók száma heti 200 millió
lélek.

Évenként körülbelül 600 millió méter

filmszalagot fogyaszt a világ filmgyártása.
Az összes létező filmszínházakban 50 mil-
liárd frankot investáltak tulajdonosaik és
az azokban működő alkalmazottak száma
meghaladja az 500.000-et.

Az angolok mintájára Amerikában is meg-
szavaztatták a mozilátogatókat, amelyen a
kedvencek megállapításánál igen érdekes és
figyelemreméltó eredmények kerültek nyil-
vánosságra.

A legtöbb szavazatot Shirley Temple
kapta (1. számú kedvenc), utána közvet-
lenül Clark Gable következik, majd a nem-
rég elhunyt Willy Rogers, a továbbiakban
Joan Crawford, Claudette Colbert, Norma
Shearer, Ginger Rogers, Fred Astaire, Janet
Gaynor, Greta Garbo (a tizedik helyen!),
Wallace Beery, William Powell, Warner
Baxter, Mae West, Bing Crosby, Charles
Laughton, Myrna Loy, Frederic March,
Grace Moore, Eddie Cantor illeszkednek a
kedvencek sorrendjébe.

Ebből is látható, hogy az ízlések meg-
változtak Amerikában. Greta Garbo jó
erősen a középre került, már nem bír
azzal a szuggesztív hatással, amellyel esz-
tendőkön át a vászon királynőjeként ün-
nepelték.

A mozilátogatók sokszor háborzongató
csodálkozással bámulják, hogy a filmmű-
vészek milyen halálmegvető bátorsággal
törnek be pusztá ökölrel üvegablakokat és
egyáltalán nem félnek attól, hogy az üveg-
cserepek megsebesítik őket. Eláruljuk a
titkot: a filmüveg nem üvegből, hanem
cukorból készül. A vékony cukortáblák
teljesen átlátszóak, könnyen törhetők, szí-
lánkjai pedig nem okoznak sebesülést. Mind-
ezeken felüli előnye a valóságos üveggel
szemben, hogy nem okoz tükröződést és
így nem rontja a kép összhatását.

ADOLPH WOHLBRÜCK, Dorothea Wieck és Theodor Loos játsszák a „Prágai diák” című film három főszerepét. Egy különös szerelem története ez a film, egy szerelemé, amelyben az ifjúság romantikus lendülete harcol a lehiggadt és tapasztalt férfikor-főlénye ellen. A küzdelem középpontjában Julia, a gyönyörű énekesnő áll, akit tétován és ingadozva hol az ifjúság forrósága, hol a férfikor gyönyörű nyugalma esábit. Három kitűnő művész találkozása ez a film, amelyet Arthur Robinson, a nemrég elhunyt kiváló filmrendező készített.

(Kovács és Társa film.)

ELEANOR POWELL, a Metro új énekes, táncos primadonnája, „Broadway Melodie 1936” című nagy filmjének legnehezebb táncát mutatja be. Eleanor Powell, Amerika új filmesillaga már ezzel az első nagy filmjével is olyan sikert aratott, hogy nevét bejegyezték a newyorki filmmúzeumban elhelyezett sztárkönyvbe, amelybe csak azoknak a színészeknek nevei kerülhetnek, akiknek az év folyamán filmjük egyöntetűen elsőrendű kritikát kaptak. Eleanor Powell „Broadway Melodie 1936” című nagy zenés vígjátékát Budapesten a Metro filmpalota fogja bemutatni.

Prágai
szere-
lt férfi-
ll, akit
ngalma
nson, a
film.)

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body... where—for a... in hour, perhaps... or three... with... Well, what... Everybody jump... it was... tried... In... call out, "Griff... and... man in the room... with a package in hand. Griff... over the assortment... I wanted. Then there... to have Griff... matches. "Your cigarette,"... ship... him as if he had been... "Boss" and once I... and Eugenie B...

„Tanulj meg szeretni” lesz a címe a Hermes filmvállalat új filmjének, amelynek szüzséjét Szepes Béla, az ismert magyar sibajnok írta. Az új magyar film rendezője Balogh Béla lesz. A film külső felvételei Ausztriában, műtermi felvételei pedig a Hunnia filmgyárban készülnek.

Lon Chaneynek, a némafilmek nagy grand-

Jack Benny a Broadway hangja, Eleonor Powell, a holnap sztárja, Robert Taylor, a legelegánsabb amorozó, June Knight a leghódítóbb dáma, a „Broadway melodie 1936” című filmben (Foto Metro)

„Ahogy tetszik” — a „Tévedések vigjátéka” és végül a „12 éjszaka”.

Már eddig is sok olyan hangosfilmet láttunk, amelyek a néma kor-szaknak is nagy sikerei voltak. Az amerikai filmgyárak az újesztendőben huszonnyolc nagyszerű némafilm hangos változatának elkészítését határozták el.

Uj olasz filmgyártó vállalat alakult Rómában. Neve: Colombo Film R. T. A vállalat alapítója és ügyvezető igazgatója Carmine Gallone, a Budapesten is jól ismert filmrendező. Az új vállalat első filmje Pirandello „Nina ne tessed magad butának” című vigjátékából készül.

guignol színészének jia apja nyomdokaiba lépett. Amerikában most mutatták be nagy sikerrel az ijabb Chaneynek „16 Fanloms deep” című filmjét.

A Szentivánéji álom nagy nemzetközi sikerén felbuzdulva a Warner filmgyár elhatározta, hogy 1936-ban még további négy Shakespeare-filmet készít. Ezek: „A windsori vig nők” — az

fil
let
gy
m

ke
és
m
fil
vé
gy
fil
Er
ke
Gy
Z.
m
ját

szé
nés
szel
La
Lás
ege
fil
pét

F
év
ban
Eze
billa
kés

A
nek
híre
kése
mon
gyó
—
kén
jelen
ziba
mut

Lilla
ven
rózsá
rel:
Willy
Esmo

DE

ik" — a
vígjátéka"
éjszaka".

sok olyan
láttunk,
éma kor-
gy sikerei
rikai film-
jesztendő-
ole nagy-
m hangos
elkészít-
ák el.

filmgyártó
lt Rómá-
Colombo
A vállalat
ügyvezető
mine Gal-
sten is jól
dező. Az
ő filmje
na ne tel-
ának" cí-
l készül.

or, a leg-
ú filmben
foto Metro)

Theo Lingen, az ismert filmkomikus rendező lett. Az „Europa” filmgyárnál fog rövid filmeket rendezni.

Január első napjaiban kezdik meg Szenes Béla és Békeffy István „Okos mama” című vígjátéka filmváltozatának felvételeit a Hunnia filmgyárban. Az új magyar film főszerepeit Kosáry Emmy, Törzs Jenő, Békeffy László, Dénes György, Pethes Sándor, Z. Molnár László, Salamon Béla és Szász Ila játsszák.

Laura La Plante, a szép amerikai filmsztársnő már régen nem szerepelt filmben. Laura La Plante most Fodor László a „Templom egere” című vígjátéka filmváltozatának főszerepét fogja eljátszani.

Franciaországban az év első kilenc hónapjában 92 filmet gyártottak. Ezek közül a legtöbb a billancourt-i műteremben készült.

A népszerű Huru, akinek világszerte halálhírére kellett, majd később már csak azt mondták, hogy elme-gyógyintézetbe került, — élő és teljes cáfolatként a napokban megjelent egyik berlini moziban futó filmje bemutatóján.

Lillian Harvey három nyelven játssza el a „Fekete rózsák” főszerepét. Partnerrel: Jean Collaud a francia, Willy Fritsch, a német és Esmond Knight az angol verzio férfi hőse!

(Foto Ufa)

DÉCIBÁB

HAT SZTÁR HA

Hat kitűnő Ufa-sztár fényképét látják itt olvasóink. Hat gyönyörű színész, az Ufa óriási színészseregének élvonalát, akiknek neve túl jutott már a kontinensen. Hat filmszínész, akiknek képességeik világviszonylatban jelentősek. Ez a hat filmsztár ebben a pillanatban hat játékstílust képvisel a drámatól az operetten át egész a burleszkig.

Ez a hat színész: Ellen Frank, Lil Dagover, Carola Höhn, Angela Salloker, Lillian Harvey és Anny Ondra játsszák a főszerepeket annak a hat filmnek, amelyekről mint a szezon hat legjobb német filmjéről emlékezett meg a berlini filmsajtó.

Ez a hat film nemsokára hozzánk is elkerül, illőnek tartottuk hát, hogy főszereplőit bemutassuk olvasóinknak.

F
hof
L
drá
Diel
C
fősz
A
eim
L
együ
szer
A
lesz
a „
Ez
pesti
szính

SZTÁR HAT FILMJE

Ellen Frank a „Das Mädchen vom Moorhof“ című film főszerepét játssza.

Lil Dagover a „Felsőbb parancs“ című dráma főszereplője. Partnerrel Carl Ludwig Diehl, Brigitte Horney és Hansie Knoteck.

Carola Höhn a „Liebeslied“ című film főszerepében látjuk legközelebb viszont.

Angela Sallóker a „Das Mädchen Johanna“ című történelmi dráma címszereplője.

Lillian Harvey, Willy Fritsch-el játssza együtt a „Fekete rózsák“ című film főszerepét.

Anny Ondra fiút és leányt játszik a burleszk határain mozgó nagyszerű vígjátékában, a „Kis gróf“-ban.

Ez a hat Ufa-film még ebben a szezonban a pesti publikum elé kerül az Uránia filmszínházban

A TÉMADZSUNGEL ISMERETLEN KUTATÓI

Bizony nem könnyű dolog egy jó film-történetet találni. Különösen ritka a jó téma Amerikában, a gyártott filmek számára viszonyítva. A hollywoodi filmbábel a legnagyobb szűzséfogyasztó, de állandó a panasz, hogy nincs elég. Persze az megint más kérdés, hogy az amerikai filmgyárakat elárasztják filmtémákkal a világ minden tájáról. Csakhogy ezek a szűzsék, illetáns szerzőik legnagyobb bánatára, a papírkosárba kerülnek, mert használhatatlanok. Ezzel szemben áll azonban a tény, hogy a hollywoodi üzemek nem állhatnak meg, szükség van témákra, használható, épkézláb szűzsékre. A filmüzem nagy Moloch-ja enni kér s hogy nagy étvágyát (tekintve az évente gyártott sokszáz filmet) kielégítsék használható szűzsékekkel, minden eszközt megragadnak, hogy ilyeneket kellő mennyiségben beszerezzenek.

Igy történik azután, hogy a nagy film-társaságok: a Metro, a Paramount, a Warner Brothers és mások szerződttetett „szűzsé-vadászokat” foglalkoztatnak Amerikában és Európában. Ezek aztán állandó fizetésért végigolvassák az összes élelapokat, végighallgatják a számbajöhető rádióelőadásokat, hangjátékokat, színmű- vagy operettközvetítéseket. A szűzsé-vadásznak, vagy ahogy angolul nevezik: a „story scout”-nak nevesebb szerzők legújabb könyveit el kell olvasnia, sok esetben még a megjelenésük előtt és természetesen minden színházi eseményt a legélelnebb figyelemmel kell kíséernie.

Nem is olyan kellemetlen foglalkozás, gondolnák sokan, jó fizetésért élelapokat olvasni, színházi előadásokat élvezni s általában kitűnően szórakozni. Milyen jó is volna „story scout”-nak lenni! — halljuk a titkos sóhajtást. Csakhogy ezek a sóhajtók nem tudják, hogy a „story scout”-oknak az élete egyáltalán nem könnyű. Sőt nagyon küzdelmes, fárasztó s bizony

kevessé szórakoztató a munkájuk. Nem is szólva arról, hogy milyen szakértelem kell hozzá s milyen felelősséggel párosul.

A „story scout” örökké ismeretlen marad, hiszen a közönség legnagyobb része arról sem tud, hogy a film világában ilyen rendszeresített foglalkozási ág is van. Sokszor a legátütőbb siker fűződne a nevéhez egy egészen különös téma felkutatásával, de órála senki sem vesz tudomást; a sztárról igen, a rendezőről igen. Az ő nevüket megismeri a világ, a „story scout” pedig felveszi a fizetését s ha valami nagy szenzációt fedezett fel a filmtársaság részére, legfeljebb elismerően megveregetik a vállát. Ez minden dicsősége.

Mégis a „story scout”-ok nélkül a film nem tudna lépést tartani a színház és az irodalom fejlődésével. Bizonyos, hogy a „story scout”-ok ismeretlen brigádja nélkül nem érték volna el azt a magas fejlődési fokot a mozgókép-iparban, mint ahol most állnak.

Szemléltetőnek felemlíthető, hogy csupán a kaliforniai „story scout”-brigád az elmúlt esztendőben 20.000 filmszűzsét választott ki, mégpedig olyanokat, amelyek forgatásra alkalmassá tehetők. Ebből is látható, hogy milyen irtózatoss munkát végez a film világának ez a titkos szolgálata. A legjobban kiviláglik azonban a „story scout”-ok óriási teljesítménye Samuel Marx évi jelentéséből.

Marx a Metro—Goldwyn—Mayer szcenárium-osztályának a főnöke. Jelentésének legszembeötlőbb adata, amely kimutatja, hogy milyen kis százalékát veszik meg az olvasott anyagnak. Az előbb említett 20.000 szűzsé közül például csupán hatvankettőt vett át a filmgyár.

„Jövő esztendőre, könnyen lehetséges, hogy harmincezer szűzsét kell majd végigolvasnunk — mondja Marx. — Munkánk állandóan emelkedik, mindig küzdelmesebbé

válik. Hányszor dolgozunk késő éjszakáig, hogy a film csillapíthatatlannak tűnő szűzsé-
 éhségét úgy ahogy kielégítsük. Mindazon-
 által nem kell félni attól, hogy szegények
 leszünk szűzsékben mindaddig, míg lelki-
 ismeretesen elmélyedünk minden témánál
 és kihozzuk belőle a rejtett lehetőségeket.
 Van egy kedvenc szójárásom, hogy —
 nincs használhatatlan anyag, mindenben
 lehet találni valamit. A mostanában di-
 vatossá vált életrajzi filmek közelebb hozták
 hozzánk a történelmi könyveket. Itt hal-
 latlan lehetőségek nyílnak. Ma már ott
 tartunk, hogy a történelmet és a klasszikus
 írót tekintjük kimeríthetetlen kútforrá-
 sainknak sikerrel kecsgető szűzsék szá-
 mára”.

Amint már említettük, a vezető film-
 társaságok állandó, szerződötetett „story
 scout”-okkal dolgoznak. A közönség ritkán
 hall róluk. Reggel 9 órakor jelenik meg
 a hollywoodi „story scout” a hivatalában
 és este 6-ig szorgalmasan olvas, néha ter-
 mézetesen tovább.

Egész éven át ezek a lektorok minden
 folytatásos regényt, novellát elolvasnak.
 Minden ilyen témát aztán egy 10—12 oldalas
 leírásba összesűrítenek, majd egy egyoldalas
 rövid tartalom készül róluk. Mindegyik
 szűzséhez a „story scout” hozzáfűzi szem-
 mélyes véleményét a téma filmbeli lehető-
 ségéről. Ezek a véleményezett papírdarabok
 aztán a producerek elé kerülnek, akik
 határoznak sorsuk felett.

Minden kaliforniai filmgyárban van egy
 „hangbiztos” szoba, ahol egy „story scout”
 egész nap figyeli a rádiót. A legkülönbözőbb
 állomások műsorát figyeli a legkülönbözőbb
 órákban. Gyakran ott ül remekbeszabott
 készüléke előtt egész hajnalig. Hallgatja a
 sokféle hangjátékot, jelenetet, jegyzeteket
 készít, ha valahol olyan ötletre akad, amely
 filmre megvalósítható. Külön fontos osztálya
 a szűzsé-vadászoknak az ujságok böngészése.

Sokszor a legeludgottabb ujsághírből jön-
 nek a legjobb ötletek, a legváratlanabb
 sikerek. A „The Secret Six” című film,
 amelyben először játszott együtt Clark
 Gable, Wallace Beery és Jean Harlow,
 egy csikágói napilap főcímén alapult.

Két-három ilyen scout-ot, általában egy
 nőt és egy férfit, tart minden filmtársaság,
 hogy estéiket mindig más színházban töltsék.
 Ezek minden Broadway-premieren meg-
 jelennek és természetesen egyetlen try-out
 sem zajlik le nélkülük. Előfordul, hogy a
 scout-pár egyik este Philadelphiában, más-
 nap Washingtonban „élvezi” végig a szin-
 házi premiért. Persze minden látott darabról
 gondos jegyzeteket készítenek és vélemé-
 nyezéssel együtt máris eljuttatják a pro-
 ducerekhez.

A „story scout”-ok egy másik csoport-
 jának főhadiszállása Londonban van. Innen
 figyelik az ujságokat és folyóiratokat,
 könyvkiadásokat és színházakat. Egy vagy
 több megbízottjuk Párizsban, Berlinben,
 Bécsben, Budapesten, Madridban, Rómában
 és Moszkvában kíséri figyelemmel a piacot,
 hogy szükség esetén akár sürgönyileg is
 leadják a „tippet”, hogy mit kell hamar
 megvásárolni.

Jó szűzsék után nagy vetélykedés folyik
 a filmgyárak között, és mint ahogy a nagy
 ujságok riportjaikban, ők is meg akarják
 előzni egymást. Ezért halljuk sokszor, hogy
 milyen tülekedés folyik itt-ott egy alig
 feltűnt darab, vagy könyv filmesítési jogáért.
 Mingyárt a bemutatónál, vagy megjelenés-
 nél sikert ígér a téma és ezért akarja mind-
 egyik filmtársaság elsőnek rátenni a kezét.

Ez természetesen ritka eset.

Ne felejtjük el, nagyon nehéz egy-egy
 filmtémát eladni Amerikában, még a fent-
 vázoltak ellenére is.

Gondoljunk arra a 20.000 szűzsére, amit
 a Metro—Goldwyn—Mayer „story scout”-jai
 a múlt évben kiválogattak, de az utolsó
 osztályozásnál közülök csak 62 került meg-
 vételre.

lehetséges,
 majd végig-
 — Munkánk
 szdelmesebbé

Anna Sten és Garry Cooper a „Nászéjszaka“-ban
(Foto Tricolor film)

ANNA STEN ÉS GARRY COOPER „NÁSZÉJSZAKÁ“-JA

Anna Sten világszerte ismert szerződési botránnyal óta elhagyta Amerikát és most Londonban filmezik. Azok a filmek, amelyekben legutóijára játszott Amerikában, most érkeztek el hozzánk.

Ezek a „Nászéjszaka” című vígjáték és az „I live again”, Tolsztoj világhírű regényének filmváltozata.

A „Nászéjszaka” című vígjátékban Anna Sten Garry Cooperrel, a

„Hindu lándzsás” hőseivel játszik együtt, míg az „I live again”-ben Fredrick March, a „Karenin Anna” és a „Fekete angyal” filmek főszereplője a partnere.

A „Nászéjszaka” néhány évvel ezelőtt már nagy sikerrel járta be a világ színpadait és itt, Budapesten is sokáig játszották a Belvárosi Színházban, Honthy Hannával a főszerepben. Egy félreértésekkel, kalandokkal és csalódásokkal zsúfolt nászéjszaka vidám története ez a film, amelyben Anna Sten, az eddig csak egészen mélyen járó nagy drámai szerepekben láttott szőke, orosz színésznő olyan vidáman, olyan temperamentummal és lendülettel és vígjátéki rátermettséggel játssza el a szerelemben, a házasságban és boldogságban, de főleg a nászéjszakájában csatlódott fiatal asszonykát, ami egy kifejezett vígjátéki színésznőnek is dicséretére válna.

És Anna Stennek mindenben méltó partnere Garry Cooper, ez a hatalmas termetű, kemény arcú kedves fickó.

Amerikában, ennek a filmnek sikerén felbuzdulva, a közvélemény megbocsátott az akkor már Londonban dolgozó Anna Stennek, aki ezek után elhatározta, hogy az „I live again” new-yorki premierjére újra kimegy Amerikába.

Három fiatal színész az élen

Elkészült Tamás István és Székely István „Csak egy éjszakára” című filmje. Már beszámoltunk néhány riportban a filmről és szereplőiről és most azt a három fiatalembert akarjuk bemutatni olvasóinknak, akiket a színpadról ugyan már jól ismernek, de akik ebben a filmben jelennek meg először a vásznon is.

VÉRTESS LAJOS

A dráma tulajdonképeni hőse.

Szerepe szerint: főhadnagy. Snájdíj, udvarias és kedves ember, aki amikor ezredével bevonul a kis lengyelországi faluba, még nem sejtí, milyen nagy kalandok, drámai hetek várnak rá. Vértess Lajos a „Csak egy éjszakára” szerelmes hőse. A főhadnagy úr beleszeret egy asszonyba, akiről csak annyit tud, hogy ígézően szép és nem is sejtí, hogy szerelmes asszonya az ellenséges csapatok parancsnokának a felesége, aki már nem tudott elmenekülni a faluból.

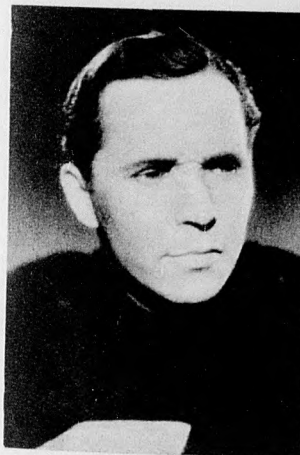
Vértess Lajos hálás lehet a szerzőnek és rendezőnek, hogy ilyen színes, erős, nagy lendületű szerepben mutatkozhat be a mozi közönségének, mert kétségtelen, hogy Vértess Lajos már első filmjével legjobb filmszínészeink közé emelkedik.

JUHÁSZ JÓZSEF

Vértess Lajos ezredének mindig jókedvű, bizó, hívó, optimista, fiatal zászlósa Juhász József, a Nemzeti Színház tehetséges művésze. Olyan lelkes, nagyszerű gyerekekből játszik ebben a filmben, aki mindig megőrzí lelke tiszta nyugalmát és érintetlenül rohan az élet veszélyes sodrában. De minden optimizmusa és életderűje mellett sem az operettek bolondos kis kádétja Juhász József. Vidámsága, tragikum, optimizmusa, a hit tisztasága. Hűséges barát, szenvedő bajtárs, akinek egészséges egyénisége akkor bontakozik ki teljes nagyszerű szépségében a nézők előtt, amikor a körülzárt lengyel faluban mindent elkövet, hogy barátait mentse.

TIMÁR JÓZSEF

A hadnagy úr. De ennek a hadnagnak nem hősisége a legjellegzetesebb tulajdonsága, hanem humanizmusa. Elmélyülő, meditáló férfit játszik Timár József a „Csak egy éjszakára” című filmben. Egy embert, akit nagy célok, eszményi álmok hevitettek valamikor és aki értelmetlenül és örök idegenül bolyong az ismeretlen városokban. Egy ember, akiből a kötelességérzet faragott hőst, aki azonban lassankint felmelegedik az időben, mert olyan barátokra talált, mint Vértess főhadnagy úr és Juhász zászlós. Ebben a fiatal triászban tulajdonképpen Timár József képviseli a tiszta drámát.

Helen Wood
(20 th. Century Fox foto)

T
A
R
K
A

Ruby Keeler
(Foto Warner)

**TARKA
HIRADÓ**

Mary Carlisle
(Foto Metro)

Olivia de Havilland
(Foto Warner)

H
I
R
A
D
Ó

E
N
sen
Buc
szá
sor
nev
kes
föle
gal
A
vol
már
kite
nye
ser
It
illet
társ
lön.
vala
is
fok
gáz
M
meg
lelk
Yor
a le
hez,
csia
III
A
öke
tiz
óriá
tott
ken
lesz
zakl
men
egye
Na
esod
tos

DE

EGY EMBER, AKI OSTORÁVAL CSINÁLT KARRIERT

Néhány esztendővel ezelőtt egy meglehetősen üreszebű amerikai úriember érkezett Buenos Ayresbe, akinek hivatása az impreszariói pálya volt, de legutóbbi vállalkozása során teljesen tönkrement. Mr Eatloke — nevezték a leégett ügynököt — nagyon elkeseredett és elhatározta, hogy többé mérőföldre elkerül mindent, ami az artistasággal, varietével kapcsolatban van.

A bátyjának, akihez jött, hatalmas farmla volt Buenos Ayres mellett. Másnap reggel már együtt lovagoltak ki megnézni az óriási kiterjedésű kávé- és gyapotcserje ültetvényeket, valamint a birtok büszkeségét, a hadseregnyi bivaly- és marhacsordát.

Itt találkozott legelőször mr Eatloka, mr, illetve senor Oussievel, aki lovon ült és többi társával a hatalmas csordát terelte a legelőn. Oussie még ma is büszke arra, hogy valamikor argentiniai cowboy volt. Elvégre is itt sajátította el az ostorkezelés olyanfokú művészetét, hogy esti százdolláros gázsínál kevesebbet nem fogad el sehol.

Mr Eatloke, amikor meglátta a fiút, rögtön megfélekedett esküjéről és a legnagyobb lelkesedéssel vette rá, hogy jöjjön vele New-Yorkba. Így is történt. Ketten állítottak be a legnagyobb newyorki artista ügynökséghez, ahol mindenekelőtt arra voltak kíváncsiak, hogy mit is tud senor Oussie.

Illetve az ostora.

Amit láttak ez csaknem megszedítette őket. A hatalmas, kígyóbőrből font nyolcöt fűz méter hosszú ostor megcsattent, majd óriási hullámokat verve a levegőben, kirántotta végével a társaság nyakkendőit, zsebkendőit és villámgyorsan kezdte lecsúszni a gombokat is az üzletemberek zakkóiról. Mindez anélkül történt, hogy a mennydörgő, zuhogó ütések körül akárcsak egyetlenegy is a bőrikhöz ért volna.

Négy évig a világ összes nagy metropolisá csodálta senor Oussie és ostorának káprázatos tudását. Most itt van Pesten. Az öltö-

Oussie, aki ostorából él...
(Propress felv.)

zöje egyszerű, sehol művészi rendtelenség. Megmutatja ostorát. Szerszámát. Hangszerét. Mert ami egy Jascha Heifetznek a Stradivárija, az senor Oussienek az ostor.

— Ezt magam fontam, magam vertem agyon hozzá a kígyót, magam faragtam ki a nyelét, teljes egészében a kezem munkája. Hatalmasat pattint vele a levegőben.

— Hallja, hogy szól. Idegen ostorral egyetlen bajt is okozhatnék vele.

Éppen ebben a pillanatban jön be miss Czeh, aki miatt az ostornak tökéletesnek kell lenni. Ugyanis őt korbácsolja meg minden este senor Oussie. Ezt természetesen nem kell a szó szoros értelmében érteni. Különbösen a miss nem mosolyogna így.

— Nem fél? — kérdezzük.

— Nem — rázza meg fejét. — Oussie tökéletesen dolgozik. Először behúnytam szemem, amikor dübörögve csattogott az

ostor körülöttem, de most már nem félek soha.

Senor Oussie ostorára mutat.

— Ez a legveszedelmesebb fegyver oda lenn délen. Gyorsabb sokszor a revolvernél is. Egy mozdulat és az ostor szíja már véres csíkot vágva feszül, fonódik rá a gyanus fíckó csuklójára.

Hálás pillantással nézi a kígyóbőrfontat. Uglátszik, nemcsak karrierjét, de életét is köszönheti neki. Odalenn, az argentinai pampákon, nem sokat haboznak, ha egy revolver előkapásáról van szó. Az ügyelő csenket, senor Oussie fejébe csapja a széles spanyol kalapot és rohan ki.

Harmincéves. Ebből huszonhatot kinn a szabad ég alatt töltött és nem ijedt meg soha az árnyékától. Miss Czeh meg is jegyzi, ahogy utána indul.

— Az ügyelő az egyetlen emberfajta, akitől fél. Félt, hogy megszítja, ha elkésik.

Élménygyűjtemény *

Irta: Innocent Ernő

Pucciniról, a legmelodikusabb romantikus operák szerzőjéről közöl jellemző és ismeretlen apróságokat Michel Georges-Michel ismert író.

Puccini rendkívül szomorú ember volt. Jellemének alapvonása volt a szomorúság, amely abban is nyilvánult, hogy állandóan fekete ruhát hordott.

A világhírű zeneszerző kalapja rendszerint nagyobb volt a rendesnél és beesett az orráig. Az orra vörös volt. Angol bajuszt viselt és állandóan rőszdát hordott a gomblyukában. Talán kissé visszataszítóan hathat a Puccini-muzsika rajongóira, de feljegyezték a kitűnő zeneszerzőről, hogy nem tudott küzdeni a körömrágás rossz szokása ellen. Éneklő hangon, fáradtan beszélt.

Legkellemesebb öremei közé tartozott Puccinának, ha megjelenhetett Párizsban a Maxim mulatóban, a monacói fejedelemmel. A Maxim vörös ruhába öltözött cigányai Puccini beléptekor azonnal rázendítettek a Bohémélet keringőjére.

Egy amerikai egyszer megkérdezte Puccinától, hogy miért szomorú.

Puccini a következőket válaszolta:

— Sok fájdalom, sok bánatom van, mint nagyon sok embernek rajtam kívül. A munkáimban jut kifejeződésre az a fojtott, bensőséges vágyódás, amit állandóan érzek. Egyszer a lelkem számára is szeretnék egy könnyed szövegkötetet találni, valami olyan finomat, mint a barackvirágok szirma... De úgy vagyok ezzel, mint a Pillangókisasszony... Mindig várok valamit és mégis félek, hogy az

az a valami, amit várok, fájdalmat fog okozni. Gyujtsunk rá... Minden filozófia, minden muzsika a füstfelhőkben van... Ugy szeretek utánanézni a füstnek... a füst táncol és komponál, igen, igen, fáradhatatlanul és csodálatosan — mint a hullámok...

Ha már az operánál tartunk, érdemes egy percre megállni amellett is, hogy *anyagilag mit jelent egy világhírű hang.*

Saljapinról sok szó esett az utóbbi időben. A kiváló énekes beteg és állapota hol jobbra, hol rosszabbra fordul. Előreláthatólag hosszabb ideig fog elhúzódni betegeskedése, ámbar minden remény meg van rá, hogy visszatérhet még az operaszínpadra, amelyen oly hatalmas összeget keresett csodálatos hangjával.

Saljapin a világ háromszáz operaházában vendégszerepelt eddig körülbelül ötezer estén, s ezenkívül mintegy ezer hangversenyt adott. Az egykori zsákhordó legény húsz esztendeje ezer dollárnál alacsonyabb felléptidíjért nem énekel. Összeszámítva fellépéseit és a honoráriumképpen kapott összegeket, kiderül, hogy Saljapin harminc millió pengőt keresett eddig a hangjával.

Ebből a hatalmas összegből hiányzik az a két és fél millió dollár, amit a hanglemezei után kapott tiszteletdíjként. Tizenkét millió Saljapin-lemez került eddig forgalomba.

Érdemes lenne kiszámítani, hogy ha Saljapin megmarad zsákhordónak, hány száz esztendő alatt kereste volna meg ezeket a fantasztikus summákat.

A HALLGATAG EMBER BESZÉLŐ KEDVE

Az idegenlégióban átélte és írta: KOPECZKY JÁNOS

III.

Menekülés a berberekétől?...

Napok multak el már, amióta fogságban voltam. Az ágyúzás a környékbeli erődeinkből naponta ismétlődött, de a bombavető avionok nélkül. Nem sok kárt tett a tüzelés a törzs tagjai között.

En délelőttönként le szoktam járni a közeli luettahoz (patak) fürödni. Legalább az legyen, ha már más nincs, a tisztaság. Nap-pal, mint már említettem, látszólag nem törődtek velem. Néhány napig „egyedül” mehettem le a patakhoz. De...

Tegnap úgy éreztem, hogy nem lát senki és a fürdés után ahelyett, hogy szokás szerint a körülbelül százötven méterre lévő Kasbah felé mentem volna, ahol fogva tartottak, az ellenkező irányba mentem. Amerre a légió egyik erődjét sejtettem. Sok, sok hegyen és völgyön túl.

Alig mentem néhány száz métert a hegy oldalán, mikor pokoli láрма tört ki. És alig néhány perc alatt körül voltam véve fehér-burnuszos alakokkal. Tehát első menekülési kísérletem nem sikerült. A törzs tagjai közre-fogtak, aztán diadalittasan ordította a kísér-tek vissza Kaid Hadur Basso házához, ki már ott várt rám, gúnyosan mosolygva. Ezúttal megint összeszaladt az egész törzs. A tekin-télyesebbek bejöttek, azaz bekísértek az első szobába. A többiek csak kint zajongtak.

Azok, kik velem a szobában bent voltak, most izgatottan tanácskozni kezdtek. Csak a főnök, Hadur Basso őrizte meg ümepélyes nyugalmát. És én nem tudom hogyan, de valahogy rá éppen ő reá nem haragudtam. Dacára annak, hogy éppen ő volt a portyá-zóival, aki elfogott.

Sokáig tanácskoztak. En ekkor még nagy-on keveset értettem a berberek nyelvén, így hát nem sokat érthettem belőle. De több-ször rám mutattak és gesztusaikat rossz-indulatú pillantásokkal kísérték.

Ilyenkor a főnök, Basso mindig a fejét rázta és csitította a többieket.

En úgy tettem, mintha az egész nem ér-dekelne, pedig mozdulatlan arcom mögött a szívemben, valahol egész mélyen, fáj, nagy-on fáj valami...

Es míg a szemeim látszólag únottan pihen-tek meg az ajtó nyílásán beleskelődő asz-szonyok arcán, erre gondoltam:

— Istenem, ki mindig velem voltál, mikor a legjobban kellett, add, szabadíts ki innen! Csak még egyszer a benzín szagát érezhes-sem! És azután nem bánom, szívesen halok meg...

Eberek, kik közel vannak a halálhoz, néha élelérzékenyülnek. Még a legerősebb fér-fiak is...

Ugy éreztem, hogy nem törődöm semmivel és nem érdekel semmi. Visszazuhantam ott, akkor, abban a pillanatban, a multba. Váro-sok, nagy és kisvárosok, világrészek tűntek fel újra lelki szemeim előtt. Mindaz, ahol jártam. Ahol boldog voltam, boldogtalan. Asszonyok, sok faj és nemzetek asszonyai. Utazások, határok és mindig tovább...

Ebben a pillanatban Kaid Basso szólt hoz-zám.

— La Légion!

Most mondott nekem valamit, amit én nem értettem meg.

Erre megint gesztusokhoz folyamodva meg-értette velem, hogy vegyem le a lábszár-védőmvédőm és bakancsomat.

Ezt nem lehetett félreérteni. Ugy tettem, ahogy kívánta. Levettem a lábszárvédőm és utána a bakancsom. És darabonként át-nyújtottam neki.

Közben azt gondoltam, hogy ez a legpoko-libb ötlet volt tőlük. Hogy megfosszanak a lábbelimtől, amely nélkül alig mozdulhatok ezen a kavicsos és köves környéken.

Hát én egyik darabot a másik után átnyúj-tottam neki, melyeket azután soha többé nem láttam viszont.

Azt hittem, ezzel a dolog el van intézve... Az utolsó darab átnyújtása után megint ta-nácskozni kezdtek.

Rövid idő mulva a Kaid tapsolt. Mire egy harcos került elő, annak valamit mondott.

Ugyanez a harcos rövid idő mulva vissza-jött, kezében egy öszvér vagy lóködtőláncot hozva, amit akkor tesznek ezekre az álla-tokra, mikor legelnek és hogy meg ne szök-jenek...

A Kaid átvette, majd megvizsgálta a lán-cot, azután megértette velem, hogy nyúj-tsam oda a lábam.

En körülnéztem a jelenlévőkön, de nem sok jót olvastam ki a vonásaikból. Erre oda-nyújtottam a lábamat...

Van valami irtózatoss, kifejezhetetlen érzés abban, ha valakire életében először vasat, vagy láncot raknak. Ezt éreztem akkor én is.

A megláncolt lábaimat az ő átkozott szo-kásaik szerint magam alá húztam és a szoba egyik sarkába néztem, ahol csupa Francia-és Spanyolországból felhalmozott árucikk volt. Cukor, szövet, vászon, tükrök és egyéb. Most arra gondoltam, vajjon mit akarnak ezek tőlem?! Ha meg akarnak ölni, mért nem ölnek meg?...

Délután lett. Pokoli hőség volt. Magamra hagytak végre. Láncsal a lábon nehezen megy a járás. Még addig a fáig is, ami alig húsz méternyire van a háztól.

De a láncot, ami körülbelül harminc centiméter széles, a közepén a bokám fölé emelve, eltántorogtam a fa alá.

Mezítláb vagyok. Egy khaki nadrág és egy ing van rajtam.

A napok mulnak. De én mennyi ideje vagyok fogoly és meddig tart?

Hajnaltól alkonyatig itt ülök ez alatt a fa alatt.

Délután, a nap állása után ítélve öt órákor, mindennap ágyúzzák a környéket. Főleg ezt, ahol vagyok.

De a bombavető avionok óta nem sok sikerrel.

Örüljek ennek, vagy ne?...

Én vagyok az első európai, aki idekerült hozzájuk, századok óta. És amint a szavaikból kiveszem, azt hiszik, hogy a rumi-k (európaiak) mind a sejtán leszarmazottai (sejtán = sátán).

Az a fiatal lány, akit már megemlítettem, hogy a Kaid háza körül ténfereg, valami rokon lehet, idejön néha hozzám. Ilyenkor kebléből kihúz egy-egy készra-darabot (arab lángosszerű kenyér) és odaadja nekem.

Egy idő óta keveset kapok enni és dohányom sincs. Így hát szívesen fogadom és elbeszélgetek vele...

Ha nem sikerül szavakkal, akkor szemekkel és az arccal. Ugy beszélök vele, ahogy egy férfi egy nővel beszélget a világ teremtése óta...

Annyit már megtudtam tőle, hogy a szemem olyan színű, mint az övé. Ez tetszik neki.

Fat'manak hívják. És tizenhétszer tizenkét

hold óta él. Ami az ő nyelvükön azt jelenti, hogy tizenhét éves...

Megint este van. Az én két éjjeli őrmön jön értem. Hogy besegítsen a házba és másért is.

— Fat'ma kis, vad berber lány. Énekelj ma este szépen, míg a lisztnék való gabonát őrlöd a kézimalmon. Legalább szép álma legyen a Sidi Légionnairenek. Talán azokról álmodik majd, kik messze északról gondolkodnak rá.

Ma kora reggel megint egy „observateur” jelent meg. Így hát egész biztos, hogy délután újra bombavetőök támadják meg a környéket. Talán előnyomulás is lesz, adja Isten! Kíváncsian és izgatottan várom, hogy mi lesz. A megszokott fám alatt ülök és várok, várok... Szokás szerint, azaz meglepetésszerűen tizenegy bombavető jelent meg, bombázni kezdték a környéket és ugyanakkor a messze erődökből is megszö-láltak a 75-ös hegyiágyúk.

A pánik ezúttal még nagyobb volt, mint utolsó alkalommal. Csupa visító és ordító fehérburnuszos alakok mindenfelé. Még a kutyák is, mintha megvesztek volna, össze-vissza szaladgálnak. Az ágyúgolyók szinte oly sűrűn hullanak az egész környékre, mint-ha eső esne. Nem értem, hogy nincs semmi bajom. Nem értem, hogy nem talál el egy szilánk. A fülem zúg, szinte alig hallok már valamit a sok lecsapódó ágyúgolyók robbanásától.

Míg ezt a vad rémületet és a támadás hatását figyelem, arra gondolok, hogy vehetném le ezt a láncot a lábamról. Most iga-

Kik kapnak biztosítási bélyeggel ellátott lapot?

Biztosított előfizetőink figyelmébe

Mi a biztosítási bélyeg?

Mindazok az olvasóink, akik heti 26 fillérrel fizetnek elő Tolnai Világlapjára, nemcsak a lapot kapják, hanem halál esetén hozzátartozóik temetkezési segélyben és életjáradékban is részesülnek, valamint baleset következtében beállott halálesetre is 500 pengőre vannak biztosítva. A lapot minden héten kézbesítő útján kapják meg, de a biztosítás csak akkor érvényes, ha a lap hátsó borítékoldalán megtalálják a nyomtatott vagy a lapra ragasztott biztosítási bélyeget. A lapra ragasztott bélyeg éppen olyan, mint a nyomtatott. A ragasztott bélyeg egyenlő értékű a nyomtatottal. Olyan példányt, amelyről ez a bélyeg hiányzik, semmi körülmények között se vegyenek át. Ez csakis heti elő-

fizetőinkre vonatkozik, havi vagy negyedéves előfizetőinknek az előfizetési nyugta vagy a feladóvevény szolgál igazolásul. Sok előfizetőnk zavarban van: nem tudják, hogy tulajdonképpen mikor kezdődik biztosításuk. Ezek tájékoztatására leszögezzük, hogy a birtokukban lévő biztosítási kötvényen elolvashatják, hogy azt mikor állították ki. A *biztosítás a kötvény kiállításának napján veszi kezdetét*. Ha a halál balesetből kifolyólag áll be, akkor a hozzátartozók már egy hét múlva megkapják az 500 pengős balesetbiztosítási összeget, természetes halál esetén pedig a hozzátartozók a kötvény kiállításától számított három hónap után kapják meg a temetkezési segélyt és életjáradékot.

et jelenti,
eli öröm
ázba és

Énekelj
gabonát
ép álma
zokról
gondol-

rvateur"
ogy dél-
g a kör-
sz, adja
m, hogy
ülök és
az meg-
jelent
éket és
megszó-

olt, mint
és ordi-
lé. Még
i, össze-
szinte
e, mint-
s semmi
el egy
lok már
robba-

adás ha-
gy ve-
ost iga-

pot?

gy ne-
fizetési
szolgál
varban
onkép-
Ezek
ogy a
kötvé-
mikor
ötvény
ét. Ha
ill be,
y hét
engős
szettes
rtozók
három
kezési

AB

zán nem törődik senki velem. Ha járnai tudnék, valahova elbújnék, míg éjszaka lesz és aztán nappal elbújva s éjjel marsolva csak elkerülnék valamelyik erődünkbe. Csavarom, rángatom a láncot, amely két gyűrűvel van a bokámra csatolva. Vad dühvel és elszánt-sággal rángatom a láncot, a lábam már vérzik. (Nyomát még ma is viselem.) Nem is törődve azzal, hogy meglátnak, egy mellettem lévő kődarabra fektetve a lánc közepét, ütni kezdtem, mindig egy helyre. Ezt hosszú ideig csináltam. A lánc szerencsére nem volt nagyon erős. Egy idő múlva engedett, úgy-hogy szabad lettem. De a lánc egyik oldala a bal-, másik a jobb lábamon maradt. Most néztem csak igazán körül, vajjon nem vet-ték-e észre, hogy mit csináltam. De az álta-

lános rémületben velem nem is törődtek. Összevissza rohantak még mindig s igyekeztek odabújni, ahova lehetett. A sziklák mögé, vagy a közel lévő mély patakmederben ke-restek menedéket.

Most én felugrottam és tölem jobbfelé, ahol a leglakatlanabbnak gondoltam a kör-nyéket, nekimentem a hegyoldalnak. Lehető-leg a törpe bokrok mögé bújva. A haladás borzasztó nehéz. A lánc törí a lábam, vér-zik. Kavicsos hegyoldalon alig bírok állni a lábamon. A mezítlábbal való járáshoz nem szokott lábammal. Így hát négykézláb má-szok a meredek hegyoldalon fölfelé — talán a szabadulás felé?

(A jövő héten: „A keselyűk támadása.”)

PESTI KIRAKAT

BUNDA

Szőrmeárut Dán Testvérek

m. kir. udvari szűesők állandóan nagy választékban tartanak rak-táron. IV, VÁCI UCCA 22 SZ.

Szőrméjét biztosan megóvjá

ELKAN SZÜCS
IV. KERÜLET, VÁCI UCCA 22.

DIVATÁRU

AZ ELEGÁNS HÖLGYKÖZÖNSÉG SZALONJA

BERKOVITS női divat-
terme
IV. KER., KRISTÓF TÉR 7 SZ.

Női és férfi divatárak,

selymek, bársonyok legnagyobb választékban állnak rendelkezé-sünkre **SZÉNÁSY GYULA** áruhá-zában, IV, KRISTÓF TÉR 4 SZ.

GOMB-, PASZOMÁNY

és csipkeüzlet, minden e szakmába vágó újdonságok **NEUMANN és SCHWARCZ**, IV, BÉCSI UCCA 1.

Az elegáns hölgyközönség olcsón

BENCZE cipőszalonban
vásárol, IV, VÁCI UCCA 8 SZÁM

NŐI KALAP-újdonságok

állandó nagy választékban **Markovitsnál**
IV, Petőfi Sándor ucca 14—16 sz.

FÜZŐT

CSILLAGNÉ füzőter-mében dolgoztatnak a legáns és takarékos hölgyeink.
IV, Kossuth Lajos ucca 4

Legszebb harisnyákat nagy választékban

FÁTH GYULA

tartja IV, Ferenciek tere 2 szám

Kesztyűket, ernyőket

készít **ÉBNER** Fűzők, melltartók javít nagy raktára.

II, Zsigmond u. 22 és V, Lipót krt. 18

HANGSZER

Gramofonok és lemezek

legszebb művészi újdonságok

Bárd Ferenc és Fiánál

IV, Kossuth Lajos ucca 4 szám

HEGEDŰ

viola, cselló

kedvezményes fizetési feltételek mellett. Árjegyzék díjtalan

Tóth hegedűkészítő mester

IV, Kossuth Lajos u. 8, félmelet

Háztartási cikkek

MINDIG jól alszik, ha Pluma

paplannal takarózik!
Pluma paplanyár,
Kammermayer Károly u. 2 szám

varró-
gépe
eredeti **Singer**
Jó háziasszony

Minden munkához tökéletes

Festést, tisztítást Kovaldnál

végeztessünk.
Főútlelet VII, Szövetség u. 35/37.

Állat- és madárkereskedés

40 éves cég, IV, Kaplony ucca 1. Éneklő madarak, kalitkák, angóra cicák, ebek, aranyhalak, haltartók, mindenféle madár- és haledény.

Háztartási eszközökre

minden háziasszonynak szüksége van. Legjobban **SEITNER és RAUSCH**-nál vásárolhat. Andrassy út 18 szám.

KÉZIMUNKA

Függönyanyag különlegességek,

kézi csipkék, motívumok, tűllők nagy választékban **Freiberger-nél** IV, Régi posta u. 15

Kézimunka, magyar népviselet,

parasztkerámia **TULIPÁNOS LÁDA HÁZIIPAR** IV, Veres Pálné ucca 8 sz.

Kézimunkával díszítse otthonát.

Szépét, olcsón vehet **Wald Gyulánál** VI, Király ucca 30

LAKBERENDEZÉS

SZÖNYEGEK állandó nagy

raktára **HORVÁTH MIKSA** szőnyeggyár Rt.-nál. Mechanikai üzem: juta-, gyp-jú- és kókusz, futó- és méretszőnyegek. Kézitüzem: magyar perzsa és torontáli szőnyegek. Pamut butorszövetek. V, Visegrádi ucca 82 szám

120 MINTASZOBÁBÓL

álló iparművészeti állandó kiállítás és amerikai irodabútorok.

LINGEL KÁROLY ÉS FIAI

első magyar faáru- és bútorgyár. Központ: VII, Rózsa ucca 4.

DÉCIBÁB

KUTYÁK SZIGETE

IRTA: HAVAS ZSIGMOND

REGÉNY

II. RÉSZ

Pent megreccsent a lépcső, erre aztán gyorsan leszaladt és a kapu felé tapogatózott. Már éppen a gombra tette a kezét és már kint is érezte magát az uccán, amikor gyanús kattánást hallott. Rosszat sejtett és most már minden óvatosságról megfeledkezve megrántotta a kaput. Nem nyílt ki.

— Ki tehette? — kérdezte magától dühösen és úgy érezte magát, mint a csapdába került patkány. Izgatottan forgolódtott a szűk helyen, de aztán összeszedte minden józanságát, nyugalmat erőltetett magára és megfordult.

Surlódó neszt hallott a lépcső felől és időnként megreccsent a korhadt deszka.

— Han-Fu! — kiáltotta Rat Spackman, de hangja remegett az izgalomtól. — Te vagy az?

Semmi válasz... a lépések közeledtek. Az őrmester hátán hideg futott végig és nagyon rosszul érezte magát. Két hosszú másodperc mult el, aztán egyszerre közvetlen közelében valaki megállt. Két hideg kéz csapott a nyakára, meleg lehellet érte az arcát és már éppen nagyot akart ordítani, amikor a két kéz elengedte és valaki meglökte. Nekitántorodott a falnak és egy pillanat múlva ösztönösen lehajolt. De nem érte új támadás.

Kattanást hallott és egy pillanat múlva látta, hogy kinyílik a kapu. A keretben hatalmas ember állt és anélkül, hogy vele törődött volna, lelépett a küszöbről.

Spackman gyorsan utána ment és meglátta a kapu előtt álló kínai körvonalait. Han-Fu tévovázott, majd megfordult és megindult a Themze felé. Talán hármát léphetett, amikor az ucca túlsó oldalán sötét alak vált ki a ködből. Az őrmester úgy látta, mintha kéz emelkedne a levegőbe, aztán két rövid, tompa dörrenés hallatszott.

— Revolver! — szitkozódott az őrmester és a kínaihoz akart rohanni, hogy felfogja. Biztosra vette, hogy az egyik lövés talált. De egy lépés után megállt és kimeredő szemekkel bámulta Han-Fu, aki a lövések pillanatában összehúzódott, leguggolt, majd pedig kiegyenesedett és fejét előre szegte.

Egytized másodpercig állt így, aztán előre lendült és futni kezdett. Spackman nem látta, hogy kit üldöz, mert az, aki a lövéseket leadta, újra beleolvadt a ködbe, de elhatározta, hogy a kínait nem veszti el szem elől. Ő is futásnak eredt, bár semmit sem látott. Az is bosszantotta, hogy a kínai posztópapuesai

alig okoztak zajt a kövezeten. Az ő cipői viszont valósággal doboltak a járdán.

— Ha lemaradok, megpukkadok! — gondolta és közben dühösen fujtatott. — Hosszú lábai vannak ennek a sárgának!

Húsz lépésnyire töle hosszú árnyék surrant el a lámpa alatt, erre ő gyorsabban futott és reménykedni kezdett abban, hogy nem veszíti el a kínai nyomát. Öröme azonban korai volt. Közvetlenül az orra előtt másik árnyék szakadt ki a ködből. Fékezett, de elkésett. Teljes lendülettel nekivágódott egy emberi testnek és csak annak örült, hogy a másik is felborult és ő nem esett a kemény kőre. Dühében ütni akart, de ellenfele elkapta a torkát, majd megfordult alatta és ő egyszerűen a kövezetre rázódott.

— Atkozott! — hallotta a halk szitkozódást. — Ezt megkeserülöd!

— Ha belémrüg azzal a negyvenhatos lábával, eltörök a csontom! — nyögte Spackman és pislogni kezdett. — Emeljen fel, mert náthát kapok...

— Maga az, Rat, egészen elfeledkeztem magáról...

— Persze, a jó öreg Rat izzad, szaladgál, dolgozik és amikor már kezemben van a pecsenye, akkor maga, Clare, elgáncsol...

Clarence Sheridan felügyelő halkán nevetett és felszigette az őrmestert.

— Úgy szaladt nekem, hogy az első pillanatban földomlástól tartottam — mondta halkán. — Remélem, nem történt komolyabb baja?...

— Csontjaim épek, de azért belső vérzésről még szó lehet...

— Szerencséje van, hogy kövér, van mire esnie. Én bizony alaposan megütöttem a karomat...

— Mit keres erre, felügyelő úr? Azt hittem, hogy otthon alszik a paplanos ágyban és ehelyett legnagyobb meglepetésemre itt találok...

— Gondoltam, segítségre lesz szüksége. Hát eljöttem...

— És pont a Wharf Roadra jött? — kérdezte gyanakodva az őrmester.

— Pont!

— Most aztán bittal üthetem nyomát annak a kínainak...

— Han-Fu után talpalt?

— Hát persze, miután a dalai láma nem szaladgál erre, meg kellett elégednem ezzel a hosszú kinaival...

— Mit gondol, ha most utána megyünk, megtaláljuk még? — kérdezte a felügyelő.

— Ugy futott ebben a téjszínben, mintha megörült volna. Tudja mi történt? Rálött valaki! Két lövést hallottam és máris azt

hittem, hogy összeesik, amikor futásnak eredt és talán még most is fut...

— Jöjjen! — válaszolta a felügyelő röviden és maga után húzta a kövér embert. — Itt kell maradnunk. Talán még találkozunk vele ma éjszaka. Han-Fu néha órákig vándorol a ködben és talán véletlenül belebotlunk... Nem szabad szem elől vesztenünk.

— Könnyű ezt mondani, de én azt hiszem, könnyebben botlunk egy detektívfelügyelőbe, mint egy kinaiba...

— Mit akar ezzel mondani?
— Nem magára céloztam — védekezett az őrmester, — csak úgy általánosságban beszéltem...

Néhány perc múlva kértek a Themze partjára, ahol még nagyobb volt a köd, mint a szűk sikátorban. A folyó felől túlköles, szirénabugás, éles sípjelzés hallatszott, néha felvillant egy hajóreflektor fénye, de az is hiába küzdött a köddel. Éppen egy deszkahódé mellett mentek el, amikor észrevették, hogy a folyó partján egy gázlámpa alatt valaki megmozdul.

— Odanézzon, Rat! — súgta izgatottan Sheridan felügyelő. — Han-Fu!... Áll... áll, mintha valakire várna és most megindult... Most kezd a rendes vándorútját... Sose hittem volna, hogy vak ember ilyen biztosan menjen az uccán...

— Maga talán többet lát ebben a nyomorult ködben?... Itt három lépésről leüthetik az embert, anélkül, hogy látná a tettest...

— Hallgasson!

6.

Hopper majdnem a lübe harap

A hatalmas szál sárga ember tétovázva megállt a part mellett, majd lassan megfordult és megindult. Imbolygó léptekkel ment, de egyetlen egyszer sem botlott meg. Aztán egyszerre megállt, meggörnyedt és látszott rajta, hogy figyel.

A felügyelő és az őrmester csak néhány másodperc múlva hallották, hogy valaki közeledik feléjük. A kínai nesztelenül, macskaléptekkel átvágott az úttesten és aztán újra megállt.

Nemsokára alacsony férfi bukkant elő a ködből. Bizonytalan léptekkel közeledett és látszott rajta, hogy alaposan felöntött a garatra. Ruhája csupa sár és piszok volt. Nem is sejtette, hogy mi vár rá. Abban a pillanatban, amint a kínai közelébe ért, Han-Fu ráukrott, jobbkarjával elkapta a nyakát és egyetlen öleléssel magához szorította.

— Segítség! — ordította a szerencsétlen ember, de tovább nem kiáltozhatott, mert hangja gurgulázó nyöszörgésbe fulladt.

— Az Istenért, megfojtja! — nyögte Spackman és megrántotta a felügyelő karját. — Ha nem segítünk rajta, megöli!

A kis ember el akart szaladni, de Sheridan vaskeze lecsapott rá.

— Ne ijenjen oda — sziszegte a felügyelő. — Ugyse bírna vele... De ködben is...

Nem fejezte be, hanem előrehajolva figyelt. A kínai még mindig fogta a kis ember nyakát, aki kétségbeesetten küzdött az életéért. Egyszerre meglazult az ölelés és a sárga ellökte magától áldozatát. Az ember a földre esett, Han-Fu pedig tétovázva állt mellette, de csak egy pillanatig, mert rögtön azután futásnak eredt. Sheridan is futni kezdett, de amikor a földön heverő emberhez ért, megállt és lehajolt.

— Halló, eszméletnél van? — kérdezte és megrázta a férfit.

— Ne bántson! — nyögte a másik és a nyakához kapott. A felügyelő a karja alá nyúlt, könnyedén felemelte és talpra akarta állítani. A férfi riadtan nézett Sheridan arcába. — Ugye nem bánt?

— En segíteni akarok magán... Megtámadták...

— Igen... Az ördög volt... láttam az arcát... borzasztó volt... Láttam a szemét is és már azt hittem hogy meghalok, amikor elengedett... Hová ment, nem jön vissza?

Sheridan a kerítésnek támasztotta, majd így szólt hozzá:

— Maga sokat ivott és azért mesélget az ördögről...

— Igen, sokat ittam, de ahogyan Harry Hopper a nevem, úgy igaz az, hogy maga az ördög támadott meg. Fényelt az arca és szeme olyan volt, mind két nagy, fehér golyó. A keze hideg és nyakamon még most is érzem a szorítását.

— Nézze, Hopper, tudom, hogy valaki megtámadta, de azt tanácsolom, szedje össze magát, minél előbb menjen haza. Ebben a ködben nem biztonságos erre sétálni. Merre lakik?

— Itt, a legközelebbi uccában... Gondolja, hogy visszajön?

— Lehetséges és akkor folytatja félbeszakított munkáját. Mit gondol, mi lesz akkor? Elárulom: maga a lübe fog harapni...

Az ember összerázkódott, riadtan körülnézett, majd kétségbeesett hangon nyögte:

— Nem tudom, hogy miért támadott meg. Én nem bántottam, senkit sem bántottam és mégis meg akart ölni...

— Menjen, de gyorsan!

Az ijedt férfi gyorsan megindult, de most még jobban támolygott, mint a támadás előtt.

— Ez az ember élete végéig azt fogja mesélni, hogy egyszer az ördöggel találkozott — mondta Spackman, amikor utánanézett. — Most pedig újra kereshetjük a sárga ördögöt... Micsoda mozgalmas éjszaka!

— Maga túlsokat beszél, Rat — morogta a felügyelő és megindult a part mentén.

— Itt, a Kutyák Szigetén ilyen éjszakán fecsegő lesz az ember — morogta Spackman és Sheridan után kullogott.

A szerelmes leány

A köd percéről percre sűrűbb lett, de itt, a külvárosi utcákon nem okozott nagy bajt. Távolabbról idehallatszott a forgalmas utcák zürzavara, de itt a köddel küszködő autók szirénabűgása, de itt a Kutyák Szigetének legcsendesebb pontján egyetlen járművet sem lehet látni. Még járókelő sem igen volt. Igen, ez a köd az alvilág legjobb barátja volt. Ilyen időben sokan hajtották végre bűnös terveiket, de a Themzére még a legvakmerőbb vizitolvajok sem merészkedtek, mert tudták, hogy nagy ködben az életükkel játszanak. Ha kis csónakokon a lehorganyzott bárkák felé eveztek, csak az utolsó pillanatban vették észre a lassan közeledő motoros hajókat, amelyek a szó szoros értelmében elgázolták lélekvesztőjüket.

A vizitolvajok nagy vadászterülete, a Themze tehát ezen az éjszakán aránylag csendes volt. Az utcák azonban, mint Spackman tapasztalta, annál népesebbek. Alighogy Harry Hopper eltűnt az éjszakában és Spackman a felügyelő társaságában tovább ment, újra halk neszt hallottak. Valaki közeledett feléjük a falak mentén.

Sheridan megállt és maga mellé vonta az őrmestert.

— Legyen csendben — súgta. — Megnézzük, ki jön...

Pillanatokig mozdulatlanul várakoztak és már-már úgy látszott, hiába. A nesz megszűnt és senki sem bukkant fel a ködből. Spackman nagyot sóhajtott és majdnem ugyanakkor ismét felhangzott a léptek zaja. Fél perc múlva karcsú alak toppant eléjük. Azonnal látták, hogy nő.

— Hé, talán elvesztett valamit? — kiáltott rá a felügyelő.

A nő meghökken, a szívéhez szorította a kezét és halkan felsikoltott. Egész testében remegni kezdett.

Sheridan már sajnálta, hogy ráijesztett. — Na, azért ne féljen, nem esszük meg... Keres valakit?

A nő mozdulatlanul állt és nem válaszolt. Kezét még mindig a kebléhez szorította. Azután halk, sráncos hangon kérdezte:

— Te vagy az, kedves?
Cérnavékony hangja volt és furcsa kiejtéssel beszélt. Spackman szerette volna az arcát látni, de az uccai lámpa fénye nem érte a nő arcát, amelyen az árnyék sötét foltja ült.

— Te vagy az, kedves? — ismételte a lány és egy lépéssel közelebb jött.

— Nem tudom, hogy ki az a „kedves“ — szólalt meg a felügyelő bosszúsan, — de azt tanácsolom magának, hogy reggel keresse és ne ilyen ködös éjszakán...

A nő ügyet sem vetett rá. Hangja üresen kongott és mintha csak magában beszélt volna.

— Annyit kerestelek... Egész nap bent ülök a szobámban és várlak... Miért állsz ott és

ODEON hanglemezek
HOMOCORD táskagramofónok
S. S. S. Fürsten gramofón tűk
a gramofón szakma elit márkái.
Minden szaküzlet tartja.
Saját érdekében csak ezeket vásárolja

miért nézel rám olyan furcsán? Csókolj meg... kérlek, csókolj meg...

— Hé, kisaszony, menjen haza! — szól rá idegesen Sheridan.

— Várjon, felügyelő úr — súgta Spackman. — Ez a lány...

Nem fejezte be, a nőhöz lépett és gyengéden megfogta az arcát.

— Űgy, Űgy... csókolj, mint régen — súgta a nő.

Az őrmester a lámpafény felé fordította a puha, hideg arcot. Kis arc volt ez, benne két nagy, természetellenesen kitágult csillogó szem.

Rögtön látta, hogy kínai lány áll előtte.

— Pi! — mondta és egyszerre eszébe jutott Ben elbeszélése Han-Fu leányáról, a törékeny Piről, akit elcsábított egy fehér ember és amikor ráúnt, hazaküldte...

— Ismeri ezt a lányt? — kérdezte gyanakodva a felügyelő.

— Han-Fu kínai déligyümölcskereskedő leánya...

— Ejnye! — kiáltotta a felügyelő és egy pillanattal sem vette le a szemét a lányról.

— Nem gondoltam volna, hogy éjszaka itt kóborog az uccán... Észelős talán?...

Spackman uccerestette Pi arcát, de a lány nem ment tovább. Csak állt, állt és egyetlen pontra, a semmibe meredt. Selyemruhája nedves volt a ködtől és vézna testéhez tapadt. Most tényleg olyan volt, mint egy gyenge, megtépott, letört virág. Olyan fiatal, vékony, gyámoltalan volt szegény, olyan szánnivaló, hogy még a kérgesszívű Sheridan is megrendülten nézett rá.

— Szegény gyermek! — nyögte és kinyújtotta a kezét. Aztán ökölbe szorította a jobbját és megrázta. — A kutya!... Bestial!

— Kiről beszél? — kérdezte ijedten az őrmester.

— Arról, aki valahol itt van a sötétben és ködben és akinek nem szeretnék a bőrében lenni...

— Mit tegyünk ezzel a lánnyal? — kérdezte a praktikus Spackman. — Hagyjuk itt az uccán?...

— Hát mit tehetünk vele... Már is elég időt vesztegettünk. Érzem, hogy itt ma éjszaka borzalmas dráma előjátéka játszódik le és attól félek, hogy a köd miatt keveset tehetünk... Olyan vakok vagyunk az átkozott tejfől miatt, mint... mint...

— Mint a vak Han-Fu! — szólott közbe halk hangon Spackman.

— Mint Han-Fu — bólintott a felügyelő.
— Megérti most már, hogy ez a köd ki-
egyenlíti a közöttünk lévő különbséget. A
köd bennünket valósággal megfosztott a lá-
tásunktól, ő viszont úgy jár-kei, mint fé-
nyes nappal. Sőt előnyben van velünk szem-
ben, mert benne már kifejlődött a vakok
finom hallása, amelynek nagy hasznát veheti
ebben a sűrű ködben...

Rat Spackman nem is csodálkozott azon,
hogy Sheridan ismeri Han-Fu tragédiájának
történetét.

Pi még mindig ott állott közöttük, a lámpa
alatt. Nem érezte a hideget, a Themze felől
süvöltő, kellemetlen szelet. Most azonban
mégis megindult a szegény, szerelmes te-
remtés. Rájuk sem nézett, csak felemelte a
fejét, mintha hívószót hallott volna, ment...
ment és fél perc múlva elnyelte a köd.

— Szegény lány — sóhajtotta Spackman
és főnökére nézett.

— Örökre vége... Soha többé nem fog
mosolyogni, de új fájdalmak sem érik...
Mindig csak a régi fájdalom fogja perzselni
a szívét... Látja, mit tehet az emberi gö-
noszság? A kínai lányok úgy bíznak a fér-
fiak szavában, mint mi a szentírásban. Kép-
zelje el ezt a fiatal teremtsést. Ott volt apja
félhomályos boltjában és egyszer eljött egy
férfi, aki beszélni kezdett neki... Mézes
szavakat csöpögtetett a lelkébe. Pi még
sosem volt szerelmes, de most egyszerre az
ő szíve is hangosabban kezdett dobogni...

Még maga sem tudta, hogy mi történt vele,
csak azt érezte, hogy szívesen hallgatja a
fehér embert. Amikor másnap nem jött el,
szomorú volt, de harmadnap boldogan sóhaj-
tott, amikor megpillantotta a boltjában.
Han-Fu semmit sem vett észre és csak akkor
eszmélt fel, amikor már késő volt. Késő!...
Mert mit ér a józan szó, felvilágosítás,
fenyegetés, ha valaki nagyon szerelmes?...

— Az a férfi akasztófát érdemel!

— Azt! — kiáltotta Sheridan és úrra meg-
rázta ökölbesorított kezét. — Jó lenne, Rat,
ha tovább állnánk... Mit gondol, megtalál-
juk még őt?

— Keresni fogjuk...
Megindultak és óvatosan lépegettek egy-
más mellett. A járda síkos, csúszós volt és
a köd még sűrűbb. Csak most vették észre,
hogy ijesztő, süket csönd terül a vidékre.
Már nem hallották a távoli szirénabugást és
egyetlen járóelő cipőjének kopogása sem
zavarta ezt a mély csendet.

Kellemetlen éjszaka volt és Spackman ha-
tározottan rosszul érezte magát. Pedig akkor
még nem is sejtette, hogy milyen szörnyű
drámának lesznek szem- és fültanúi.

8.

Ketten találkoznak

Néhány lépés után az őrmester hirtelen
megállt és izgatottan így szólt:

— Hallotta?... Lövés!... Lövés volt!

— Hallottam, ne kiabáljon!

— Ugyanaz a fegyver, hangfogós... amely-
lyel a Wharf Roadon Han-Fura lőttek!

— Biztosan tudja?

— Egészen biztosan, de gyerünk, mert
megint elkésünk!

A felügyelőnek nem volt szüksége bizta-
tásra, azonnal futásnak eredt és nem törö-
dött azzal, hogy Spackman bírja-e az iramot.
Pedig a kövér őrmester mindent szeretett,
csak futni nem, különösen ködös, sáros,
csúszós időben. Egyszer megbotlott, térdre
esett, de azonnal felállt és tovább futott. Az-
tán elcsúszott és majdnem végigvágódott a
földön, de még idejében visszanyerte egyen-
súlyát és nagyot fújt dühében. Talán száz
lépést futhatott, Sheridant sem látta már,
amikor második lövés csattant. Utána pedig
irtózatos, idegtépő üvöltés töltötte be az
uccát. Spackman összerázkódott és hirtelen
megállt. A hátán hideg futott végig és érezte,
hogy homlokán kiüt a verejték. Ilyen kiál-
tást még sosem hallott és nem is akart még
egyszer hallani az életben.

Újra meg akart indulni, hogy a felügyelőt
megkeresse és akkor közvetlen közléről nyö-
szörgést hallott. Néhány lépést tett és nem-
sokára sötét tömeget pillantott meg a földön.
Gyorsan lehajolt és azonnal megismerte She-
ridan felügyelőt.

— Az Istenért, mi történt? — kérdezte
aggodalmas hangon. A felügyelő újra nyö-
gött és szitkozódva felült.

— Elestem és azt hiszem, kitortem a ka-
romat... Segítsen Rat, de vigyázzon, mert
nagyon fáj...

Az őrmester felsegítette a felügyelőt, majd
megtapogatta a fájós kart.

— Csak megütötte, de most gyerünk, mert
itt a közelben valami borzalmas dolog tör-
tént... Hallotta a lövést és az üvöltést?...

— Én is azt hiszem, hogy rettenetes dolog
történt... Azok ketten találkoztak...

— Kicsodák? — kérdezte szájtátva az őr-
mester és megtörölte verejtékes homlokát.
— Han-Fu és...

— És az üldözőtt... A másik, akire a
kínai vadászik...

— Hallottam, hogy kétszer lőtt! Mit gon-
dol, eltalálta?... Hallottam az üvöltését is...
Igy csak egy halálra sebzett vad ordít...

A felügyelő megrázta a fejét és halkan így
szólt:

— Nem ő kiáltott, hanem a másik...

— A másik, hát akkor...

— Igen, én is azt hiszem, hogy elkésünk...

Egymás mellett siettek a ködben és né-
hány perc múlva hallották, hogy valaki a kö-
zeli mellékúccából feléjük fut. Megálltak és
Sheridan már a revolvere felé kapott, hogy
előrántsza, amikor észrevette, hogy rendőr
közeledik.

— Halló, Lorrimore, ide! — kiáltotta
Spackman, amikor megismerte a rendőrt.

— Halló, ki az? Ja ön, őrmester úr!...
És Sheridan felügyelő úr... Önök lőttek?

— Maga is hallotta?

— Igen, éppen erre jártam, amikor egy-

másután két lövést hallottam és utána hatalmas üvöltést... Az első pillanatban nem tudtam, hogy merről jön a hang, de most már biztosan tudom, hogy csak itt a parton lőhettek és kiálthattak...

— Találkoztok valakivel?

— Önök az elsők azóta...

— Gyerünk, talán megtaláljuk őket... Legalább az egyiket, aki ott maradt...

— Azt hiszi, hogy a kínait agyonlőtte?...

— Nem Rat, nem hiszem. Én inkább azt hiszem, hogy a kínai megölte a másikat...

A felügyelő előre sietett, az őrmester pedig a rendőr társaságában követte.

Sheridan éppen egy lámpa alatt haladt el, amikor megsúszott, úgyhogy meg kellett kapaszkodni a lámpavasban.

— Az ördögbe, az kellene, hogy még egyszer elessek!...

Tovább akart menni, de véletlenül a földre nézett és akkor halkan fütytyentett.

— Idenézzen, Rat!..., Van lámpa magánál? Világítson, mert ez a köd olyan sűrű, hogy még itt a lámpa alatt is alig látok.

Spackman elővette zseblámpáját és a földre világított. Most már ő is meglátta azt, ami a felügyelőt meglepte. A földön nagy vértócsa vöröslött.

— Itt találkoztak azok ketten...

9.

Han-Fu hallgat

Az őrmester mozdulatlanul meredt a vörös foltra, majd felkiáltott:

— Nézze itt is... erre is... Ugylátszik, hogy erősen vértett... de hol van a másik?

Gyorsan megindult a deszkakerítés mellett és mindenütt a földre világított. Vércsöppek jelezték a sebesült ember útját és ezen a nyomon indultak el. Néhány lépés után azonban újra meg kellett állniuk, mert új alak bukkant fel a ködből. Rendőr volt, Lorrimore társa.

— Történt valami? — kérdezte és tisztelt. — Mintha lövést hallottam volna és mindenütt kerestem a lövöldözőt.

— Látott valakit? — kérdezte Sheridan.

— Nem, senkit, de az előbb... talán két perce lehet, mintha árnyék suhant volna el... de nem biztos, hogy ember volt. Lehet, hogy a köd csal meg...

Spackman az uccanyílás felé nézett és felkiáltott:

— Ez a Wharf Road!... Itt lakik a kínai. És erre vezetnek a nyomok...

— Azt hiszem, hogy hazament! — morogta a felügyelő és újra megindult. — A leghevesebb lesz, ha mindnyájan velem jönnek...

A vércsöppek végigvezettek az uccán, mindenütt az út közepén és csak néhány perc

A könyvpiac legnagyobb sikere

TORDAY SÁNDOR :

AZ ÜVEGCSAPDA

című regénye

A mai generáció könyve.

Ára egészvászon-
kötésben :

2 pengő 80 fillér

Kapható minden
könyvkereskedésben!

Bátor, igaz, gerinces ember Ön?

Vegye meg a

8
ÓRAIÚJSÁG -ot!

Megtalálja benne
saját gondolatait,
érzéseit, nézeteit!

Ára **6** fillér

mulva értek el arra a pontra, ahol a sebesült ember a járdára lépett.

— Ez a háza! — kiáltotta fojtottan az őrmester és megállt. — Mit csináljunk?

— Mindenáron meg kell tudnunk, hogy mi történt. Ugyálszik, hogy hazajött. Mit gondol, ki tudja nyitni ezt a kaput?

Az őrmester megvakarta a fejét és aztán így szólt:

— Egyszer már kinyitottam és akkor majdnem megjártam... Valaki bezárta mögöttem a kaput és az a sárga ördög megkapta a nyakamat... Hátha most is ott vár a kapu mögött és...

— Ne ijedjen meg, majd én megyek be elsőnek! Siessen a kampóval, mert már így is sok időt veszítettünk...

Az őrmester óvatosan a kapuhoz lépett, újra elővette a vaskampót és a zárba toltta. Egyideig kaparászott, majd visszahúzódott és halkán így szólt:

— Nyitva van és azt hiszem az lesz a leghelyesebb, ha ön megy be elsőnek. Nagyon kényes manduláim vannak és árt neki a huzat...

A felügyelő félretolta az őrmestert és belökte az ajtót.

— Ide a lámpát! — kiáltotta és mindnyálan nyomomba. — Fegyvert elő... Ha ránk támadna, rögtön löni!

Dübörgő léptekkel mentek fel a kanyargós lépcsőn és két perc mulva az emeletre értek.

Egy pillanat alatt megállapították, hogy három ajtó nyílik a keskeny folyosóra. A felügyelő azonnal az elsőhöz lépett, lenyomta a kilincset, de az ajtó nem engedett.

— Ott... ott hangot hallok! — suttogta az őrmester, amikor a felügyelő mellé ért és a másik ajtóra mutatott. — Talán ott lesz... Nézze a vért...

Sheridan gyorsan a másik ajtóhoz lépett és egyszerűen berúgta. A küszöbön meghökent és a szobába meredt. Az őrmester melléje hurakodott és akkor ő is meglátta a kínait.

Han-Fu a szoba közepén ült, háttal felénk, előtte hatalmas, vigyorgó bronz buddhaszobor. A szobor mellett a füstölgő égét, amely fanyar, fojtó illattal töltötte be a szobát.

Amikor az ajtó kicsapódott, a kínai lassan hátrafordította a fejét és akkor Spackman meglátta az arcát, amelyen borzalmas vigyor ült...

Az őrmestert azonban nem ez a mosoly rémítette meg, hanem a két mozdulatlan, természetellenesen kitágult fehér szemgolyó, amely a semmibe meredt.

— Han-Fu, mit tett? — hangzott keményen Sheridan kérdése.

A kínai azonban nem válaszolt. Tovább nevetett hangtalan nevetéssel.

10.

A másik

A felügyelő felvonta a vállát, a szobába lépett és akkor megpillantotta a kínai előtt heverő mozdulatlan testet. Alacsony, szürkeruhás férfi feküdt a szőnyegen, arccal a föld felé, szétcsapott karokkal. A kínai egyik keze még mindig a test nyakán volt. Sheridan nagyot ugrott és félrelökte Han-Fut, lehajolt és megfordította a férfitestet. Spackman a földre térdelt és izgatottan nézte a fehér, mozdulatlan arcot, amelyre a halál pillanatában irtózatos félelem fagyott. Az első pillanatban nem ismerte meg, de aztán kiszakadt melléből a kiáltás:

— Throgmorton!... Lewis Throgmorton!...

— Tudtam! — mondta halkán Clarence Sheridan. — Elkéstünk... Úgye, a lányod miatt tetted, Han-Fu?...

A kínai már a hátán feküdt és nem válaszolt. Arca még mindig nevetett. Spackman föléje hajolt és akkor észrevette, hogy mellén csupa vér a köntöse.

— Megsebesült... Orvos kellene...

A felügyelő a kínai fölé hajolt, majd megvárta a fejét és halkán így szólt:

— Ezen már nem segít orvos... Elvett az úton és nézze: már halál ül az arcán... Telefonáljon a Yardra, jöjjön ki a bizottság, én addig körülnézek itt...

Spackman utasításokat adott a két rendőrnek, aztán amilyen gyorsan csak tudott, kiment a házból. Amikor tíz perc mulva visszament, Sheridant a földszinten találta

egy reszkető, kínai öregasszony társaságában. Az asszony csak jajgatott és egy értelmű szót sem lehetett kivenni belőle.

— Senki sincs a házban, ezenkívül — mondta a felügyelő. — Pedig azt hittem, hogy megtalálom a leányt...

Lorrimore rendőr most közbeszólt:

— Mielőtt találkoztunk volna, hallottam, hogy az egyik rendőri mótoros kínai leány holttestét halásza ki a folyóból. Fiatal leány volt. Azt hiszik, hogy öngyilkos lett. A mótorosnak éppen a part mentén cirkált, amikor meghallották a sikolyt. Csoda, hogy ebben a ködben még reflektoriény mellett is megtalálták a vízben úszó testet. Mire csónakba emelték, már halott volt...

— Szegény Pi... Talán jobb is így... Most pedig várjunk... azt hiszem, hogy itt már semmit sem tehetünk...

— De Throgmorton — nyögte Spackman és égő homlokára szoritotta a kezét. — Csak nem...

— De igen. Throgmorton volt a csábító és nem tudott megmenekülni...

II.

Spackman mégis Peckham-be megy

A rendőri bizottság két hatalmas autón érkezett a ház elé. Detektívek, rendőrtisztek érkeztek. Eljöttek a szakemberek is, akik ilyenkor elsőnek lépnek a tett színhelyére. A rendőrség fotografusa, a daktiloszkópus és a Scotland Yard bünyügyi laboratóriumának még több tagja. Sheridan róvid jelentést tett, néhány szóval elmondta a tényállást, majd jelezte, hogy a részletes jelentést majd a hivatalában diktálja le.

Keleten éppen hajnalodott, amikor a két autó újra elindult. A köd eloszlott és a Kutyák Szigetén újra megindult a mindennapi munka. Spackman a felügyelő mellett ült az egyik kocsiában és hosszú ideig gondolataiba mélyedt. Később aztán mégis megszólalt.

— Még most se akarom elhinni, hogy Throgmorton volt... egy felügyelő...

— Pedig ő volt — bölintott Sheridan. — De nem ez volt az egyetlen és legnagyobb bűne. Sose volt rendes ember és évekket ezelőtt futott be ellene az első panasz, de mindig szerencséje volt és minden esetben megmenekült. Több embert megzsarolt, pénzt fogadott el orgazdaktól, elnézett bűnöket és

futni hagyott bűnösöket. Úgyében három hónappal ezelőtt indult meg a nyomozás. Akkor már nagyon sok volt ellene a panasz és természetesen a legnagyobb óvatossággal és a legnagyobb csendben kezdtünk a munkához. Az adatok lassan összegyűltek és valaki állandóan figyelte. Amikor először hallottam a támadásról, valahogyan rágondoltam. Tegnap elküldtem magát, hogy nézzen utána a dolognak, én azonban szintén kijöttem... Ben Glass-szal én is beszéltem, de több eredménnyel, mert amikor a gyáva ember nem akart beszélni, egyszerűen elhurcoltam a legközelebbi rendőrpárancsnok-ságra és ott aztán elmondta, hogy Han-Fu Lewis Throgmortont keresi. Ma délután megláttam Lewist és ettől kezdve nem vesztettem szem elől... Már akkor láttam, hogy a végét járja, mert olyan volt, mint az üldözött vad... Ő tudta a legjobban, hogy a vak kínai őt keresi és azt is tudta, hogy Han-Fu nem irtalmaz neki, ha megtalálja. Elhatározta, hogy megelőzi őt és lelövi. Lesben állt a háza előtt és rálőtt, amikor az kilépett a kapun. A ködben azonban célt tévesztett...

— Tehát Throgmorton volt, aki rázmártta a kaput...

— Ő lehetett... Maga látta, hogy azután mi történt. Han-Fu kereste, kergette, Lewis pedig menekült... És a parton újra találkoztak... Han-Fu elkapta, de Throgmorton lőtt, kétszer lőtt és az egyik golyó talált. A kínai megsebesült, de nem esett össze és megfogta ellenfele nyakát, felemelte... Magával vitte... Az ölelés halálos volt és odabent a házban már két halott fekszik, a hullaházban pedig egy harmadik: Pi... A lány...

Sheridan elhallgajott és maga elé meredt a kocsiában. Később újra megszólalt és akkor keserűség csengett ki a hangjából.

— Egyet nem értek és talán sosem fogom megérteni, azt, hogy honnan tudta, melyik Throgmorton... Egy vak elindul a Kutyák Szigetén, hogy megtalálja egy embert. Honnan tudta, hogy melyik ő?...

— Honnan? — kérdezte Spackman mélabúsán.

— Ezt kérdezem én is, de nem magától, mert maga Rat, ezt a problémát nem fogja megfejteni...

— Nem — válaszolta az őrmester meggyőződéssel, aztán természetes hangon meg-

**A legmodernebb, legizlésesebb, legmegbízhatóbb
férfidivat újdonságokat megtalálja**

CSETÉNYI ENDRE

férfifehérenemű üzletében, VII, Erzsébet körút 44 szám

Nyakkendőkülönlegességek, ingújdonságok, izléses pizsamák, modern sálak és minden egyéb úridivatcikkból dús választék az izlésesen berendezett új üzletben.

Rendelések telefon útján is eszközölhetők 43—8—82 számon

kérdezte: — Mondja, felügyelő úr, szereti maga a szegfűszeget?

— A szegfűszeget? — Sheridan megdöbbenve és gyanakodva pillantott az őrmesterre. — Micsoda kérdés ez?... Maga nagyon kimerült lehet, Spackman és az lenne a leghelyesebb, ha most azonnal hazamenne és lefeküdne...

Spackman ásfított, de aztán újra megkérdezte:

— Szereti a szegfűszeget?

— Hallja, megőrült? Ki beszél itt szegfűszegről?

— Én — felelte halkán az őrmester. — Azért kérdelem, mert én nem szeretem...

— Bánom is én, hogy mit szeret és mit nem... Egy nehéz problémán töröm a fejemet és maga ilyen hülyeséget kérdez tőlem...

— Engem nem kínoznak problémák, de ez a szegfűszeg nem megy ki a fejemből... Ki nem állhatom a szagát! Tudja miért? Azért, mert Lewis Throgmorton szerette a szegfűszeget...

— Micsodát? — ordított a felügyelő és megrázta az őrmester kariatát. — Hallja, Spackman, ha nem hagyja abba, felkapom és csak a legközelebbi kórháznál teszem le.

Ratcliffe Spackman őrmester azonban néha nagyon makacs és nagyon tiszteletlen volt, most is úgy ragaszkodott a szegfűszeghez, mint a kutya a konchoz.

— Talán három évvel ezelőtt tudtam meg, hogy Throgmorton szereti a szegfűszeget és ugyanakkor megutáltam ezt a fűszert... Persze, akkor még nem tudtam, hogy egyszer majd a szegfűszeg okozza a vesztét...

— Miről morog? — kérdezte Sheridan felügyelő most már érdeklődéssel. — Maga tud valamit és eltitkolja előttem.

— Dehogy titkolom, sőt, éppen elmondtam. Elmeséltem, hogy Lewis Throgmorton szegfűszegrágó volt...

— Micsoda?

— Szegfűszegrágó. Nem tudja, hogy mi az?... Vannak dohányosok, ópiumszívók, vannak, akik bagót rágnak, mások rágógumit és vannak, akik szegfűszeget rágcsálnak. Sokan vannak Londonban, legalább tízezeren. Rossz szokás, de azt mesélik, hogy az, aki egyszer rászokik, éppen úgy nem tudja abbahagyni, mint a szenvedélyes dohányos a cigarettázást, szivarozást, vagy

pipázást. Kis bádogszelencében hordják maguknál a szegfűszeget és miként régen a tubákosok, időnként ők is előveszik a szelencét, kivesznek belőle egy szegfűszeget és szétrágnak...

Sheridan a fejére csapott.

— Igaza van, Rat. Emlékszem, hogy Throgmortonnak mindig szegfűszeg szaga volt. De mit akar azzal mondani, hogy ez okozta a vesztét?

— Nézze, amikor először hallottam, hogy Han-Fu vak, én is rögtön azt kérdeztem magamtól, hogy ha nem lát, miképpen akarja megtalálni leánya csábítóját. Aztán eszembe jutott, hogy hát először Jeremiah Fendallt támadta meg, azaz őt támadta meg legutóbb. Mit gondol, miért, azért, mert a gyarmatáru nagykereskedő ruhája szegfűszegszagú volt... Elengedte, mert rögtön meggyőződött arról, hogy ártatlan ember került a keze közé. A kapu mögött engem is megfogott. Miért? Azért, mert aznap Fendall raktárában voltam és miközben rá várakoztam, véletlenül egy szegfűszeg-bálára ütem... Aztán megtámadta Hoppert és azonnal otthagya. Hopper valószínűen rakodómunkás itt a dokkokon és lehetséges, hogy ma éppen szegfűszegrakománnyal volt dolga...

— Spackman, maga megoldotta a problémát! — kiáltotta Sheridan és az őrmester vállára csapott. — Az Isten áldja meg érte... Most már mindent értek. Han-Fu tudta, hogy Throgmorton szegfűszeget rág és egy éjszaka elindult, hogy megtalálja azt az embert, akinek szegfűszegszaga van... A vakok szaglórúzeke nagyon kiinomult...

— Egészen jól mondja, felügyelő úr, de most, ha megengedi, leszálok a kocsiról, mert...

— Tudom, haza akar menni pihenni. Megérdemli, öreg fóká...

— Nem megyek haza, hanem... hm... kimegyek Peckhambe, Henriette Barbican... izé... a menyasszonyom vár és meg kell vele beszélnem a dolgokat. Ugyanis megdöntöttem magam és mégsem hagyom el a Yardot. Egyszer talán mégis kineveznek felügyelőnek és akkor nagy úr leszek...

Sheridan hangosan nevetett és szeretettel megveregette az őrmester vállát.

— Reméljük a legjobbat, Rat. Aztán mi kor lesz az esküvő?

— Még nem biztos, de egyszer, ha megengedi, majd bemutatom önnek...

— Nagyon boldog leszek... A legjobb alkalom erre a rendőrárvák javára rendezendő bál lesz. Jövőre egészen biztosan megrendezzük.

Az autót leállították, Spackman leszállt, elbúcsúzott és rohant a földalatti állomása felé.

Sheridan utána nézett és szomorúan megrázta a fejét.

— Szegény Rat, csak most indulsz az igazi veszedelembé. Egy ilyen kis ember és egy nyugalmazott vaskirálynő! Még elgondolni is rémes!... (Vége)

KÁR, HOGY NEM PANASZKODIK!

Ha nem kapta meg a „DÉLIBÁB”-ot, nagyon kérjük, tudassa velünk néhány sorban, mert mi minden egyes esetben — ha heti előfizetőről van szó — felelősségre vonjuk a kézbesítőt, ha pedig havi, vagy negyedévi előfizetésről van szó, akkor felszólítjuk a postát. A posta pedig ebben az esetben heteken át figyelni akkor a lap beérkezését.

DÉLIBÁB

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délitűz” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek. Kéziratokat nem őrtünk meg.

L. Sári, Hatvan. Mossa haját hetenként kétszer kénes szappannal és utána dörzsölje be a kérdezett hajszesszel. A hajhullás és korpa-képződés csökkenni fog.

A. Ambrus, Budapest. Orrplasztikai műtétek igen szép siker mellett végezhetőek. A műtét fájdalomtalan és semminemű nyomot nem hagy maga után. 3—4 napig kell Pesten időznie.

B. Bálint. Jól teszi, ha mindent elkövet, hogy pártfogoltja álláshoz jusson, de ne tessék azzal biztatni, hogy jó barátjának, csak egy szavába kerül és elhelyezi őt! Nagyon sok türelemre, kitartásra lesz szüksége, amíg sikerül őt biztos tető alá hozni. Mi nem beszélhetjük rá arra, hogy szerelem nélkül adja férjhez! Ha a kisleány inkább dolgozni akar, semhogy a kijelölt, nála sokkal idősebb férfi felesége legyen, kövessen el minden lehetőt, hogy munkához juttassa.

Fiatal leány. Nem ajánljuk, hogy a levelében jelzett ajándékot küldje a fiatalember névnapjára. Sokkal helyesebb lenne, ha könyvvel ajándékozná meg. Reméljük, hogy szeret olvasni az illető. Ha olyan könyvet küld neki, amely mindkettőjüknek tetszik, legalább lesz egy kedves témájuk is. Az ilyen közös olvasmányok megbeszélése, nagyon közel hozza egymáshoz a fiatalokat.

Aranka 22. A szörszálakat véglegesen és nyomtalanul csak diatermiás kezeléssel lehet eltávolítani. Forduljon megbízható szakorvoshoz.

Kézimunkakedvelő. A reticella olasz csipkemunka, a legrégebb csipketechnikák egyike. Mintája többnyire mértani formákból alakul. Ha felkeres a szerkesztőségben, szívesen szolgálunk bővebb felvilágosítással.

Bánatos. Ha okosan viselkedik, még visszaszerezheti férje szerelmét. Nem szabad még feladni a harcot, a küzdelmet, ez nagy könnyelműség lenne. Főgadjon el tőlünk egy jó tanácsot:

egy asszonynak, minden korban kötelessége szépségesnek lenni. Ápolja arcát, fordítson nagy gondot külsejére, legyen mindig csinos, izléses. Az urát pedig mosolyogva, kedvesen fogadja, a kisírt szemű, durcás asszonyokat nem szeretik a férfiak. Várjuk további értesítéseit.

Tanya. Horgolt ágyszerítőt alá tessék klottbélést tenni. Nagyon jól hat, ha kétoldalt 35 cm. széles lerakott fodorral díszíti a takarót. Ha szobájába jól illik az aransyárga, akkor vehet aransyárga klottot, de eperszínű és szép kék is megfelel.

Többeknek. Dr Heks Imre orvoskozmetikus és bőrgyógyász ismét rendel. Rákóczi út 55. Telefon 401—26.

Szenvedélyes vitakozó. Dolores Del Rio huszonkilenc és Joan Crawford harminc éves.

G. Vera. A rostos sült ponty készítését módja a következő: A ponty megmaradt gerincét hosszában kettévágjuk és három ujjnyi széles szeletekre felvágjuk. A hal bőrét éles késsel kissé levagdossuk, meghintjük sóval és törött borssal és tepsibe rakjuk. A tepsiben azonban előbb kevés ételolajat forróra hevítünk. A lisztbe mártott halszeleteket mindkét oldalán pirosra sütjük, ez a sütés hirtelen történik, azután a

Téved, ha azt hiszi,

hogy csak akkor lehet elegáns, ha sok pénz ad ki ruhára. Az elegancia csak másodsorban pénzkérdés. Elsősorban a jó ízlés kérdése. A jó ízlés pedig nemcsak abban merül ki, hogy az a bizonyos ruhadarab, amelyet a hölgy csináltat, izléses legyen. Hanem még ennél is fontosabb az, hogy a ruhadarab megfeleljen az illető egyéniségének, alakjának, társadalmi helyzetének és az alkalomnak. Nagy rutin kell ehhez s ezért becülük meg a hölgyek azt a divatlapot, amely mind e fontos kérdéseket tekintetbe veszi modeljei megtervezésénél. A Párisi Divat minden egyes számában több mint száz modell van. A legelegánsabb ruháktól a legegyszerűbbig mindent megtalál ebben a pompás kiállítású divatlapban az olvasó. Gyönyörű fehérneműk, gyermekruhák, művészi kézímunkák s meglepően tartalmas szövegrész és rendkívül értékes ingyen kézímunkaív egészítik ki a Párisi Divat minden számát.

A Párisi Divat minden hónapban egyszer jelenik meg. Egyes szám ára 60 fillér. Előfizetési ára egy negyedévre 1 pengő 80 fillér. Kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12—14.

ELKÖLTÖZÖTT? ÚJ CÍME VAN?

Előfizetőinket arra kérjük, hogy hurcolkodás alkalmával úgy az új, mint a régi címet tudassák velünk, hogy a lap küldésében fennakadás ne történjen

épsít a sütőbe toljuk és teljesen megsütjük. A halszeleteket tálra rakjuk, rácsavarjuk egy citromnak a levét, jól meghintjük zöld petrezselyemmel és a serpenyőben a nyílt tűzön egész barnára pirított vajjal hirtelen végigöntjük. Roston úgy süthetjük, hogy a tűzhelyben faszenet hevítünk s mikor már jól izzik, leveszünk a karikákat, ráhelyezzük a rostélyt vagy esetleg kenyérpírtó rácsot és a megszótt, de be nem lisztezett halszeleteket olajjal megkenve a rácsra helyezzük. Ha mindkét oldal megsült, tálra rakva a sütőben hagyjuk még kis ideig.

Lilla akáék. Igyekezzenek tisztázni a dolgot. Elvégre is szóváltás még nem lehet gát a szerelmes boldogságának. Viszont ne felejtse el, hogy kis összetűzésekből lehetnek a nagy haragok. Próbáljon vele nyugodtan beszélni s magyarázza meg neki, hogy a szerelem kötelezi győngédségre, finomságra, jó bánásmódra. **Hogyan viselkedjen? Leghelyesebb, ha bemutatkozó látogatást tesz kollégáinál. Így legkönnyebben juthat családja is társasághoz.**

H. J. Nincs oka kétségbeesésre. A gyermek fejlődése, nevelése nem megy simán. Legnehezebb a serdülőkor. Minden szülőnek nagy türelemre, sok szeretetre van szüksége, hogy elgondolása szerint nevelhesse a kamaszkorban levő fiút. Ha azonban Ön azt hiszi, hogy nagy elfoglaltságára való tekintettel, nem tudna megfelelni feladatának, úgy tényleg a leghelyesebb, ha intézetbe adja. **Adatgyűjtő.** A legkiválóbb Abesszin kémnő Mahata Gudérj. Hallé Szelasszié egyik udvari főemberének leánya. Huszonnyolc éves. Rendkívül csinos, elegáns sportlady. Arcáról nagy intelligencia és határozott akarat sugárzik. Svájci és angliai intézetekben nevelkedett. Merész. Bátor. A császár tudja, hogy szolgálatai felbecsülhetetlenek. Mint egyszerű koldusszony, mint szerencsétlen menekült férkőzik az olasz

tisztek közelébe, akik nyugodtan beszélnek az olaszul nem tudó kémnő előtt terveikről. Éjjel azonban a kémnő kison menedékhelyéről és tapasztalatait közli a császárral.

Egy fényképész. Nagyon nehéz kezdeni. Meg kellene ismerkedni a filmoperatőrökkel és azok pártfogása alatt gyakorolni kellene a dolgot, hogy később önállóíthassa magát. Ha a Hunniába bejut, ott valamelyik operatőrt kellene keresni.

U. Béliáné. A vers nagyon nemes gondolatot tartalmaz, de legnagyobb sajnálatunkra mégsem közölhetjük. Bár tehetséget látunk benne, egyelőre még nem üti meg a mértéket.

Lauráeska. A mások modortalanságán kár boszankodni. Igyekezzenek minél előbb elfelejteni az illető tapintatlan és neveletlen viselkedését. Kár ezen tündönni. Higgye el nem vesztett semmit. Leveléből úgy látjuk, hogy a férfi súlyos neurastheniás. Nem alkalmas házasságra. Szeszélyes. És emellett: fantasztikus fecsegő. Elképzeléseit, mint valóban megtörtént tényeket közli barátával — ez a legkellemetlenebb és ismerőseire nézve: legveszedelmesebb tulajdonság. Szannatőrumba kellene őt küldeni. Örvendjen, hogy nem fogadta el a meghívást, illetve — ígérete ellenére sem ment el. Nem lenne irigylésemelőtő sorsa mellette.

Jogász. Nőtlen fiatalember nem szokta viszonzni a meghívásokat. Ha azonban Ön más körülmények közt él, mint a legtöbb egyetemi hallgató, nem jár el helytelenül, ha kétszobás lakásába hívja társaságát. Leghelyesebb, ha két asszonyismerőst felkéri, hogy lássák el a házi-asszonyi tisztséget. Ez a teaostély is nagyon kedélyes és mulatságos lesz.

Csitrli. Szóljtsa a vezetékneven. A fiatalember figyelmét illik megköszönni néhány szóval. Hogy mennyi melegséget, biztatást visz a sorok közé, ez teljesen Öntől függ. Ha rokonszenvesnek találja, akkor kedvesen írjon.

Előfizetési ár:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:
TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó
vállalat Rt. mélynyomó-kőrforgógépeiben,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
423-39 és 423-50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja,
mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugylis levágódnék.
Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga.
Olvassa el a lapunkban levő híradást

VILÁGKÖNYVTÁR-SZELVÉNY

NAGY REJTVÉNYPÁLYÁZAT

5000 pengő értékben órákat, ötvösművészeti ékszereket és pompás könyveket osztunk ki a megfejtők között

Nagy rejtvénypályázatot hirdetünk, amelyen minden előfizetőnk és olvasónk résztvehet és amelynek keretében svájci nikkel női órákat, remek ötvösművészeti ékszereket és pompás könyveket osztunk ki ötezer pengő értékben. A külföldieknek a vám miatt óra- és ékszerkedvezményeket nem küldhetünk.

A pályázat feltételei

Rejtvénypályázatunk keretében több rejtvényt közlünk. Mindazok az olvasók, akik az itt közölt rejtvényeket helyesen megfejtik és a megfejtéseket Délibáb kiadóhivatalának, Budapest, VII, Dohány ucca 12, beküldik, egy-egy rejtvénykedvezményt kapnak. A pályázaton egyforma eséllyel vesznek részt azok, akik minden rejtvényt és azok is, akik csupán egy rejtvényt fejtenek meg helyesen.

A borítékra a címen kívül ez irandó:

„Délibáb rejtvénymegfejtés.” A megfejtési határidő: 1936 január 10. A levelet felesleges ajánlottan feladni.

Hogyan történik a kedvezmények kiosztása?

Ismételjük, a pályázaton azok is résztvehetnek, akik csak egy rejtvény megfejtését küldik be, tehát nem feltétlenül kell minden itt közölt rejtvényt megfejteni. A megfejtéseket egy öttagú zsüri bírálja felül és ez a bizottság dönt arról, hogy ki milyen kedvezményt kapjon. Senki sem kérhet más kedvezményt, mint amit a zsüri neki megítélt. Hangsúlyozzuk, hogy *kivétel nélkül minden megfejtő kap egy kedvezményt.*

A megfejtők mellékeljenek levelükhöz 40 fillért levélbélyegben a bérmentes postaszállítás, csomagolás, nyomtatvány és a jelen hirdetés költségeire.

KÉP- ÉS BETŰREJTVÉNYEK

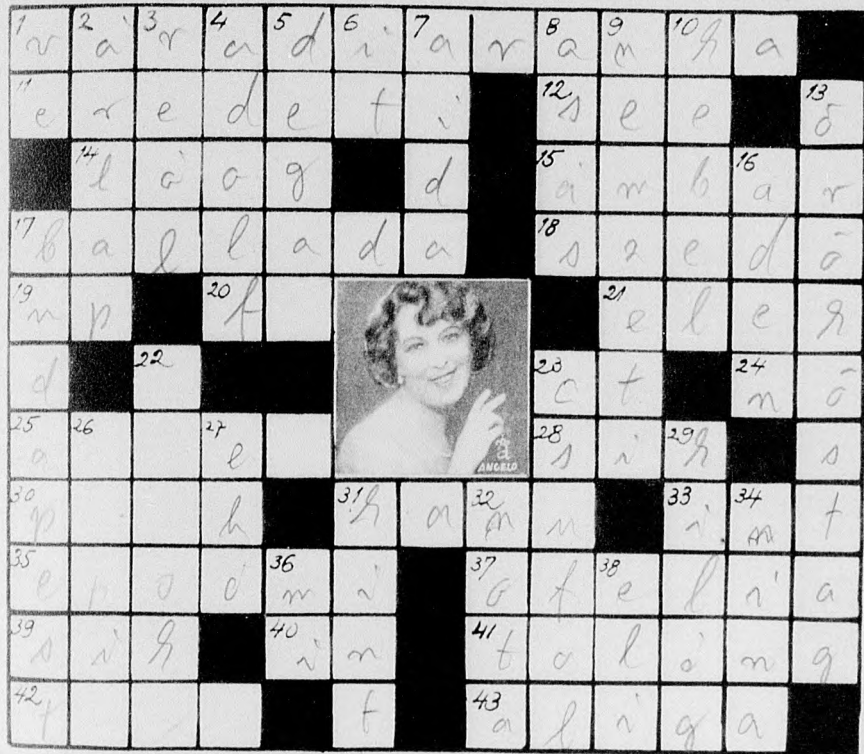
<p>1</p> <p><u>g zó</u></p> <p>ha</p>	<p>CSAK EGY KISLÁNY VAN A VILÁGON</p> <p>MONAT</p>
<p>2</p> <p>GED +</p>	 <p>ol</p> <p>SZ-S</p>
<p>3</p> <p><u>NOTAMÉN</u></p> <p>KA</p>	 <p>T</p>

Vízszin
ki a vízszin
oly otthon
11. Valód
labda a
a mestere
borítékon
nogramja
fordítottj
ban. 28.
éjt atomb
A leghíre
a Hamlet
Nyomako
13. Balat

Függőle
3. Közép
5. Franci
6. Némá
növény (s
szinbáznal
13. 1923-B
város a
22. Fejér
26. Kelet
megszemé

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden bétén értékes könyvjutalmat osztunk ki.
Megfejtési határidő január 10. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 37 és a függőleges 9, 13 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Nagytudású színész, ki a vígjáték fesztelen, közvetlen hangnemében ép oly otthonos, mint a tragikusaj feszülő hangban. 11. Valódi. 12. Tó — idegen nyelven. 14. Vissza: labda a kapuban. 15. Noha. 17. Arany János a mestere. 18. Nyomdai alkalmazott. 19. Levélborítékon olvasható rövidítés. 20. Férfjének monogramja. 21. Férfinév. 23. Címzésrövidítés fordítottja. 24. A férfi sorsa. 25. Szerepe a Viharban. 28. Nem dombos. 30. Szerepe a Szentiványi atomban. 31. Canoe. 33. Figyelmeztet. 35. A leghíresebb angol löverseny-pálya. 37. Szerepe a Hamletben. 39. Az alföld. 40. Izomkötő. 41. Nyomkodik. 42. Kínai pénz (kb. 4 pengő). 43. Balatonparti kisebb nyaralóhely.

Függőleges sorok: 1. Képző. 2. Menükártya. 3. Közéiskola (ékezethiány). 4. Férfinév. 5. Francia impresszionista festő (1834—1917). 6. Névmas fordítottja. 7. Verdi-opera. 8. Vízi növény (névelővel). 9. 1903 óta tanja ennek a színháznak, az idén ment nyugdíjba. 10. Testrés. 13. 1923-ban nevezték ki ennek. 16. Angol kikötőváros a Vörös tengerénél. 17. Születési helye. 22. Fejérmegyei nagyközség. 23. Kigúnyol. 26. Keletindiai pénzezség. 27. A visszhang megszemélyesítőjének neve — kiejtve. 29. Ki-

csüng. 31. Kívül. 32. Dal. 34. Leánynev. 36. Személyes névmás. 38. Zsidó főpap volt.

(Payper)

A multheti számban megjelent keresztrejtvény megfejtése. **Vízszintes sorok:** 1. Sebestyén Géza. 12. VI. 13. Kurd. 14. Janus. 15. Eb ura. 17. Golem. 18. Nana. 19. Pribék. 21. Iza. 23. Erelly. 25. Antik. 27. Iser. 28. Lé. 29. Tó. 30. Ga. 31. Iga. 32. Papp. 36. Ben. 37. Steppe. 39. Alo. 40. Nemzeti. 42. Pécs. 44. Budai szinkor. **Függőleges sorok:** 1. Svengali. 2. Elba. 3. Ekrazit. 4. Sua. 5. Tr. 6. Yd. 7. Niobe. 8. Galéria. 9. Énekes. 10. Zum. 11. As. 16. Unit. 17. Gi (ig). 20. Cyrano. 22. Akó. 24. Legelő. 26. Négy eb. 32. Peti. 33. Apis. 34. Pp. 35. Pepi. 36. Back. 37. Szd. 38. Tea. 41. Mu. 43. Jén.

Jutalmazott megfejtők. A keresztrejtvény helyes megfejtői közül az alábbiak részesültek könyvjutalomban: Balogh László, Bp. Csillag Klára, K. Kiss Éva, Bp. Wild Jolán, M. Kápa Sándor, P. Bergenthaler Ili, Bp. Réti Zsuzsa, Sz. Szőke Jenő, Bp. Tokody Margó, L. dr Pártos Györgyné, D. Immerglück István. Z.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása. Budapest.

VILÁGHÍRŰ
REGÉNYEK

ILYEN 10 KÖTET

pompás, díszes, félbörkötésű

művet szállítunk P 15.— bolti ár helyett **9 pengő**
60 fillérért, vagyis kötetenként 96 fillérért

Szemet, lelkét gyönyörködtető pompás könyvtár birtokába jut.

A világirodalom gyöngyeit adjuk. Minden hónap elsején szállítunk egy-egy regényt, a képen látható díszes félbörkötésben.

Egy-egy regény terjedelme 320 oldal, kifogástalan kiállításban.

Csak olyan hírneves íróktól adunk ki egy-egy regényt, akik az európai olvasóközönséget már meghódították. A sorozatban megjelennek: **Rabindranath Frank Norris**: Az örvény; **Maurice Renard**: Lerne doktor; **Francis de Croisset**: A malakkai asszony. **Pierre Benoit**: Az üldözött; **Flaubert**: Salammbó; **R. L. Stevenson**: A szökevény; **Rudolf Stratz**: A fáraó átká; **Ivan Turgenjev**: Az ő ugar. **Francis Marion Crawford**: A bizánci rabszolgalány; **Somerset Maugham**: A színes fátyol; **Fjodor Dosztojevszkij**: Névtelen; **André Maurois**: Két asszony között; **Stefan Zweig**: Első élmény.

Egy-egy kötet ára 96 fillér.

A művek megrendelhetők Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt., Budapest, VII. Dohány u. 12-14. Telefón: 423-39 és 423-50. Az itt látható megrendelőlevéllel minden újságárusnál is megrendelhető

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

A világhírű regény bármelyik kötetét portómentesen küldi meg. (ha az újságárusítónál nem volna kapható) Romániában 40 leiért Slova S. A. de Colp Oradea, Bulv.Reg. Ferdinand 46.

(Az összeg bélyegben is beküldhető)

Vágja ki és küldje be kiadóhivatalunknak

Megrendelem a „Világhírű regények” tíz kötetét díszes félbörkötésben 15.— pengő bolti ár helyett 9 pengő 60 fillérért, tehát kötetenként 96 fillérért. Minden hónap elsején a mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 96 fillért és 10 fillér kézbesítési díjat, tehát összesen 1 pengő 6 fillért.

A kézbesítést a következő címre kérem:

_____ név _____ foglalkozás

_____ ker., _____ ucca _____ szám _____ emelet _____ ajtó

Található vagyok _____ órákor A megrendelő sajátkezü, olvasható aláírása

Kelt 193 _____